

TİCARİ MEVZUAT BÜLTENİ

Sayı : 9
Yıl : 1
Ağustos 2016

Ticari Mevzuatta Gelişmeler Bülteni TTK ve Diğer İlgili Mevzuat

AĞUSTOS 2016 SAYISI

- 5 Ağustos 2016 tarihli ve 29792 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu’nun “Bankalarca Kredilerin ve Diğer Alacakların Niteliklerinin Belirlenmesi ve Bunlar İçin Ayrılacak Karşılıklara İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” yayımlanmıştır. Bu yönetmelik ile 1 Kasım 2006 tarihli ve 26333 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Bankalarca Kredilerin ve Diğer Alacakların Niteliklerinin Belirlenmesi ve Bunlar İçin Ayrılacak Karşılıklara İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik’e aşağıdaki geçici madde eklenmiştir. Eklenen Geçici Madde ile enerji sektöründeki firmalarca kullanılan kredilere ilişkin düzenleme yapılmıştır.

“Enerji sektöründe kullanılmak üzere kullandırılan krediler

GEÇİCİ MADDE 10 – (1) Bankalarca enerji sektöründe kullanılmak üzere kullandırılan krediler ve diğer alacaklar hakkında 31/12/2016 tarihine kadar aşağıda belirtilen hükümler uygulanır.

a) Bankalarca enerji sektöründe kullanılmak üzere kullandırılan ve İkinci Grupta sınıflandırılan krediler ve diğer alacaklar iki defa ile sınırlı olmak üzere yeni sözleşme koşullarına bağlanabilir. Yeni sözleşme koşullarına bağlanan krediler ve diğer alacaklar, toplam alacak tutarının yüzde onunun (%10) geri ödenmiş olması koşuluyla Birinci Grup krediler ve diğer alacaklar içerisinde yeniden sınıflandırılabilir. Yeni sözleşme koşullarına bağlanan ve yeniden sınıflandırma için öngörülen koşulların yerine getirilmesi nedeniyle Birinci Grupta sınıflandırılan krediler ve diğer alacaklardan yeniden İkinci Grupta sınıflandırılan ya da yeni sözleşme koşullarına bağlanan ve yeniden sınıflandırma için öngörülen koşulların yerine getirilmemesi nedeniyle İkinci Grup krediler ve diğer alacaklar içerisinde izlenmeye devam olunan ve ikinci defa yeni sözleşme koşullarına bağlanan krediler ve diğer alacaklar, ancak toplam alacak tutarının yüzde on beşinin (%15) geri ödenmiş

olması koşuluyla Birinci Grup krediler ve diğer alacaklar içerisinde yeniden sınıflandırılabilir. Bu kapsamdaki kredi ve diğer alacakların, ilave kredi kullandırılmak suretiyle ikinci defa yeni sözleşme koşullarına bağlanmaları halinde, söz konusu kredi ve diğer alacaklar toplam alacak tutarının yüzde beşinin (%5) geri ödenmesine kadar Üçüncü Grupta sınıflandırılır ve sözleşmede öngörülen ödemelerin belirtilen orana tekabül eden kısmının bu grupta sınıflandırma için belirlenen süreler içerisinde gerçekleşmesi koşuluyla bunlar için özel karşılık ayrılması bankaların ihtiyarındadır. Bankalar yeni sözleşme koşullarına bağladıkları kredileri ve diğer alacaklarını, 4 üncü maddede belirtilen sınıflandırma esasları çerçevesinde değerlendirerek ilgisine göre Üçüncü, Dördüncü veya Beşinci Grupta sınıflandırabilirler.

b) Bankalarca enerji sektöründe kullanılmak üzere kullandırılan krediler ve diğer alacaklar dışında Üçüncü, Dördüncü veya Beşinci Grupta sınıflandırılan kredilerin veya diğer alacakların bulunması halinde bu krediler de aynı grupta sınıflandırılır. Ancak, bu krediler için ilgili grup itibarıyla öngörülen oranlarda özel karşılık ayrılması bankaların ihtiyarındadır. Söz konusu kredilere ve diğer alacaklara ilişkin olarak bankaya olan ödeme yükümlülüğünün yerine getirilmemesinin geçici likidite sıkıntısından kaynaklanması halinde, borçluya likidite gücü kazandırmak ve banka alacağının tahsilini sağlamak amacıyla gecikmiş faizler de dâhil olmak üzere krediler ve diğer alacaklar, bu maddede belirlenen usul ve esaslara uyulmak kaydıyla, gerektiğinde ilave kredi açılmak suretiyle üç defayla sınırlı olmak üzere yeniden yapılandırılabilir ya da yeni bir itfa planına bağlanabilir. Yeniden yapılandırma, bu madde uygulamasında, bir kredi veya alacağın bankaca uygun görülmesi halinde gerektiğinde ilave kredi kullandırımı ya da mevcut kredi ya da alacağın vadesinin uzatılması suretiyle veya bir başka şekilde yeni bir borç ödeme planına bağlanmasını ifade eder. İlave kullandırılan kredi, bu Yönetmelik uygulamasında yeniden yapılandırma uygulamasına taraf olan kredi müşterisinin yeniden yapılandırılan kredisinin izlendiği grupta değerlendirilir.

c) (b) bendi kapsamında yeniden yapılandırılan krediler ve diğer alacaklar,

1) Birinci yeniden yapılandırmada toplam alacak tutarının yüzde beşinin (%5) geri ödenmiş olması, en az üç ay süreyle izlendikleri grupta takip edilmeleri,

2) İkinci yeniden yapılandırmada toplam alacak tutarının yüzde onunun (%10) geri ödenmiş olması, en az altı ay süreyle izlendikleri grupta takip edilmeleri,

3) Üçüncü yeniden yapılandırmada toplam alacak tutarının yüzde on beşinin (%15) geri ödenmiş olması, en az bir yıl süreyle izlendikleri grupta takip edilmeleri

ve ödeme planında öngörülen ödemelerin aksatılmaması kaydıyla Yenilenen ve İtfa Planına Bağlı Krediler Hesabına aktarılabilir. Bu süre içinde söz konusu alacaklar için, olması halinde ilave kullanılan krediler hariç olmak üzere, izlendikleri gruba uygulanan özel karşılık oranlarında karşılık ayrılmasına devam edilir. Yeniden yapılandırma kapsamında ilave kullanılan krediler, yukarıda belirtilen sürelerde yeniden yapılandırılan krediyle aynı grupta sınıflandırılır. Ancak, bu nitelikteki krediler için izlendikleri gruplar itibarıyla özel karşılık ayrılması bankaların ihtiyarındadır. Yenilenen ve İtfa Planına Bağlı Krediler Hesabına aktarılan kredi ve diğer alacaklar en az altı ay süreyle İkinci Grupta sınıflandırılır. Bu kapsamdaki krediler ve alacaklar, ödemelerin aksatılmaması kaydıyla belirtilen sürenin sonunda Birinci Grupta yeniden sınıflandırılabilir.

(2) Bu maddeye göre yeni sözleşme koşullarına bağlanan veya yeniden yapılandırılan kredi veya diğer alacaklar ile ilgili olarak yıl sonu ve ara dönemler itibarıyla kamuya açıklanacak finansal raporlarda bilgi verilir.”

- 6 Ağustos tarihli 29793 sayılı Resmi Gazete’de Gümrük ve Ticaret Bakanlığı’nın “Perakende Ticarete Uygulanacak İlke ve Kurallar Hakkında Yönetmelik” yayımlanmıştır. Bu yönetmelik ile perakende ticarete uyulacak ilke ve kurallar ile perakende işletmelerin denetimine ve denetim sonucunda uygulanacak yaptırımlara ilişkin usul ve esasların düzenlenmesi amaçlanmaktadır. Yönetmeliğin tam metni aşağıda yer almaktadır.

**PERAKENDE TİCARETE UYGULANACAK İLKE VE
KURALLAR HAKKINDA YÖNETMELİK
BİRİNCİ BÖLÜM**

Amaç ve Kapsam, Dayanak, Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, perakende ticarete uyulacak ilke ve kurallar ile perakende işletmelerin denetimine ve denetim sonucunda uygulanacak yaptırımlara ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

(2) Bu Yönetmelik, perakende işletmelerin uymaları gereken ilke ve kurallar ile Bakanlık, yetkili idare, diğer kamu kurum ve kuruluşları ve meslek kuruluşlarının bu Yönetmeliğin uygulanmasındaki görev, yetki ve sorumluluklarını kapsar.

(3) Hizmet sektöründe faaliyet gösteren işletmelerden açılış ve/veya faaliyete geçiş süreci ile faaliyetleri özel kanunlarla düzenlenenler bu Yönetmelik kapsamı dışındadır.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 14/1/2015 tarihli ve 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanununun 8 inci, 9 uncu, 10 uncu, 12 nci, 16 ncı ve 17 nci maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

- a) Alışveriş merkezi: 26/2/2016 tarihli ve 29636 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Alışveriş Merkezleri Hakkında Yönetmeliğin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen perakende işletmeyi,
- b) Bakanlık: Gümrük ve Ticaret Bakanlığını,
- c) Bayi işletme: Sözleşmeye dayalı olarak bir işletmenin mal ve hizmetlerinin satışına aracılık eden ve kendi adına bağımsız çalışan işletmeyi,
- ç) Büyük mağaza: Hangi ad altında olursa olsun, tüketim mallarının kısmen veya tamamen perakende satışının yapıldığı, en az dört yüz metrekare satış alanına sahip işletmeyi,
- d) Büyük ölçekli işletme: 18/11/2005 tarihli ve 25997 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin Tanımı, Nitelikleri ve Sınıflandırılması Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde belirtilen orta ölçekli işletme sınırını aşan perakende işletmeyi,
- e) Coğrafi işaret: 24/6/1995 tarihli ve 555 sayılı Coğrafi İşaretlerin Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinde tanımlanan işareti,
- f) Esnaf ve sanatkâr işletmesi: 7/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde tanımlanan esnaf ve sanatkârlarca işletilen işletmeyi,
- g) Faaliyet kolu: NACE Rev.2 Altılı Ekonomik Faaliyet Sınıflamasında belirtilen perakende ticaret faaliyet sınıfını ve/veya alt sınıfını,
- ğ) Genel müdürlük: İç Ticaret Genel Müdürlüğünü,
- h) Hızlı tüketim malı: Gıda, içecek, temizlik ve kişisel bakım ürünlerini,
- ı) İl müdürlüğü: Ticaret il müdürlüğünü,
- i) Kanun: Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunu,
- j) Küçük işletme: Bu fıkranın (d) bendinde belirtilen Yönetmeliğin 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen sınırların altında kalan perakende işletmeyi,
- k) Mal grubu: Renk, biçim, büyüklük, içerik, kullanım amacı, fiyat ve benzeri özellikler bakımından birbiriyle yakın ilişki içinde olan malları,

- l) Meslek kuruluşu: Esnaf ve sanatkârlar odaları birliği ile ticaret ve sanayi odasını, ticaret ve sanayi odalarının ayrı kurulduğu yerlerde ticaret odasını,
- m) Özel yetkili işletme: Sözleşmeye dayalı olarak bir işletmenin, yönetim ve organizasyon ile dağıtım veya pazarlama teknolojileri gibi konularda bilgi ve desteğini almak suretiyle bu işletmenin mal veya hizmetinin satışı üzerindeki imtiyaz hakkını bedel, bölge ve süre gibi belirli şartlar ve sınırlamalar dâhilinde kullanan bağımsız ticari işletmeyi,
- n) Perakende işletme: Alışveriş merkezi, büyük mağaza, zincir mağaza, bayi işletme, özel yetkili işletme, perakende ticaretle uğraşan diğer ticari işletmeler ile esnaf ve sanatkâr işletmelerini,
- o) Perakende ticaret: Mal ve hizmetlerin perakende işletmelerce satışı ve pazarlanmasıyla ilgili faaliyetler bütünü,
- ö) Satış alanı: Münhasıran büro amaçlı kullanılan işyerleri ile konaklama, depolama, üretim tesis ve alanları ile ortak kullanım alanları hariç olmak üzere; alışveriş merkezlerinde işyerlerinin toplam alanlarını, büyük mağaza ve zincir mağazalarda ise doğrudan satış yapılan ve aracı satıcılara kiralanılan alanları,
- p) Tedarikçi: Satışa sunulması amacıyla perakende işletmelere mal ve hizmet sağlayan üretici dışındaki gerçek veya tüzel kişiyi,
- r) Tüketici örgütü: Tüketicinin korunması amacıyla kurulan dernek ve vakıfları,
- s) Üretici: Perakende işletmelerde satışa sunulan malları üreten gerçek veya tüzel kişiyi,
- ş) Üst meslek kuruluşu: Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Türkiye Esnaf ve Sanatkârları Konfederasyonunu,
- t) Yetkili idare: İşyeri açma ve çalışma ruhsatını vermeye yetkili belediye veya il özel idareleri ile diğer idareleri,
- u) Zincir mağaza: Benzer çeşitlilikteki tüketim mallarının hangi ad altında olursa olsun kısmen veya tamamen perakende satışının yapıldığı, aynı gerçek veya tüzel kişi sahipliğinde bir merkeze bağlı olarak faaliyet gösteren; içlerinden en az biri büyük mağaza niteliğini taşıyan en az beş şubeye sahip işletmeyi veya her biri dört yüz metrekarenin altında satış alanına sahip en az on şubesi bulunan işletmeyi,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

İlke ve Kurallar

Prim ve bedel talebi

MADDE 4 – (1) Büyük mağaza ve zincir mağazalar ile bayi işletme ve özel yetkili işletmeler, üretici veya tedarikçiyle yaptıkları sözleşmede prim ve bedelin türü ve oranı ile verecekleri hizmetin süre ve/veya sayısını belirtmek ve bu süre ve/veya sayıda hizmet vermek koşuluyla, ürün talebini doğrudan etkileyen tanıtım ve konumlandırma gibi hizmetleri nedeniyle üretici veya tedarikçiden aktivite primi ile reklam, dergi, anons, raf tahsisi, gondol ve kasa önü bedeli gibi prim ve bedel talep edebilir.

(2) Birinci fıkrada sayılan perakende işletmeler üretici veya tedarikçiden, mağaza veya şube açılışı ve tadilatı, ciro açığı, banka ve kredi kartı katılım bedeli gibi adlar altında, ürün talebini doğrudan etkilemeyen herhangi bir prim ya da bedel talep edemez.

(3) Prim ya da bedel talebine konu ürünün perakende işletmenin palet, sepet, stant ve diğer teşhir ünitelerinde satışa sunulması halinde, raf tahsisi hizmetinin verildiği kabul edilir.

Ödeme süresi

MADDE 5 – (1) Üreticiler veya tedarikçiler ile perakende işletmeler arasındaki alım satım işlemlerinden kaynaklanan ödemelerin sözleşmede öngörülen tarihte yapılması esastır.

(2) Üretim tarihinden itibaren otuz gün içinde bozulabilen ve buna bağlı olarak insan sağlığı açısından tehlike teşkil etmesi muhtemel hızlı tüketim mallarına ilişkin ödemelerin süresi, alacaklı üretici veya tedarikçinin küçük işletme, borçlunun ise büyük ölçekli işletme olduğu hâllerde teslim tarihinden itibaren otuz günü geçemez. Bu süre, vadeli araçlarla yapılan ödemelerin vadesi için de geçerlidir. Bu fıkra hükmünün uygulanmasında, sözleşme dönemi içinde tarafların işletme ölçeğinde meydana gelen değişimler göz önünde bulundurulur.

(3) İkinci fıkrada belirtilen nitelikteki hızlı tüketim mallarının kısım kısım teslimi halinde otuz günlük ödeme süresinin hesaplanmasında her bir teslimat ayrı ayrı dikkate alınır.

(4) Teslim tarihinin belirlenemediği durumlarda, sevk irsaliyesinin düzenlendiği tarih teslim tarihi olarak kabul edilir.

Mağaza markalı ürün satışı

MADDE 6 – (1) Büyük mağaza veya zincir mağazaların başkalarına ürettirerek işletmesinin adıyla veya markasıyla işyerinde satışa sunduğu ve fiyat, ambalaj veya tanıtımı üzerinde kontrole sahip olduğu ürünler, mağaza markalı ürün olarak kabul edilir.

(2) Yurt içinde üretilen ve hızlı tüketim malı niteliği taşıyan mağaza markalı ürünlerin üzerinde ve/veya ambalajlarında, perakende işletmenin ad, unvan veya markasının yanı sıra üreticinin tercihine göre üreticinin ad, unvan ya da markasına da yer verilir. Ürünün üzerinde ve/veya ambalajında, ayrıca ürünün hangi büyük mağaza veya zincir mağaza adına üretildiği belirtilir.

(3) İkinci fıkrada belirtilen mağaza markalı ürünlerin üzerinde ve/veya ambalajında üreticinin ad, unvan veya markasına, mağaza markasıyla aynı yazı karakterinde, bu yazının en az yüzde yirmi beşi punto büyüklüğünde ve parantez içinde, uygun ve kolay okunabilir bir şekilde yer verilir. Üreticinin ad, unvan ya da markasına ilişkin rakam, harf, kelime, işaret ve semboller eksiksiz, okunabilir, gerçeğe uygun ve karışıklığa sebebiyet vermeyecek şekilde kullanılır.

Kampanyalı satış

MADDE 7 – (1) Perakende işletmeler, 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun ve ilgili diğer kanunlarda öngörülen usul ve esaslara uymak kaydıyla indirimli veya promosyonlu satış kampanyaları düzenleyebilir.

(2) İndirimli veya promosyonlu satış kampanyaları; ürün, marka ya da işletmeyi tanıtmak, ürün alımını özendirmek ve satışını artırmak veya işletmenin ya da markanın imajını güçlendirmek gibi amaçlarla ve belirli sürelerle, perakende işletmelerce satışa sunulan daha düşük fiyata aynı mal veya hizmet, aynı fiyata daha fazla mal veya hizmet, bedelsiz ya da indirimli fiyattan ilave mal veya hizmet gibi uygulamaları kapsar.

(3) İndirimli veya promosyonlu satış kampanyalarının süresi; işyeri açılışı, devri, kapanışı, adres veya faaliyet konusu değişikliğinde üç ayı, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre tasfiye durumunda ise altı ayı geçemez.

(4) İşyerinin devri ve kapanışı ile adres ve faaliyet konusu değişikliği durumlarında, kampanyanın başlangıç tarihi il müdürlüğüne bildirilir.

(5) Üçüncü fıkradaki sürelerin hesaplanmasında; işyeri açılışı için işyeri açma ve çalışma ruhsatı tarihi, tasfiye durumunda tasfiyeye giriş tarihi, işyerinin devri ve kapanışı ile adres ve faaliyet konusu değişikliklerinde ise kampanyanın başlangıç tarihi dikkate alınır.

(6) Perakende işletmeler başlangıç ve bitiş tarihi belli olmayan indirimler yapamaz. İndirimli veya promosyonlu satış kampanyasının fiyat etiketi gibi araçlar dışında, afiş, pankart ve benzeri araçlarla ilan edilmesi halinde bu araçlarda, kampanyanın başlangıç ve bitiş tarihine kolaylıkla görülebilir ve okunabilir şekilde yer verilir. İnternet sitesinde yapılan ilanlarda da kampanyanın başlangıç ve bitiş tarihi belirtilir.

Alışveriş festivali

MADDE 8 – (1) Mahallî idareler ve kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile bunların ortağı olduğu şirketler ve diğer tüzel kişiler birlikte veya bağımsız olarak, perakende işletmelerin katılımıyla, yılın belli dönemlerinde, ilçe, il, bölge veya ülke düzeyinde alışveriş festivali düzenleyebilir.

(2) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının bu festivaller için ayıracakları ödenek miktarı bütçelerinin yüzde beşini geçemez.

(3) Alışveriş festivalinin başlangıç ve bitiş tarihleri ile festival programı, festivalin ilçe veya il düzeyinde düzenlenmesi durumunda il müdürlüğüne; bölge veya ülke düzeyinde düzenlenmesi durumunda ise Bakanlığa en az bir ay önceden yazılı olarak bildirilir. Alışveriş festivalinin süresi bir yıl içinde altmış günü geçemez.

(4) Festival programında; festivalin etkinlik takvimi, ilçe, il, bölge ve/veya ülke düzeyindeki uygulama alanı, bütçesi, katılımcıların işletme adı ve/veya ticaret unvanı, adresi, telefonu gibi iletişim bilgileri, varsa tanıtıma ilişkin internet sitesi adresi ve festivali düzenleyen tüzel kişilere ait iletişim bilgileri yer alır.

Sürekli indirimli satışlar

MADDE 9 – (1) Sürekli indirimli satış, 10 uncu maddede belirtilen niteliklere sahip malların perakende işletmelerce indirimli fiyattan veya malların fabrika çıkış fiyatı üzerinden yıl boyunca satılmasıdır.

(2) Satışa sunduğu her bir mal grubunun en az yüzde yetmiş 10 uncu maddede belirtilen nitelikleri taşıyan perakende işletmelerce, indirimin sürekli olduğunu gösteren ya da çağrıştıran ibareler kullanılır. Bu ibarelere, perakende işletmelerin ön cephesinde ve mağaza içinde sürekli indirimli satışa ayrılan kat veya reyon gibi bölümlerin giriş veya ön kısmında kolaylıkla görülebilir ve okunabilir bir şekilde yer verilir.

(3) Yıl içinde dönemsel olarak faaliyet gösteren ve bu dönem boyunca satışa sunduğu malların en az yüzde yetmiş 10 uncu maddede belirtilen niteliklere sahip olan perakende işletmelerin yıl boyunca satış yaptığı kabul edilir.

(4) Satışa sunulan her bir mal grubunun en az yüzde yetmişinin 10 uncu maddede belirtilen nitelikleri taşıdığına ve sürekli indirimli satışa konu malların indirimli fiyattan veya malların fabrika çıkış fiyatı üzerinden satışa sunulduğuna ilişkin ispat yükümlülüğü sürekli indirimli satış yapan perakende işletmeye aittir.

Sürekli indirimli satışa konu mallar

MADDE 10 – (1) Bir malın sürekli indirimli satışa konu olabilmesi için;

- Üretiminin sonlanması ve sınırlı sayıda üretim gibi nedenlerle serideki stok adedinin az olması,
- Belli bir mevsimde veya dönemde satılmak üzere üretilmekle birlikte, mevsim ya da dönem sonuna yakın yahut mevsim veya dönemin bitiminden sonra satışa konu olması,
- İhraç edilmek amacıyla üretilmekle birlikte çeşitli nedenlerle ihraç edilememiş olması,
- Biçim, renk, büyüklük ve benzeri nitelikler bakımından maddi, ekonomik veya hukuki eksiklikler içermesi,
- Teşhirde kullanılmış olması,
- İade edilmiş olması,
- Fabrika çıkış fiyatı üzerinden satışa sunulması ve benzeri nitelikleri taşıması gerekir.

Raf tahsisi

MADDE 11 – (1) Esas işletme konusu hızlı tüketim mallarının satışı olan büyük mağaza ve zincir mağazalar ile bayi işletme ve özel yetkili işletmeler, satış alanlarının en az yüzde biri oranındaki raf alanını 12 nci maddenin birinci fıkrasında belirtilen yöresel ürünlerin satışı amacıyla ayırır.

(2) Perakende işletmenin esas işletme konusu çerçevesinde satışa sunabileceği ürün çeşitliliğine uygun olmayan yöresel ürünler için raf tahsisi zorunluluğu aranmaz.

(3) Yöresel ürünlerin, satış alanındaki stant ve benzeri ünitelerde konumlandırılması halinde rafta satışa sunma zorunluluğunun karşılandığı kabul edilir.

(4) Raf tahsisi, yöresel ürün üretici ve tedarikçilerinin perakende işletmeye yaptığı yazılı başvurusu üzerine yapılır. Üretici ve tedarikçilerin başvurusunun makul sebeplerle uygun bulunmaması veya yöresel ürün olmaması nedeniyle doldurulamayan raf alanları, diğer ürünlerin satışı amacıyla kullanılabilir. Başvuruya ilişkin ispat yükümlülüğü üretici ve tedarikçiye aittir.

(5) Bayi işletme ve özel yetkili işletmelerin satış alanı, büyük mağaza ve zincir mağazaların satış alanı gibi hesaplanır.

Yöresel ürünler ile üretici ve tedarikçileri

MADDE 12 – (1) Yöresel ürünler, 11 inci maddenin birinci fıkrasında belirtilen perakende işletmelerin bulunduğu ilde üretilmesi kaydıyla, coğrafi işaretli olarak tescil edilen veya coğrafi işaretli olarak tescil edilmemiş olsa bile o yerin il müdürlüğünce belirlenen hızlı tüketim malı niteliğindeki ürünlerdir.

(2) İl müdürlüğü, yöresel ürünler ile üretici ve tedarikçilerini o ildeki ticaret ve sanayi odaları veya ticaret odaları, esnaf ve sanatkârlar odaları birliği, ziraat odaları ve varsa ilin en fazla üyeye sahip tüketici örgütünün önerilerini alarak il düzeyinde belirler.

(3) İkinci fıkrada belirtilen kuruluşlar, yöresel ürünler ile bu ürünlerin üretici ve tedarikçilerine ilişkin önerilerini, talep yazısının kendilerine ulaştığı tarihten itibaren on beş gün içinde yazılı olarak il müdürlüğüne gönderir.

(4) İl müdürlüğü, önerilerin kendisine ulaştığı tarihten itibaren on gün içinde yöresel ürünler ile bu ürünlerin üretici ve tedarikçilerini liste halinde tespit ve internet sitesinde ilan eder. Bu listeye yedi gün içinde il müdürlüğü nezdinde itiraz edilebilir.

(5) İtiraz başvurusunda il müdürlüğüne, listede yer alan yöresel ürünlerin üreticisi veya tedarikçisi olduğunu gösterir belge ibraz edilir. İtirazlar, itiraz süresinin bitiminden itibaren beş gün içinde karara bağlanır. Kesinleşen liste, il müdürlüğünce internet sitesinde ilan edilerek Bakanlığa ve ikinci fıkrada belirtilen kuruluşlara gönderilir.

(6) Yöresel ürünler ile üretici ve tedarikçileri listesi, iki yılda bir aralık ayında güncellenir. Güncellemeler bu maddede belirtilen usulle yapılır.

Çalışma saatleri

MADDE 13 – (1) 10/8/2005 tarihli ve 25902 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmeliğin 33 üncü maddesi uyarınca çalışma saatleri tespit edilen umuma açık istirahat ve eğlence yerleri hariç olmak üzere perakende işletmelerin bir kısmının veya tamamının çalışma gün ve saatleri ilçe, il, bölge veya ülke düzeyinde belirlenebilir.

(2) Çalışma gün ve saatlerinin ilçe veya il düzeyinde belirlenmesine, meslek kuruluşlarının müşterek teklifi üzerine yetkili idarenin görüşü alınmak suretiyle vali; bölge veya ülke düzeyinde belirlenmesine üst meslek kuruluşlarının müşterek teklifi üzerine Bakanlık yetkilidir.

(3) Çalışma gün ve saatlerinin belirlenmesinde mesleğe, mevsime ve turizme özgü şartlar ile yöresel şartlar, özel gün ve haftalar, milli ve dini bayramlar gibi hususlar gözetilir.

(4) Alışveriş merkezi içindeki umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin çalışma gün ve saatleri ikinci ve üçüncü fıkra çerçevesinde belirlenir.

Çalışma saatlerinin vali tarafından belirlenmesi

MADDE 14 – (1) Çalışma gün ve saatlerine ilişkin müşterek teklif yazısı meslek kuruluşlarınca imzalanarak valiliğe gönderilir. Bu yazıda teklife konu perakende işletme faaliyet kolu veya kolları ile teklifin gerekçesi belirtilir.

(2) Çalışma gün ve saatlerinin belirlenmesinde Esnaf ve Sanatkârlar Odaları Birliği ile birlikte teklif vermeye; ilçe düzeyinde, görev alanı o ilçeyi kapsayan ticaret ve sanayi odası veya ticaret odası, il düzeyinde ise il ticaret ve sanayi odası veya ticaret odası yetkilidir. İl düzeyinde belirleme yapılırken oda tarafından ilçe ticaret ve sanayi odaları veya ticaret odalarının görüşü alınır.

(3) Esnaf ve sanatkâr işletmelerinin çalışma gün ve saatleri belirlenirken Esnaf ve Sanatkârlar Odaları Birliğince ilgili esnaf ve sanatkârlar odasının da görüşü alınır.

(4) Valilik, teklif yazısının kendisine ulaştığı tarihten itibaren on beş gün içinde yetkili idarenin görüşünü talep eder. Yetkili idare konuya ilişkin görüşünü, talep yazısının kendisine ulaştığı tarihten itibaren on beş gün içinde valiliğe gönderir. Vali, çalışma gün ve saatlerinin belirlenmesine ilişkin kararını yetkili idarenin görüşünün valiliğe ulaştığı tarihten itibaren on beş gün içinde verir. Çalışma gün ve saatlerinin belirlenmesi halinde karar valilikçe uygun araçlarla ilan edilir ve meslek kuruluşları ile Bakanlığa gönderilir; çalışma gün ve saatlerine ilişkin herhangi bir değişiklik yapılmaması halinde karar meslek kuruluşlarına yazılı olarak bildirilir.

Çalışma saatlerinin Bakanlık tarafından belirlenmesi

MADDE 15 – (1) Çalışma gün ve saatlerine ilişkin müşterek teklif yazısı üst meslek kuruluşlarınca imzalanarak Bakanlığa gönderilir. Bu yazıda teklife konu perakende işletme faaliyet kolu veya kolları ile bölge veya ülke düzeyi olmak üzere kararın uygulanacağı alan ve teklifin gerekçesi belirtilir. Bu fıkranın uygulanmasında, 13 üncü maddenin üçüncü fıkrasındaki hususlar bakımından aynı veya benzer özelliklere sahip birden fazla il ve/veya farklı illere bağlı ilçeler bölge olarak kabul edilir.

(2) Bakanlık gerektiğinde, üst meslek kuruluşlarından tekliflerine ilişkin gerekçelerin ve verilerin yer aldığı bir rapor talep edebilir. Bu halde rapor, Bakanlıkça belirlenen süre içinde üst meslek kuruluşlarınca müştereken hazırlanır ve Bakanlığa yazılı olarak gönderilir. Bakanlık, raporun kendisine ulaştığı tarihten itibaren otuz gün içinde perakende işletmelerin çalışma gün ve saatlerini, bölge veya ülke düzeyinde belirleyerek internet sitesinde ilan eder. Ayrıca Bakanlık bu kararı valilikler, üst meslek kuruluşları ve ilgili diğer kurum ve kuruluşlara gönderir.

(3) Alışveriş merkezi ve zincir mağazaların çalışma gün ve saatlerine ilişkin müşterek teklif, bu maddede belirtilen usul çerçevesinde üç yılda bir oluşturulur ve üçüncü yılın kasım ayının on beşine kadar Bakanlığa gönderilir. Bakanlık, alışveriş merkezi ve zincir mağazaların çalışma gün ve saatlerini üçüncü yılın aralık ayı sonuna kadar belirler ve üst meslek kuruluşlarına gönderir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Denetim ve ceza hükümleri

MADDE 16 – (1) Bakanlık, bu Yönetmeliğin uygulanması, uygulamada çıkan sorunlar ve şikâyetlerle ilgili olarak perakende işletmeler nezdinde denetim yapmaya yetkilidir. Bakanlık bu yetkisini il müdürlükleri aracılığıyla da kullanabilir.

(2) Yetkili idareler, doğrudan veya Bakanlığın talebi üzerine perakende işletmeler nezdinde ön inceleme mahiyetinde denetim yapmakla görevlidir.

(3) Yetkili idareler tarafından yapılan denetimin sonuçları, denetimin sonuçlandığı tarihten itibaren on beş gün içinde Bakanlığa bildirilir.

(4) Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendinde öngörülen idari para cezası Bakanlık; diğer bentlerinde öngörülenler ise doğrudan veya Bakanlığın talebi üzerine yetkili idare tarafından uygulanır. Bakanlık idari para cezası uygulama yetkisini, merkezde Genel Müdürlüğe, taşrada il müdürlüğüne devredebilir.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Büyük mağaza veya zincir mağazalar satışa sundukları mağaza markalı ürünleri, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde 6 ncı maddeye uygun hale getirir.

(2) Sürekli indirimli satış yapan perakende işletmeler, 29/1/2017 tarihine kadar durumlarını 9 uncu maddeye uygun hale getirir.

(3) Bu Yönetmeliğin 11 inci maddesinde yöresel ürünler için öngörülen raf tahsisi, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde yapılır.

(4) Bu Yönetmelik hükümleri, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış olan ve hüküm ve sonuçları devam eden sözleşmelere bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden itibaren bir yıl sonra uygulanır.

Yürürlük

MADDE 17 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

- 9 Ağustos 2016 tarihli ve 29796 sayılı Resmi Gazete’de “Yatırım Ortamının İyileştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” yayımlanmıştır. Bu kanun ile ülkemizdeki yatırımlarla ilgili değiştirilmesi ve düzenlenmesi gereken konular kanunlaştırılmıştır. Kanunda ticari hayatı ilgilendiren değişiklikler ve yeni düzenlemelere ilişkin TÜRMOB SİRKÜLERİ aşağıda yer alan linkte bulunmaktadır. Değişikliklere ilişkin geniş bilgiye dipnotta bulunan linkten ulaşılabilir¹.

1

<http://www.turmob.org.tr/TurmobWeb/EKutuphane/EKIcerikDetay.aspx?enc=IEkNSf+wNjKd4Fw0i3330APM17zyY64A0AEputA3/nb1wd6aCMqsjFCN5zSnYwM19kteBd6e9kY=>

TÜRMOB Gençlik Caddesi No: 107 06570 Anıttepe – Ankara
Tel : (312) 232 50 60 Faks : (312) 232 50 73 www.turmob.org.tr

- 6 Ağustos tarihli 29793 sayılı Resmi Gazete’de Gümrük ve Ticaret Bakanlığı’nın “Perakende Ticarete Uygulanacak İlke ve Kurallar Hakkında Yönetmelik” yayımlanmıştır. Bu yönetmelik ile perakende ticarete uyulacak ilke ve kurallar ile perakende işletmelerin denetimine ve denetim sonucunda uygulanacak yaptırımlara ilişkin usul ve esasların düzenlenmesi amaçlanmaktadır. Yönetmeliğin tam metni aşağıda yer almaktadır.

**PERAKENDE TİCARETE UYGULANACAK İLKE VE
KURALLAR HAKKINDA YÖNETMELİK
BİRİNCİ BÖLÜM**

Amaç ve Kapsam, Dayanak, Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, perakende ticarete uyulacak ilke ve kurallar ile perakende işletmelerin denetimine ve denetim sonucunda uygulanacak yaptırımlara ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

(2) Bu Yönetmelik, perakende işletmelerin uymaları gereken ilke ve kurallar ile Bakanlık, yetkili idare, diğer kamu kurum ve kuruluşları ve meslek kuruluşlarının bu Yönetmeliğin uygulanmasındaki görev, yetki ve sorumluluklarını kapsar.

(3) Hizmet sektöründe faaliyet gösteren işletmelerden açılış ve/veya faaliyete geçiş süreci ile faaliyetleri özel kanunlarla düzenlenenler bu Yönetmelik kapsamı dışındadır.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 14/1/2015 tarihli ve 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanununun 8 inci, 9 uncu, 10 uncu, 12 nci, 16 ncı ve 17 nci maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

- a) Alışveriş merkezi: 26/2/2016 tarihli ve 29636 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Alışveriş Merkezleri Hakkında Yönetmeliğin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen perakende işletmeyi,
- b) Bakanlık: Gümrük ve Ticaret Bakanlığını,
- c) Bayi işletme: Sözleşmeye dayalı olarak bir işletmenin mal ve hizmetlerinin satışına aracılık eden ve kendi adına bağımsız çalışan işletmeyi,
- ç) Büyük mağaza: Hangi ad altında olursa olsun, tüketim mallarının kısmen veya tamamen perakende satışının yapıldığı, en az dört yüz metrekare satış alanına sahip işletmeyi,
- d) Büyük ölçekli işletme: 18/11/2005 tarihli ve 25997 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin Tanımı, Nitelikleri ve Sınıflandırılması Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde belirtilen orta ölçekli işletme sınırını aşan perakende işletmeyi,
- e) Coğrafi işaret: 24/6/1995 tarihli ve 555 sayılı Coğrafi İşaretlerin Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinde tanımlanan işareti,
- f) Esnaf ve sanatkâr işletmesi: 7/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde tanımlanan esnaf ve sanatkârlarca işletilen işletmeyi,
- g) Faaliyet kolu: NACE Rev.2 Altılı Ekonomik Faaliyet Sınıflamasında belirtilen perakende ticaret faaliyet sınıfını ve/veya alt sınıfını,
- ğ) Genel müdürlük: İç Ticaret Genel Müdürlüğünü,
- h) Hızlı tüketim malı: Gıda, içecek, temizlik ve kişisel bakım ürünlerini,
- ı) İl müdürlüğü: Ticaret il müdürlüğünü,
- i) Kanun: Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunu,
- j) Küçük işletme: Bu fıkranın (d) bendinde belirtilen Yönetmeliğin 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen sınırların altında kalan perakende işletmeyi,
- k) Mal grubu: Renk, biçim, büyüklük, içerik, kullanım amacı, fiyat ve benzeri özellikler bakımından birbiriyle yakın ilişki içinde olan malları,

- l) Meslek kuruluşu: Esnaf ve sanatkârlar odaları birliği ile ticaret ve sanayi odasını, ticaret ve sanayi odalarının ayrı kurulduğu yerlerde ticaret odasını,
- m) Özel yetkili işletme: Sözleşmeye dayalı olarak bir işletmenin, yönetim ve organizasyon ile dağıtım veya pazarlama teknolojileri gibi konularda bilgi ve desteğini almak suretiyle bu işletmenin mal veya hizmetinin satışı üzerindeki imtiyaz hakkını bedel, bölge ve süre gibi belirli şartlar ve sınırlamalar dâhilinde kullanan bağımsız ticari işletmeyi,
- n) Perakende işletme: Alışveriş merkezi, büyük mağaza, zincir mağaza, bayi işletme, özel yetkili işletme, perakende ticaretle uğraşan diğer ticari işletmeler ile esnaf ve sanatkâr işletmelerini,
- o) Perakende ticaret: Mal ve hizmetlerin perakende işletmelerce satışı ve pazarlanmasıyla ilgili faaliyetler bütünü,
- ö) Satış alanı: Münhasıran büro amaçlı kullanılan işyerleri ile konaklama, depolama, üretim tesis ve alanları ile ortak kullanım alanları hariç olmak üzere; alışveriş merkezlerinde işyerlerinin toplam alanlarını, büyük mağaza ve zincir mağazalarda ise doğrudan satış yapılan ve aracı satıcılara kiralanılan alanları,
- p) Tedarikçi: Satışa sunulması amacıyla perakende işletmelere mal ve hizmet sağlayan üretici dışındaki gerçek veya tüzel kişiyi,
- r) Tüketici örgütü: Tüketicinin korunması amacıyla kurulan dernek ve vakıfları,
- s) Üretici: Perakende işletmelerde satışa sunulan malları üreten gerçek veya tüzel kişiyi,
- ş) Üst meslek kuruluşu: Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Türkiye Esnaf ve Sanatkârları Konfederasyonunu,
- t) Yetkili idare: İşyeri açma ve çalışma ruhsatını vermeye yetkili belediye veya il özel idareleri ile diğer idareleri,
- u) Zincir mağaza: Benzer çeşitlilikteki tüketim mallarının hangi ad altında olursa olsun kısmen veya tamamen perakende satışının yapıldığı, aynı gerçek veya tüzel kişi sahipliğinde bir merkeze bağlı olarak faaliyet gösteren; içlerinden en az biri büyük mağaza niteliğini taşıyan en az beş şubeye sahip işletmeyi veya her biri dört yüz metrekarenin altında satış alanına sahip en az on şubesi bulunan işletmeyi,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

İlke ve Kurallar

Prim ve bedel talebi

MADDE 4 – (1) Büyük mağaza ve zincir mağazalar ile bayi işletme ve özel yetkili işletmeler, üretici veya tedarikçiyle yaptıkları sözleşmede prim ve bedelin türü ve oranı ile verecekleri hizmetin süre ve/veya sayısını belirtmek ve bu süre ve/veya sayıda hizmet vermek koşuluyla, ürün talebini doğrudan etkileyen tanıtım ve konumlandırma gibi hizmetleri nedeniyle üretici veya tedarikçiden aktivite primi ile reklam, dergi, anons, raf tahsisi, gondol ve kasa önü bedeli gibi prim ve bedel talep edebilir.

(2) Birinci fıkrada sayılan perakende işletmeler üretici veya tedarikçiden, mağaza veya şube açılışı ve tadilatı, ciro açığı, banka ve kredi kartı katılım bedeli gibi adlar altında, ürün talebini doğrudan etkilemeyen herhangi bir prim ya da bedel talep edemez.

(3) Prim ya da bedel talebine konu ürünün perakende işletmenin palet, sepet, stant ve diğer teşhir ünitelerinde satışa sunulması halinde, raf tahsisi hizmetinin verildiği kabul edilir.

Ödeme süresi

MADDE 5 – (1) Üreticiler veya tedarikçiler ile perakende işletmeler arasındaki alım satım işlemlerinden kaynaklanan ödemelerin sözleşmede öngörülen tarihte yapılması esastır.

(2) Üretim tarihinden itibaren otuz gün içinde bozulabilen ve buna bağlı olarak insan sağlığı açısından tehlike teşkil etmesi muhtemel hızlı tüketim mallarına ilişkin ödemelerin süresi, alacaklı üretici veya tedarikçinin küçük işletme, borçlunun ise büyük ölçekli işletme olduğu hâllerde teslim tarihinden itibaren otuz günü geçemez. Bu süre, vadeli araçlarla yapılan ödemelerin vadesi için de geçerlidir. Bu fıkra hükmünün uygulanmasında, sözleşme dönemi içinde tarafların işletme ölçeğinde meydana gelen değişimler göz önünde bulundurulur.

(3) İkinci fıkrada belirtilen nitelikteki hızlı tüketim mallarının kısım kısım teslimi halinde otuz günlük ödeme süresinin hesaplanmasında her bir teslimat ayrı ayrı dikkate alınır.

(4) Teslim tarihinin belirlenemediği durumlarda, sevk irsaliyesinin düzenlendiği tarih teslim tarihi olarak kabul edilir.

Mağaza markalı ürün satışı

MADDE 6 – (1) Büyük mağaza veya zincir mağazaların başkalarına ürettirerek işletmesinin adıyla veya markasıyla işyerinde satışa sunduğu ve fiyat, ambalaj veya tanıtımı üzerinde kontrole sahip olduğu ürünler, mağaza markalı ürün olarak kabul edilir.

(2) Yurt içinde üretilen ve hızlı tüketim malı niteliği taşıyan mağaza markalı ürünlerin üzerinde ve/veya ambalajlarında, perakende işletmenin ad, unvan veya markasının yanı sıra üreticinin tercihine göre üreticinin ad, unvan ya da markasına da yer verilir. Ürünün üzerinde ve/veya ambalajında, ayrıca ürünün hangi büyük mağaza veya zincir mağaza adına üretildiği belirtilir.

(3) İkinci fıkrada belirtilen mağaza markalı ürünlerin üzerinde ve/veya ambalajında üreticinin ad, unvan veya markasına, mağaza markasıyla aynı yazı karakterinde, bu yazının en az yüzde yirmi beşi punto büyüklüğünde ve parantez içinde, uygun ve kolay okunabilir bir şekilde yer verilir. Üreticinin ad, unvan ya da markasına ilişkin rakam, harf, kelime, işaret ve semboller eksiksiz, okunabilir, gerçeğe uygun ve karışıklığa sebebiyet vermeyecek şekilde kullanılır.

Kampanyalı satış

MADDE 7 – (1) Perakende işletmeler, 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun ve ilgili diğer kanunlarda öngörülen usul ve esaslara uymak kaydıyla indirimli veya promosyonlu satış kampanyaları düzenleyebilir.

(2) İndirimli veya promosyonlu satış kampanyaları; ürün, marka ya da işletmeyi tanıtmak, ürün alımını özendirmek ve satışını artırmak veya işletmenin ya da markanın imajını güçlendirmek gibi amaçlarla ve belirli sürelerle, perakende işletmelerce satışa sunulan daha düşük fiyata aynı mal veya hizmet, aynı fiyata daha fazla mal veya hizmet, bedelsiz ya da indirimli fiyattan ilave mal veya hizmet gibi uygulamaları kapsar.

(3) İndirimli veya promosyonlu satış kampanyalarının süresi; işyeri açılışı, devri, kapanışı, adres veya faaliyet konusu değişikliğinde üç ayı, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre tasfiye durumunda ise altı ayı geçemez.

(4) İşyerinin devri ve kapanışı ile adres ve faaliyet konusu değişikliği durumlarında, kampanyanın başlangıç tarihi il müdürlüğüne bildirilir.

(5) Üçüncü fıkradaki sürelerin hesaplanmasında; işyeri açılışı için işyeri açma ve çalışma ruhsatı tarihi, tasfiye durumunda tasfiyeye giriş tarihi, işyerinin devri ve kapanışı ile adres ve faaliyet konusu değişikliklerinde ise kampanyanın başlangıç tarihi dikkate alınır.

(6) Perakende işletmeler başlangıç ve bitiş tarihi belli olmayan indirimler yapamaz. İndirimli veya promosyonlu satış kampanyasının fiyat etiketi gibi araçlar dışında, afiş, pankart ve benzeri araçlarla ilan edilmesi halinde bu araçlarda, kampanyanın başlangıç ve bitiş tarihine kolaylıkla görülebilir ve okunabilir şekilde yer verilir. İnternet sitesinde yapılan ilanlarda da kampanyanın başlangıç ve bitiş tarihi belirtilir.

Alışveriş festivali

MADDE 8 – (1) Mahallî idareler ve kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile bunların ortağı olduğu şirketler ve diğer tüzel kişiler birlikte veya bağımsız olarak, perakende işletmelerin katılımıyla, yılın belli dönemlerinde, ilçe, il, bölge veya ülke düzeyinde alışveriş festivali düzenleyebilir.

(2) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının bu festivaller için ayıracakları ödenek miktarı bütçelerinin yüzde beşini geçemez.

(3) Alışveriş festivalinin başlangıç ve bitiş tarihleri ile festival programı, festivalin ilçe veya il düzeyinde düzenlenmesi durumunda il müdürlüğüne; bölge veya ülke düzeyinde düzenlenmesi durumunda ise Bakanlığa en az bir ay önceden yazılı olarak bildirilir. Alışveriş festivalinin süresi bir yıl içinde altmış günü geçemez.

(4) Festival programında; festivalin etkinlik takvimi, ilçe, il, bölge ve/veya ülke düzeyindeki uygulama alanı, bütçesi, katılımcıların işletme adı ve/veya ticaret unvanı, adresi, telefonu gibi iletişim bilgileri, varsa tanıtıma ilişkin internet sitesi adresi ve festivali düzenleyen tüzel kişilere ait iletişim bilgileri yer alır.

Sürekli indirimli satışlar

MADDE 9 – (1) Sürekli indirimli satış, 10 uncu maddede belirtilen niteliklere sahip malların perakende işletmelerce indirimli fiyattan veya malların fabrika çıkış fiyatı üzerinden yıl boyunca satılmasıdır.

(2) Satışa sunduğu her bir mal grubunun en az yüzde yetmiş 10 uncu maddede belirtilen nitelikleri taşıyan perakende işletmelerce, indirimin sürekli olduğunu gösteren ya da çağrıştıran ibareler kullanılır. Bu ibarelere, perakende işletmelerin ön cephesinde ve mağaza içinde sürekli indirimli satışa ayrılan kat veya reyon gibi bölümlerin giriş veya ön kısmında kolaylıkla görülebilir ve okunabilir bir şekilde yer verilir.

(3) Yıl içinde dönemsel olarak faaliyet gösteren ve bu dönem boyunca satışa sunduğu malların en az yüzde yetmiş 10 uncu maddede belirtilen niteliklere sahip olan perakende işletmelerin yıl boyunca satış yaptığı kabul edilir.

(4) Satışa sunulan her bir mal grubunun en az yüzde yetmişinin 10 uncu maddede belirtilen nitelikleri taşıdığına ve sürekli indirimli satışa konu malların indirimli fiyattan veya malların fabrika çıkış fiyatı üzerinden satışa sunulduğuna ilişkin ispat yükümlülüğü sürekli indirimli satış yapan perakende işletmeye aittir.

Sürekli indirimli satışa konu mallar

MADDE 10 – (1) Bir malın sürekli indirimli satışa konu olabilmesi için;

- Üretiminin sonlanması ve sınırlı sayıda üretim gibi nedenlerle serideki stok adedinin az olması,
 - Belli bir mevsimde veya dönemde satılmak üzere üretilmekle birlikte, mevsim ya da dönem sonuna yakın yahut mevsim veya dönemin bitiminden sonra satışa konu olması,
 - İhraç edilmek amacıyla üretilmekle birlikte çeşitli nedenlerle ihraç edilememiş olması,
 - Biçim, renk, büyüklük ve benzeri nitelikler bakımından maddi, ekonomik veya hukuki eksiklikler içermesi,
 - Teşhirde kullanılmış olması,
 - İade edilmiş olması,
 - Fabrika çıkış fiyatı üzerinden satışa sunulması
- ve benzeri nitelikleri taşıması gerekir.

Raf tahsisi

MADDE 11 – (1) Esas işletme konusu hızlı tüketim mallarının satışı olan büyük mağaza ve zincir mağazalar ile bayi işletme ve özel yetkili işletmeler, satış alanlarının en az yüzde biri oranındaki raf alanını 12 nci maddenin birinci fıkrasında belirtilen yöresel ürünlerin satışı amacıyla ayırır.

- (2) Perakende işletmenin esas işletme konusu çerçevesinde satışa sunabileceği ürün çeşitliliğine uygun olmayan yöresel ürünler için raf tahsisi zorunluluğu aranmaz.
- (3) Yöresel ürünlerin, satış alanındaki stant ve benzeri ünitelerde konumlandırılması halinde rafta satışa sunma zorunluluğunun karşılandığı kabul edilir.
- (4) Raf tahsisi, yöresel ürün üretici ve tedarikçilerinin perakende işletmeye yaptığı yazılı başvurusu üzerine yapılır. Üretici ve tedarikçilerin başvurusunun makul sebeplerle uygun bulunmaması veya yöresel ürün olmaması nedeniyle doldurulamayan raf alanları, diğer ürünlerin satışı amacıyla kullanılabilir. Başvuruya ilişkin ispat yükümlülüğü üretici ve tedarikçiye aittir.
- (5) Bayi işletme ve özel yetkili işletmelerin satış alanı, büyük mağaza ve zincir mağazaların satış alanı gibi hesaplanır.

Yöresel ürünler ile üretici ve tedarikçileri

MADDE 12 – (1) Yöresel ürünler, 11 inci maddenin birinci fıkrasında belirtilen perakende işletmelerin bulunduğu ilde üretilmesi kaydıyla, coğrafi işaretli olarak tescil edilen veya coğrafi işaretli olarak tescil edilmemiş olsa bile o yerin il müdürlüğüne belirlenen hızlı tüketim malı niteliğindeki ürünlerdir.

(2) İl müdürlüğü, yöresel ürünler ile üretici ve tedarikçilerini o ildeki ticaret ve sanayi odaları veya ticaret odaları, esnaf ve sanatkârlar odaları birliği, ziraat odaları ve varsa ilin en fazla üyeye sahip tüketici örgütünün önerilerini alarak il düzeyinde belirler.

(3) İkinci fıkrada belirtilen kuruluşlar, yöresel ürünler ile bu ürünlerin üretici ve tedarikçilerine ilişkin önerilerini, talep yazısının kendilerine ulaştığı tarihten itibaren on beş gün içinde yazılı olarak il müdürlüğüne gönderir.

(4) İl müdürlüğü, önerilerin kendisine ulaştığı tarihten itibaren on gün içinde yöresel ürünler ile bu ürünlerin üretici ve tedarikçilerini liste halinde tespit ve internet sitesinde ilan eder. Bu listeye yedi gün içinde il müdürlüğü nezdinde itiraz edilebilir.

(5) İtiraz başvurusunda il müdürlüğüne, listede yer alan yöresel ürünlerin üreticisi veya tedarikçisi olduğunu gösterir belge ibraz edilir. İtirazlar, itiraz süresinin bitiminden itibaren beş gün içinde karara bağlanır. Kesinleşen liste, il müdürlüğüne internet sitesinde ilan edilerek Bakanlığa ve ikinci fıkrada belirtilen kuruluşlara gönderilir.

(6) Yöresel ürünler ile üretici ve tedarikçileri listesi, iki yılda bir aralık ayında güncellenir. Güncellemeler bu maddede belirtilen usulle yapılır.

Çalışma saatleri

MADDE 13 – (1) 10/8/2005 tarihli ve 25902 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmeliğin 33 üncü maddesi uyarınca çalışma saatleri tespit edilen umuma açık istirahat ve eğlence yerleri hariç olmak üzere perakende işletmelerin bir kısmının veya tamamının çalışma gün ve saatleri ilçe, il, bölge veya ülke düzeyinde belirlenebilir.

(2) Çalışma gün ve saatlerinin ilçe veya il düzeyinde belirlenmesine, meslek kuruluşlarının müşterek teklifi üzerine yetkili idarenin görüşü alınmak suretiyle vali; bölge veya ülke düzeyinde belirlenmesine üst meslek kuruluşlarının müşterek teklifi üzerine Bakanlık yetkilidir.

(3) Çalışma gün ve saatlerinin belirlenmesinde mesleğe, mevsime ve turizme özgü şartlar ile yöresel şartlar, özel gün ve haftalar, milli ve dini bayramlar gibi hususlar gözetilir.

(4) Alışveriş merkezi içindeki umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin çalışma gün ve saatleri ikinci ve üçüncü fıkra çerçevesinde belirlenir.

Çalışma saatlerinin vali tarafından belirlenmesi

MADDE 14 – (1) Çalışma gün ve saatlerine ilişkin müşterek teklif yazısı meslek kuruluşlarınca imzalanarak valiliğe gönderilir. Bu yazıda teklife konu perakende işletme faaliyet kolu veya kolları ile teklifin gerekçesi belirtilir.

(2) Çalışma gün ve saatlerinin belirlenmesinde Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliği ile birlikte teklif vermeye; ilçe düzeyinde, görev alanı o ilçeyi kapsayan ticaret ve sanayi odası veya ticaret odası, il düzeyinde ise il ticaret ve sanayi odası veya ticaret odası yetkilidir. İl düzeyinde belirleme yapılırken oda tarafından ilçe ticaret ve sanayi odaları veya ticaret odalarının görüşü alınır.

(3) Esnaf ve sanatkar işletmelerinin çalışma gün ve saatleri belirlenirken Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliğince ilgili esnaf ve sanatkarlar odasının da görüşü alınır.

(4) Valilik, teklif yazısının kendisine ulaştığı tarihten itibaren on beş gün içinde yetkili idarenin görüşünü talep eder. Yetkili idare konuya ilişkin görüşünü, talep yazısının kendisine ulaştığı tarihten itibaren on beş gün içinde valiliğe gönderir. Vali, çalışma gün ve saatlerinin belirlenmesine ilişkin kararını yetkili idarenin görüşünün valiliğe ulaştığı tarihten itibaren on beş gün içinde verir.

Çalışma gün ve saatlerinin belirlenmesi halinde karar valilikçe uygun araçlarla ilan edilir ve meslek kuruluşları ile Bakanlığa gönderilir; çalışma gün ve saatlerine ilişkin herhangi bir değişiklik yapılmaması halinde karar meslek kuruluşlarına yazılı olarak bildirilir.

Çalışma saatlerinin Bakanlık tarafından belirlenmesi

MADDE 15 – (1) Çalışma gün ve saatlerine ilişkin müşterek teklif yazısı üst meslek kuruluşlarınca imzalanarak Bakanlığa gönderilir. Bu yazıda teklife konu perakende işletme faaliyet kolu veya kolları ile bölge veya ülke düzeyi olmak üzere kararın uygulanacağı alan ve teklifin gerekçesi belirtilir. Bu fıkranın uygulanmasında, 13 üncü maddenin üçüncü fıkrasındaki hususlar bakımından aynı veya benzer özelliklere sahip birden fazla il ve/veya farklı illere bağlı ilçeler bölge olarak kabul edilir.

(2) Bakanlık gerektiğinde, üst meslek kuruluşlarından tekliflerine ilişkin gerekçelerin ve verilerin yer aldığı bir rapor talep edebilir. Bu halde rapor, Bakanlıkça belirlenen süre içinde üst meslek kuruluşlarınca müştereken hazırlanır ve Bakanlığa yazılı olarak gönderilir. Bakanlık, raporun kendisine ulaştığı tarihten itibaren otuz gün içinde perakende işletmelerin çalışma gün ve saatlerini, bölge veya ülke düzeyinde belirleyerek internet sitesinde ilan eder. Ayrıca Bakanlık bu kararı valilikler, üst meslek kuruluşları ve ilgili diğer kurum ve kuruluşlara gönderir.

(3) Alışveriş merkezi ve zincir mağazaların çalışma gün ve saatlerine ilişkin müşterek teklif, bu maddede belirtilen usul çerçevesinde üç yılda bir oluşturulur ve üçüncü yılın kasım ayının on beşine kadar Bakanlığa gönderilir. Bakanlık, alışveriş merkezi ve zincir mağazaların çalışma gün ve saatlerini üçüncü yılın aralık ayı sonuna kadar belirler ve üst meslek kuruluşlarına gönderir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Denetim ve ceza hükümleri

MADDE 16 – (1) Bakanlık, bu Yönetmeliğin uygulanması, uygulamada çıkan sorunlar ve şikâyetlerle ilgili olarak perakende işletmeler nezdinde denetim yapmaya yetkilidir. Bakanlık bu yetkisini il müdürlükleri aracılığıyla da kullanabilir.

(2) Yetkili idareler, doğrudan veya Bakanlığın talebi üzerine perakende işletmeler nezdinde ön inceleme mahiyetinde denetim yapmakla görevlidir.

(3) Yetkili idareler tarafından yapılan denetimin sonuçları, denetimin sonuçlandığı tarihten itibaren on beş gün içinde Bakanlığa bildirilir.

(4) Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendinde öngörülen idari para cezası Bakanlık; diğer bentlerinde öngörülenler ise doğrudan veya Bakanlığın talebi üzerine yetkili idare tarafından uygulanır. Bakanlık idari para cezası uygulama yetkisini, merkezde Genel Müdürlüğe, taşrada il müdürlüğüne devredebilir.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Büyük mağaza veya zincir mağazalar satışa sundukları mağaza markalı ürünleri, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde 6 ncı maddeye uygun hale getirir.

(2) Sürekli indirimli satış yapan perakende işletmeler, 29/1/2017 tarihine kadar durumlarını 9 uncu maddeye uygun hale getirir.

(3) Bu Yönetmeliğin 11 inci maddesinde yöresel ürünler için öngörülen raf tahsisi, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde yapılır.

(4) Bu Yönetmelik hükümleri, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış olan ve hüküm ve sonuçları devam eden sözleşmelere bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden itibaren bir yıl sonra uygulanır.

Yürürlük

MADDE 17 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

- 9 Ağustos 2016 tarihli ve 29796 sayılı Resmi Gazete’de “Yatırım Ortamının İyileştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” yayımlanmıştır. Bu kanun ile ülkemizdeki yatırımlarla ilgili değiştirilmesi ve düzenlenmesi gereken konular kanunlaştırılmıştır. Kanunda ticari hayatı ilgilendiren değişiklikler ve yeni düzenlemelere ilişkin TÜRMOB SİRKÜLERİ aşağıda yer alan linkte bulunmaktadır. Değişikliklere ilişkin geniş bilgiye dipnotta bulunan linkten ulaşılabilir².

2

<http://www.turmob.org.tr/TurmobWeb/EKutuphane/EKIcerikDetay.aspx?enc=IEkNSf+wNjKd4Fw0i3330APMI7zyY64A0AEputA3/nb1wd6aCMqsjFCN5zSnYwM19>

TÜRMOB Gençlik Caddesi No: 107 06570 Anıttepe – Ankara
Tel : (312) 232 50 60 Faks : (312) 232 50 73 www.turmob.org.tr

- 10 Ağustos 2016 tarihli ve 29797 sayılı Resmi Gazete’de Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı’nın “Araştırma, Geliştirme ve Tasarım Faaliyetlerinin Desteklenmesine İlişkin Uygulama ve Denetim Yönetmeliği” yayımlanmıştır. Bu yönetmelikle teknoloji merkezleri (teknoloji merkezi işletmeleri), Türkiye’deki Ar-Ge merkezleri ile tasarım merkezleri, Ar-Ge ve yenilik projeleri, tasarım projeleri, rekabet öncesi işbirliği projeleri ve teknogirişim sermayesine ilişkin destek ve teşviklere yönelik uygulama ve denetim usul ve esasları belirlenmiştir. 31/7/2008 tarihli ve 26953 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesine İlişkin Uygulama ve Denetim Yönetmeliği yürürlükten kaldıran Yönetmelik 1/3/2016 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmiştir. Yönetmelik metni aşağıda yer almaktadır.

**ARAŞTIRMA, GELİŞTİRME VE TASARIM FAALİYETLERİNİN
DESTEKLENMESİNE İLİŞKİN UYGULAMA VE
DENETİM YÖNETMELİĞİ
BİRİNCİ BÖLÜM**

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma, Geliştirme ve Tasarım Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun uygulamasına ve denetimine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 12/4/1990 tarihli ve 3624 sayılı Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanuna göre kurulan teknoloji merkezleri (teknoloji merkezi işletmeleri), Türkiye’deki Ar-Ge merkezleri ile tasarım merkezleri, Ar-Ge ve yenilik projeleri, tasarım projeleri, rekabet öncesi işbirliği projeleri ve teknogirişim sermayesine ilişkin destek ve teşviklere yönelik uygulama ve denetim usul ve esaslarını kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma, Geliştirme ve Tasarım Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanununun 4 üncü maddesinin yedinci fıkrasına dayanılarak hazırlanmıştır.

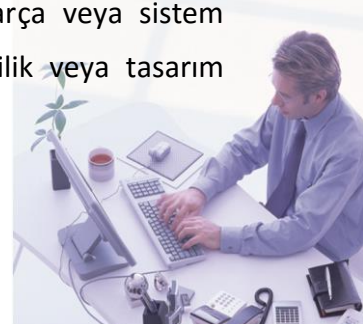
Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte yer alan;

- a) Araştırma ve geliştirme faaliyeti (Ar-Ge): Araştırma ve geliştirme, kültür, insan ve toplumun bilgisinden oluşan bilgi dağarcığının artırılması ve bunun yeni süreç, sistem ve uygulamalar tasarlamak üzere kullanılması için sistematik bir temelde yürütülen yaratıcı çalışmaları, çevre uyumlu ürün tasarımı veya yazılım faaliyetleri ile alanında bilimsel ve teknolojik gelişme sağlayan, bilimsel ve teknolojik bir belirsizliğe odaklanan, çıktıları özgün, deneysel, bilimsel ve teknik içerik taşıyan faaliyetleri,
- b) Ar-Ge merkezi: Ar-Ge ve yenilik projelerini veya sözleşme çerçevesinde siparişe dayalı olarak yürütülen Ar-Ge ve yenilik faaliyetlerini gerçekleştirmek üzere kurulan ve dar mükellef kurumların Türkiye'deki işyerleri dâhil, kanunî veya iş merkezi Türkiye'de bulunan sermaye şirketlerinin; organizasyon yapısı içinde ayrı bir birim şeklinde örgütlenmiş, münhasıran yurt içinde araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunan ve en az elli tam zaman eşdeğer Ar-Ge personeli istihdam eden, yeterli Ar-Ge birikimi ve yeteneği olan birimleri,
- c) Ar-Ge personeli: Ar-Ge faaliyetlerinde doğrudan görevli araştırmacı ve teknisyenleri,
- ç) Araştırmacı: Ar-Ge faaliyetleri ile yenilik tanımı kapsamındaki projelerde, yeni bilgi, ürün, süreç, yöntem ve sistemlerin tasarım veya oluşturulması ve ilgili projelerin yönetilmesi süreçlerinde yer alan en az lisans mezunu uzmanları,
- d) Ar-Ge projesi: Amacı, kapsamı, genel ve teknik tanımı, süresi, bütçesi, özel şartları, diğer kurum, kuruluş, gerçek ve tüzel kişilerce sağlanacak aynî ve/veya nakdî destek tutarları, sonuçta doğacak fikrî mülkiyet haklarının paylaşım esasları tespit edilmiş ve Ar-Ge faaliyetlerinin her safhasını belirleyecek mahiyette ve bilimsel esaslar çerçevesinde gerçekleştirilen ve araştırmacı tarafından yürütülen projeyi,
- e) Bakanlık: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığını,

- f) Değerlendirme ve Denetim Komisyonu: Ar-Ge merkezi, tasarım merkezi ve rekabet öncesi işbirliği projelerinin değerlendirme ve denetimini yapmak üzere 19 uncu maddeye göre oluşturulan ve sekreteryasını Bakanlığın yürüteceği Değerlendirme ve Denetim Komisyonunu,
- g) Destek personeli: Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetlerine katılan veya bu faaliyetlerle doğrudan ilişkili yönetici, teknik eleman, laborant, sekreter, işçi ve benzeri personeli,
- ğ) Genel Müdürlük: Bilim ve Teknoloji Genel Müdürlüğünü,
- h) Girişimci: Teknogirişim sermayesi desteğinden faydalanmak üzere başvuran kişileri,
- ı) İşletme: 3624 sayılı Kanun kapsamında desteklenen teknoloji geliştirme merkezleri ile 5746 sayılı Kanun kapsamındaki destek ve teşvik unsurlarından yararlanabilecek gerçek ve tüzel kişileri,
- i) İzleyici: Ar-Ge merkezi, tasarım merkezi ve rekabet öncesi işbirliği proje desteğinden yararlanan işletmelerin başvuru veya faaliyetlerinin izlenmesi, denetimi ve raporlanması amacıyla Bakanlıkça görevlendirilen alanında uzman kişileri veya akademisyenleri,
- j) Kamu kurum ve kuruluşları: Kuruluş kanunlarında Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetlerini destekleme görevi verilen ve yılı bütçelerinde bu amaçla konulmuş ödeneği bulunan kurum ve kuruluşları,
- k) Kamu personeli: Kamu personeline ait özlük haklarına sahip olmayanlardan geçici olarak ve proje süresiyle sınırlı olarak istihdam edilenler hariç olmak üzere, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki I, II, III ve IV sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerinde, il özel idareleri ve belediyeler ile bunlara bağlı kuruluşlarda, üyelerinin tamamı köylerden oluşan birlikler dışındaki mahallî idare birliklerinde, döner sermayeli kuruluşlarda, kanunla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıkları ile sermayesinin yarısından fazlası kamuya ait kuruluşlarda, 5018 sayılı Kanun kapsamı dışındaki özel bütçeli kamu idarelerinde çalışan memurlar ile diğer kamu görevlileri ve diğer personeli,
- l) Kanun: 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma, Geliştirme ve Tasarım Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunu,
- m) KOSGEB: Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığını,
- n) Rekabet öncesi işbirliği projeleri: Birden fazla kuruluşun; ölçek ekonomisinden yararlanmak suretiyle yeni süreç, sistem ve uygulamalar tasarlayarak verimliliği artırmak ve mevcut duruma göre daha yüksek katma değer sağlamak üzere, rekabet öncesinde ortak parça veya sistem geliştirmek ya da platform kurabilmek amacıyla yürütecekleri, Ar-Ge ve yenilik veya tasarım

faaliyetlerine yönelik olarak yapılan işbirliği anlaşması kapsamındaki, bilimsel ve teknolojik niteliği olan projeleri,

o) Tasarım faaliyeti: Sanayi alanında ve Bakanlar Kurulunun uygun göreceği diğer alanlarda katma değer ve rekabet avantajı yaratma potansiyelini haiz, ürün veya ürünlerin işlevselliğini artırma, geliştirme, iyileştirme ve farklılaştırmaya yönelik yenilikçi faaliyetlerin tümünü,

ö) Tasarım merkezi: Tasarım projelerini veya sözleşme çerçevesinde siparişe dayalı olarak yürütülen tasarım faaliyetlerini gerçekleştirmek üzere kurulan ve dar mükellef kurumların Türkiye'deki iş yerleri dâhil, kanuni veya iş merkezi Türkiye'de bulunan sermaye şirketlerinin; organizasyon yapısı içinde ayrı bir birim şeklinde örgütlenmiş, münhasıran yurt içinde tasarım faaliyetlerinde bulunan ve en az on tam zaman eşdeğer tasarım personeli istihdam eden, yeterli tasarım birikimi ve yeteneği olan birimleri,

p) Tasarım personeli: Tasarım faaliyetlerinde doğrudan görevli tasarımcı ve teknisyenleri,

r) Tasarımcı: Tasarım faaliyetleri kapsamındaki projelerin gerçekleştirilmesi ve ilgili projelerin yönetilmesi süreçlerinde yer alan, üniversitelerin; mühendislik, mimarlık veya tasarım ile ilgili bölümlerinden mezun en az lisans derecesine sahip kişiler ile tasarım alanlarından herhangi birinde en az lisansüstü eğitim derecesine sahip diğer kişileri,

s) Tasarım projesi: Amacı, kapsamı, genel ve teknik tanımı, süresi, bütçesi, özel şartları, diğer kurum, kuruluş, gerçek ve tüzel kişilerce sağlanacak aynî veya nakdî destek tutarları, sonuçta doğacak fikri mülkiyet haklarının paylaşım esasları tespit edilmiş ve tasarım faaliyetlerinin her safhasını belirleyecek mahiyette ve bilimsel esaslar çerçevesinde tasarımcı tarafından yürütülen projeyi,

ş) Teknisyen: Meslek lisesi veya meslek yüksekokullarının tasarım, teknik, fen veya sağlık bölümlerinden mezun, teknik bilgi ve deneyim sahibi kişileri,

t) Temel bilimler: Yükseköğretim kurumlarının matematik, fizik, kimya ve biyoloji lisans programlarını,

u) Teknogirişim sermayesi: Örgün öğrenim veren üniversitelerin herhangi bir lisans programından bir yıl içinde mezun olabilecek durumdaki öğrenci, yüksek lisans veya doktora öğrencisi ya da lisans, yüksek lisans veya doktora derecelerinden birini ön başvuru tarihinden en çok on yıl önce almış kişilerin, teknoloji ve yenilik odaklı iş fikirlerini, desteği veren merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri tarafından desteklenmesi uygun bulunan bir iş planı çerçevesinde, katma değer ve

nitelikli istihdam yaratma potansiyeli yüksek teşebbüslere dönüştürebilmelerini teşvik etmek için yapılan sermaye desteğini,

ü) Teknoloji merkezleri (Teknoloji merkezi işletmeleri): 3624 sayılı Kanun kapsamında üniversite ve araştırma merkezlerinin imkânlarından yararlanarak yeni ve ileri teknolojiye dayalı bilgilerin derlendiği, değerlendirildiği, geliştirildiği ve uygulamaya yönelik üretime hazır hâle getirilerek işletmelerin kullanımına sunulmak için kurulan veya kurdurulan Ar-Ge ve yenilik projesi sahibi işletmelerin, KOSGEB teknoloji geliştirme ve yenilik destekleri kapsamında desteklendiği teknoloji geliştirme merkezlerini (TEKMER),

v) Tek Pencere Sistemi: 20/3/2012 tarihli ve 28239 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2012/6 sayılı Başbakanlık Genelgesi çerçevesinde gümrük işlemlerine konu olan eşyaya ilişkin olarak farklı kurumlarca düzenlenmesi gereken izin, onay ve belgelere ilişkin başvuruların tek bir noktaya yapılarak (e-başvuru) ilgili kuruma iletildiği ve ilgili kurumca düzenlenen belgelerin doğrudan gümrük işlemlerinde kullanılmak üzere elektronik ortamda (e-belge) gönderildiği, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı tarafından kurulan ve yürütülen sistemi,

y) TÜBİTAK: Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumunu,

z) Yenilik: Sosyal ve ekonomik ihtiyaçlara cevap verebilen, mevcut pazarlara başarıyla sunulabilecek ya da yeni pazarlar yaratabilecek; yeni bir ürün, hizmet, uygulama, yöntem veya iş modeli fikriyle oluşturulan süreçleri ve süreçlerin neticelerini, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Ar-Ge ve Yenilik Faaliyetleri ile Tasarım Faaliyetlerine İlişkin Hususlar

Ar-Ge ve yenilik sayılmayan faaliyetler

MADDE 5 – (1) Aşağıda sayılan faaliyetler, bu Yönetmeliğin uygulanmasında Ar-Ge ve yenilik faaliyeti kapsamında değerlendirilmez:

- Pazarlama faaliyetleri, piyasa taramaları, pazar araştırması ya da satış promosyonu,
- Kalite kontrol,
- Sosyal bilimlerdeki araştırmalar,
- Petrol, doğalgaz, maden rezervleri arama ve sondaj faaliyetleri,

- d) İlaç üretim izni öncesinde en az iki aşaması yurt içinde gerçekleştirilmeyen klinik çalışmalar ile üretim izni sonrasında gerçekleştirilen klinik çalışmalar,
- e) Bir Ar-Ge projesi kapsamında olmaksızın icat edilmiş ya da mevcut geliştirilmiş süreçlerin kullanımı,
- f) Ar-Ge ve yenilik faaliyetlerine yönelik olmayan şekil, renk, dekorasyon ve benzeri estetik ve görsel değişiklikleri içeren biçimsel değişiklikler,
- g) Programlama dilleri ile işletim sistemleri hariç olmak üzere, internet sitelerinin ve benzerlerinin hazırlanmasına yardımcı mevcut yazılımların kullanılması suretiyle yapılan yazılım geliştirme faaliyetleri,
- ğ) Yazılımlara ilişkin, bilimsel veya teknolojik ilerlemeler veya teknolojik belirsizliklerin çözülmesini içermeyen olağan ve tekrarlanan faaliyetler,
- h) Kuruluş ve örgütlenmeyle ilgili araştırma giderleri,
- ı) Üretim ve üretim altyapısına yönelik yapılan yatırım faaliyetleri, ticari üretimin planlanması ve seri üretim sürecine ilişkin harcamalar,
- i) Numune verilmek amacıyla prototiplerden kopyalar çıkarılıp dağıtılması ve reklam amaçlı tüketici testleri,
- j) Bir Ar-Ge projesi kapsamında olmaksızın yeni süreç, sistem veya ürün ortaya konulmasına hizmet etmeyen doğrudan veya gömülü teknoloji transferi,
- k) Ar-Ge ve yenilik faaliyetleriyle geliştirilen ürüne veya sürece ilişkin fikrî mülkiyet haklarının edinimi dışında bu hakların korunmasına yönelik faaliyetler.

Tasarım sayılmayan faaliyetler

MADDE 6 – (1) Aşağıda sayılan faaliyetler, bu Yönetmeliğin uygulanmasında tasarım faaliyeti kapsamında değerlendirilmez:

- a) Pazarlama faaliyetleri, piyasa taramaları, pazar araştırması ya da satış promosyonu,
- b) Kalite kontrol,
- c) Bir tasarım projesi kapsamında olmaksızın icat edilmiş ya da mevcut geliştirilmiş süreçlerin kullanımı,
- ç) Kuruluş ve örgütlenmeyle ilgili araştırma giderleri,

- d) Üretim ve üretim altyapısına yönelik yapılan yatırım faaliyetleri, ticari üretimin planlanması ve seri üretim sürecine ilişkin harcamalar,
- e) Numune verilmek amacıyla prototiplerden kopyalar çıkarılıp dağıtılması ve reklam amaçlı tüketici testleri,
- f) Bir tasarım projesi kapsamında olmaksızın yeni süreç, sistem veya ürün ortaya konulmasına hizmet etmeyen doğrudan veya gömülü teknoloji transferi,
- g) Tasarım faaliyetleriyle geliştirilen ürüne veya sürece ilişkin fikrî mülkiyet haklarının edinimi dışında bu hakların korunmasına yönelik faaliyetler,
- ğ) Paris Sözleşmesinin 2 nci mükerrer 6 ncı maddesi kapsamında yer alan hükümlerle korunan işaretlerin, armaların, amblemlerin, nişanların veya adlandırmaların uygunsuz kullanımını içeren tasarım faaliyetleri,
- h) Kamu düzenine veya genel ahlaka aykırı tasarım faaliyetleri.

Ar-Ge, yenilik ve tasarım harcamalarının kapsamı

MADDE 7 – (1) Ar-Ge ve yenilik faaliyeti ile tasarım faaliyeti kapsamında değerlendirilen harcamalar aşağıda yer almaktadır:

a) İlk madde ve malzeme giderleri:

- 1) Her türlü doğrudan ilk madde, yardımcı madde, işletme malzemesi, ara mamul, yedek parça, prototip ve benzeri giderler ile 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre amortismanına tabi tutulması mümkün olmayan maddi kıymetlerin iktisabına ilişkin giderleri kapsar.
- 2) Hammadde ve diğer malzeme stoklarından Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetlerinde fiilen kullanılan kısma ilişkin maliyetler Ar-Ge, yenilik ve tasarım harcaması kapsamındadır. Bu nedenle, henüz Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetlerinde kullanılmamış olan hammadde ve diğer malzemelere ilişkin maliyet tutarlarının stok hesaplarında; kullanılan, satılan ya da elden çıkarılanların da stok hesaplarından mahsup edilmek suretiyle izlenmesi gerekir.

b) Amortismanlar:

- 1) Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerinin yürütülmesi amacıyla iktisap edilen amortismanına tabi iktisadi kıymetler için ayrılan amortismanlardan oluşur.

2) Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyeti dışında başka faaliyetlerde de kullanılan makine ve teçhizata ilişkin amortismanlar, bunların Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerinde kullanıldığı gün sayısına göre hesaplanır.

c) Personel giderleri:

1) Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerinin yürütülmesi amacıyla çalıştırılan Ar-Ge veya tasarım personeliyle ilgili olarak tahakkuk ettirilen ve gelir vergisi stopajı teşviki uygulaması kapsamında bulunan ücretler ile bu mahiyetteki giderlerdir. Ar-Ge veya tasarım merkezleri alanı dışında geçirilen süreye isabet eden ve Bakanlar Kurulunca belirlenen sınırlar dâhilinde gelir vergisi stopajı teşviki kapsamında değerlendirilen ücretler de Ar-Ge ve tasarım indirimine konu edilir. Ancak, Ar-Ge veya tasarım merkezleri alanı dışında geçirilen süreye ilişkin olarak; gerçek yol giderleri dâhil olmak üzere yol, konaklama, gündelik gibi adlar altında gider karşılığı olarak yapılan ödemeler ile sağlanan menfaatler Ar-Ge ve tasarım indirimine konu edilemez.

2) Tam zaman eşdeğer Ar-Ge veya tasarım personeli sayısının yüzde onunu aşmamak üzere, Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerine katılan ve bu faaliyetlerle doğrudan ilişkili destek personelinin gelir vergisi stopajı teşviki uygulaması kapsamında bulunan ücretleri ile bu mahiyetteki giderler de personel gideri kapsamındadır.

3) Kısmi çalışma hâlinde, personelin Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerine ayırdığı zamanın toplam çalışma zamanına oranı dikkate alınmak suretiyle bulunan ücret tutarları, Ar-Ge, yenilik veya tasarım harcaması olarak dikkate alınır.

ç) Genel giderler:

1) Ar-Ge veya tasarım merkezlerinin kira, su, enerji, bakım-onarım, haberleşme, nakliye giderleri ile bu merkezlerde kullanılan makine ve teçhizata ilişkin bakım ve onarım giderleri gibi bu merkezlerde yürütülen faaliyetin devamlılığını sağlamak için yapılan giderleri kapsar.

2) Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerine ilişkin sigorta giderleri, kitap, dergi ve benzeri bilimsel yayınlara ait giderler de bu kapsamdadır. Ancak, büro ve kırtasiye gibi sarf malzemelerine ilişkin giderler bu kapsamda değerlendirilmez.

3) Ar-Ge veya tasarım merkezlerine ilişkin olarak hesaplanan kira veya amortisman, su ve enerji giderleri hariç olmak üzere çeşitli kıstaslara göre ortak genel işletme giderleri üzerinden hesaplanacak paylar bu kapsamda değerlendirilmez.

d) Dışarıdan sağlanan fayda ve hizmetler: Normal bakım ve onarım giderleri hariç olmak üzere, Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetleriyle ilgili olarak işletme dışında yerli veya yabancı diğer kurum ve kuruluşlardan alınan; mesleki veya teknik destek, test, laboratuvar ve analiz hizmetleri ile bu mahiyetteki diğer hizmet alımları kapsamında yapılan ödemelerdir. Bu şekilde alınan hizmetlere ilişkin harcamalar, proje kapsamında gerçekleştirilen toplam harcama tutarının yüzde ellisini geçemez.

e) Vergi, resim ve harçlar: Doğrudan Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetlerine ilişkin olan ve gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınabilen vergi, resim ve harçları kapsar. Doğrudan Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerinin yürütüldüğü taşınmazlar için ödenen vergiler ile benzeri vergi, resim ve harçlar bu kapsamdadır.

(2) Ar-Ge merkezlerinde yapılan bir harcamanın Ar-Ge ve tasarım indirimine konu edilebilmesi için bu harcamanın Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyeti kapsamında; tasarım merkezlerinde yapılan bir harcamanın indirime konu edilebilmesi için bu harcamanın münhasıran tasarım faaliyeti kapsamında yapılmış olması esastır.

(3) Rekabet öncesi işbirliği projelerinde, işbirliğini oluşturan kuruluşlarca işbirliği anlaşmasında belirtilen ortak özel hesaba aktarılan tutarlar, birinci fıkrada sayılan harcamalar kapsamında olmak şartıyla, harcamanın yapıldığı dönemde, katkı sağlayan kuruluşların her biri için katkıları oranında, Ar-Ge, yenilik ve tasarım harcaması olarak kabul edilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İndirim, İstisna, Destek ve Teşvik Unsurları

Ar-Ge ve tasarım indirimi uygulama esasları

MADDE 8 – (1) Teknoloji merkezi işletmelerinde, Ar-Ge merkezlerinde, kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar tarafından veya uluslararası fonlarca desteklenen Ar-Ge ve yenilik projelerinde, rekabet öncesi işbirliği projelerinde ve teknogirişim sermaye desteklerinden yararlananlarca gerçekleştirilen Ar-Ge ve yenilik harcamalarının tamamı ile Kanun kapsamında yukarıda sayılan kurum ve kuruluşlar tarafından desteklenen tasarım projelerinde ve tasarım

merkezlerinde gerçekleştirilen münhasıran tasarım harcamalarının tamamı 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesine göre kurum kazancının ve 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesi uyarınca ticari kazancın tespitinde indirim konusu yapılır.

(2) Bakanlar Kurulunca belirlenen kriterleri haiz Ar-Ge veya tasarım merkezlerinde ayrıca o yıl yapılan Ar-Ge ve yenilik veya tasarım harcamalarının bir önceki yıla göre artışının yüzde ellisine kadar yukarıdaki esaslar dâhilinde indirim konusu yapılabilir. Bu indirimden yararlanacak işletmelerin, Bakanlar Kurulunca belirlenen kriterler doğrultusunda faaliyet raporu ve ekinde Bakanlıkça istenen belgeleri ibraz etmeleri esastır.

(3) Kazancın yetersiz olması nedeniyle ilgili hesap döneminde indirim konusu yapılamayan tutar, sonraki hesap dönemlerine devredilir. Devredilen tutarlar, takip eden yıllarda Vergi Usul Kanununa göre her yıl belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılarak dikkate alınır.

(4) Hesaplanan Ar-Ge ve tasarım indirimi, yıllık gelir ya da kurumlar vergisi beyannameleri ile geçici vergi beyannamelerinin ilgili satırına yazılır.

(5) Kanun kapsamında Ar-Ge ve tasarım indiriminden yararlananlar, Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (9) ve (13) numaralı bentleri ile Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (ğ) bentleri hükümleri ile 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun geçici 2 nci maddesi hükümlerinden ayrıca yararlanamazlar.

(6) Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyeti kapsamındaki harcamalar ayrıca, Vergi Usul Kanununa göre aktifleştirilmek suretiyle amortisman yoluyla itfa edilir.

(7) Projelerin tamamlanmasına zorunlu nedenlerle imkân kalmaması veya projenin başarısızlıkla sonuçlanması nedeniyle iktisadi kıymet oluşmaması hâllerinde, Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyeti kapsamında yapılan ve önceki yıllarda aktifleştirilmiş olan tutarlar doğrudan gider yazılır.

(8) Tamamlanmamış Ar-Ge, yenilik veya tasarım projesinin devredilmesi hâlinde, devri gerçekleştiren işletmelerce aktifleştirilen tutarlar kazanç tutarının tespitinde maliyet unsuru olarak dikkate alınır. Ar-Ge, yenilik veya tasarım projesini devralan işletmelerce devir tarihinden sonra proje kapsamında yapılan harcamalar Ar-Ge ve tasarım indirimine konu olur. Projenin devri için ayrıca bir bedel ödenmişse, bu bedel Ar-Ge ve tasarım indirimine konu edilemez.

(9) Tamamlanmış bir Ar-Ge, yenilik veya tasarım projesinin devredilmesi durumunda, Ar-Ge, yenilik veya tasarım projesini devralan işletme Ar-Ge ve tasarım indiriminden yararlanamaz.

(10) Ar-Ge, yenilik ve tasarım harcamalarının, işletmelerin diğer faaliyetlerine ilişkin harcamalarından ayrılarak, Ar-Ge ve tasarım indiriminin doğru hesaplanmasına imkân verecek şekilde muhasebeleştirilmesi zorunludur.

Ar-Ge ve tasarım indiriminin uygulamasında izlenecek yöntem

MADDE 9 – (1) Ar-Ge ve tasarım indiriminden yararlanacak işletmeler, yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi ekinde aşağıda belirtilen belgeleri bağlı bulunulan vergi dairesine verirler:

a) Kanun kapsamında ilk defa Ar-Ge ve tasarım indiriminden yararlanacak olan Ar-Ge merkezlerinden "Ar-Ge Merkezi Belgesi", tasarım merkezlerinden "Tasarım Merkezi Belgesi", proje esaslı Ar-Ge ve tasarım indiriminden yararlanacak olanlardan ise teknik kuruluşlarca düzenlenmiş olan "Ar-Ge ve Yenilik Projesi Değerlendirme Raporu", "Tasarım Projesi Değerlendirme Raporu" veya "Rekabet Öncesi İşbirliği Projesi Değerlendirme ve Denetim Komisyonu Kararı" veyahut proje sözleşmesi, (Ancak, bu belgeleri daha önce vergi dairesine vermiş olup aynı kapsamda Ar-Ge ve tasarım indirimine devam eden işletmelerden, izleyen vergilendirme dönemlerinde bu belgelerin yeniden ibrazı istenmez.)

b) Ar-Ge ve yenilik projeleri, tasarım projeleri ile rekabet öncesi işbirliği projelerinin, teknoloji sermayesinden yararlanan işletmeler için desteği veren merkezî yönetim kapsamındaki kamu idaresince imzalanmış proje sözleşmesi ve eki iş planının, Ar-Ge merkezleri, tasarım merkezleri ile teknoloji merkezi işletmelerinde yürütülen Ar-Ge, yenilik veya tasarım projelerinin hangi aşamada bulunduğu, bu projelerin veya iş planının uygulama durumuna ilişkin belgeler,

c) Ar-Ge ve tasarım indirimine konu olan harcamaların ana gruplar itibarıyla yıllık tutarları ve ayrıntılı dökümünü gösteren liste,

ç) Ar-Ge merkezleri, tasarım merkezleri, teknoloji merkezi işletmeleri, Ar-Ge ve yenilik projeleri, tasarım projeleri ile rekabet öncesi işbirliği projeleri ve teknoloji sermaye desteğinden yararlanan işletmelerde çalışanların projeler itibarıyla sayıları ve nitelikleri, bu personelin projelerde görev aldığı süreler, ücretleri, gelir vergisi stopaj teşvikine konu edilen vergi tutarlarını gösteren liste ile temel bilimler mezunlarının sayıları ve nitelikleri ile bu personele sağlanan desteğe ilişkin bilgi ve belgeler,

d) Dışarıdan alınan test, laboratuvar, analiz danışmanlık, ekspertiz ve benzeri hizmetlere ilişkin olarak, hizmet sağlayan kişi/kurum adı, T.C. kimlik no/vergi kimlik numarası, alınan hizmetin mahiyeti, fatura tarihi ve numarası, tutarı, stopaj ve KDV tutarına ilişkin liste,

e) Sözleşme çerçevesinde siparişe dayalı olarak yürütülen Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerine ilişkin Ar-Ge ve tasarım merkezlerince verilecek Ar-Ge ve tasarım indirim tutarlarını gösteren liste.

(2) Türkiye'nin antlaşmalarla taraf olduğu ikili ya da çok taraflı uluslararası Ar-Ge veya tasarım işbirliği programları fonlarından malî olarak desteklenen Ar-Ge, yenilik veya tasarım projelerinin TÜBİTAK tarafından onaylanmış olması gerekir.

(3) Ar-Ge merkezleri, tasarım merkezleri ve rekabet öncesi işbirliği projelerinde Ar-Ge ve tasarım indiriminin uygulanabilmesi için birinci ve ikinci fıkralarda belirtilen belgeleri de içeren yeminli malî müşavir tasdik raporunun ilgili mevzuatta belirtilen süre içinde bağlı bulunulan vergi dairesine verilmesi zorunlu olup, Ar-Ge merkezleri, tasarım merkezleri ve rekabet öncesi işbirliği projeleri için yukarıda sayılan belgelerin beyannameyle birlikte ayrıca verilmesi istenilmez. Ar-Ge merkezleri, tasarım merkezleri ve rekabet öncesi işbirliği projeleri haricinde kalan projeler ve Kanun kapsamında destek ve teşviklerden yararlananlar için ayrıca yeminli malî müşavir tasdik raporu aranmaz.

(4) Ar-Ge ve tasarım indirimine ilişkin birinci ve ikinci fıkralarda belirtilen belgelere tam tasdik raporu ekinde yer verilmiş olması durumunda, Ar-Ge ve tasarım indirimine ilişkin olarak ayrıca tasdik raporu düzenlenmesine gerek bulunmamaktadır.

Gelir vergisi stopajı teşviki uygulaması

MADDE 10 – (1) Teknoloji merkezi işletmelerinde, Ar-Ge merkezlerinde, kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge, yenilik veya tasarım projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar tarafından veya uluslararası fonlarca desteklenen ya da TÜBİTAK tarafından yürütülen Ar-Ge ve yenilik projeleri ile rekabet öncesi işbirliği projelerinde ve teknogirişim sermaye desteklerinden yararlanan işletmelerde çalışan Ar-Ge ve destek personeli ile Kanun kapsamında yukarıda sayılan kurum ve kuruluşlar tarafından desteklenen tasarım projelerinde ve tasarım merkezlerinde çalışan tasarım ve destek personelinin; bu çalışmalarını karşılığında elde ettikleri ücretlerinin doktoralı olanlar ile temel

bilimler alanlarından birinde en az yüksek lisans derecesine sahip olanlar için yüzde doksan beşi, yüksek lisanslı olanlar ile temel bilimler alanlarından birinde lisans derecesine sahip olanlar için yüzde doksanı ve diğerleri için yüzde sekseni gelir vergisinden müstesnadır.

(2) Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen Ar-Ge, tasarım ve destek personelinin ücretlerine ilişkin teşvik, Gelir Vergisi Kanununun geçici 75 inci maddesinde yer alan düzenlemeye göre, 31/12/2023 tarihine kadar vergiden müstesna tutulması yerine, muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden vergiden asgari geçim indirimi uygulandıktan sonra terkin edilerek uygulanır.

(3) Gelir vergisi stopajı teşvikinin hesaplanmasında, bu kapsamdaki personelin fiilen Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerine ayırdıkları zamanın toplam çalışma zamanına oranı dikkate alınır. Tam zamanlı olarak çalışanların hak kazanılmış hafta tatili ve yıllık ücretli izin süreleri ile 17/3/1981 tarihli ve 2429 sayılı Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanunda belirtilen tatil günlerine isabet eden ücretler de bu teşvik kapsamında değerlendirilir. Haftalık kırk beş saatin üzerindeki ve ek çalışma sürelerine ilişkin ücretler bu teşvikten faydalanamaz. Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetlerinde kısmi zamanlı olarak çalışan personelin hak kazanılmış hafta tatili ve yıllık ücretli izin süreleri ile 2429 sayılı Kanunda belirtilen tatil günlerine isabet eden ücretleri gelir vergisi stopaj teşvikinin uygulamasında dikkate alınmaz.

(4) Ar-Ge veya tasarım merkezlerinde çalışan Ar-Ge veya tasarım personelinin bu merkezlerde yürüttüğü projelerle doğrudan ilgili olmak şartıyla, proje kapsamındaki faaliyetlerin bir kısmının Ar-Ge veya tasarım merkezi dışında yürütülmesinin zorunlu olduğu durumlarda, Ar-Ge veya tasarım merkezi yönetiminin onayının alınması ve Bakanlığın bilgilendirilmesi kaydıyla, merkez dışındaki bu faaliyetlere ilişkin ücretlerin yüzde yüzünü aşmamak şartıyla Bakanlar Kurulunca belirlenen kısmı ile Ar-Ge veya tasarım merkezlerinde en az bir yıl süreyle çalışan Ar-Ge veya tasarım personelinin yüksek lisans yapanlar için bir buçuk yılı, doktora yapanlar için iki yılı geçmemek üzere ve Bakanlığın onayının alınması şartıyla merkez dışında geçirdiği sürelere ilişkin ücretlerin yüzde yüzünü aşmamak şartıyla Bakanlar Kurulunca belirlenen kısmı gelir vergisi stopajı teşviki kapsamında değerlendirilir.

a) Bakanlar kurulunca tespit edilecek faaliyetler kapsamında Ar-Ge veya tasarım merkezi dışında geçirilecek sürelerin proje kapsamında ve zorunlu olduğunun tevsiki ve sorumluluğu, Ar-Ge veya

tasarım merkezi yönetimine aittir. Bu kapsamda teşvikten yararlanmış olan Ar-Ge veya tasarım personeline ilişkin liste projeler itibarıyla Bakanlığa sunulan yıllık faaliyet raporlarında bildirilir.

b) Lisansüstü eğitimde geçirecek süre, üniversiteden onaylı ders programı dikkate alınarak ilgili Ar-Ge veya tasarım merkezinin onayı ile hesaplanır. Bu hesaplamalarda lisansüstü eğitimde alınan dersler kapsamında yapılacak araştırmalar da değerlendirilir. Yüksek lisans yapanlar için bir buçuk yıllık, doktora yapanlar için iki yıllık sürelerin uygulamasında kayıt dondurma kapsamında geçen süreler dikkate alınmaz.

c) Bu madde kapsamında Ar-Ge veya tasarım merkezleri alanı dışında gerçekleştirilen faaliyetler ile lisansüstü eğitim kapsamında dışarıda geçirilen süreler, bu Yönetmelik kapsamında sağlanan indirim, destek ve teşvik unsurlarından da yararlandırılır.

ç) Bu madde kapsamında Ar-Ge veya tasarım merkezleri alanı dışında gerçekleştirilen faaliyetler ile lisansüstü eğitim kapsamında dışarıda geçirilen sürelerle ilişkin ücretlerden; gerçek yol giderleri dâhil olmak üzere yol, konaklama, gündelik gibi adlar altında gider karşılığı olarak yapılan ödemeler ile sağlanan menfaatler destek ve teşvik kapsamında değerlendirilmez.

(5) Gelir vergisi stopajı teşvikinden yararlanacak olan destek personelinin tam zaman eşdeğeri sayısı, toplam tam zaman eşdeğer Ar-Ge veya tasarım personeli sayısının yüzde onunu aşamaz. Küsuratlı sayılar tama iblağ edilir. Destek personelinin toplam tam zaman eşdeğer Ar-Ge veya tasarım personeli sayısının yüzde onunu aşması hâlinde, brüt ücreti en az olan destek personelinin ücretinden başlamak üzere teşvik uygulanır. Brüt ücretlerin aynı olması hâlinde, ücretine gelir vergisi teşviki uygulanacak destek personeli işverence belirlenir. Ar-Ge merkezi veya tasarım merkezi yöneticisi, görev tanımı ve niteliğine göre Ar-Ge personeli, tasarım personeli veya destek personeli olarak dikkate alınır.

(6) Birinci fıkra kapsamında belirtilen projelerde görev alan veya işletmelerde çalışan kamu personeli belirtilen teşvikten yararlanamaz.

(7) Muhtasar beyanname üzerinde terkin edilecek tutara ilişkin hesaplamanın, Ar-Ge veya tasarım personeli ile destek personelinin her biri için ayrı ayrı yapılması gerekmektedir. Bu hesaplama ilişkin bilgiler, Maliye Bakanlığınca belirlenen bildirim tablosunda gösterilir ve muhtasar beyanname ekinde ilgili vergi dairesine verilir.

Sigorta primi desteği uygulaması

MADDE 11 – (1) Kamu personeli hariç olmak üzere, teknoloji merkezi işletmelerinde, Ar-Ge merkezlerinde, kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar tarafından veya uluslararası fonlarca desteklenen ya da TÜBİTAK tarafından yürütülen Ar-Ge ve yenilik projelerinde, rekabet öncesi işbirliği projelerinde ve teknogirişim sermaye desteklerinden yararlanan işletmelerde çalışan Ar-Ge personeli ile destek personelinin; Kanun kapsamında yukarıda sayılan kurum ve kuruluşlar tarafından desteklenen tasarım projelerinde ve tasarım merkezlerinde çalışan tasarım ve destek personelinin, Kanun kapsamındaki faaliyetleri karşılığında elde ettikleri ücretleri üzerinden hesaplanan sigorta primi işveren hissesinin yarısı; 4691 sayılı Kanununun geçici ikinci maddesi uyarınca ücreti gelir vergisinden istisna tutulmuş personelin gelir vergisi istisnasının uygulandığı sürece gelir vergisinden istisna tutulan ücretleri üzerinden hesaplanan sigorta primi işveren hissesinin yarısı, Maliye Bakanlığı bütçesine konulacak ödenekten karşılanır.

(2) Sigorta primi işveren hissesi desteğinden yararlanacak olan destek personelinin tam zaman eşdeğer sayısı toplam tam zaman eşdeğer Ar-Ge veya tasarım personeli sayısının yüzde onunu aşamaz. Küsuratlı sayılar tama iblağ edilir. Destek personelinin toplam tam zaman eşdeğer Ar-Ge veya tasarım personeli sayısının yüzde onunu aşması hâlinde, brüt ücreti en az olan destek personelinin ücretinden başlamak üzere sigorta primi işveren hissesi teşviki uygulanır. Brüt ücretlerin aynı olması hâlinde, sigorta primi işveren hissesi teşviki uygulanacak destek personeli işverence belirlenir.

(3) Sigorta primi işveren hissesi desteğinden yararlanabilmesi için teknoloji merkezi işletmelerinin TEKMER müdürlüğünden, kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar tarafından desteklenen Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projelerinde desteği veren kamu kurum/kuruluşu veya yukarıda belirtilen vakıflardan, uluslararası fonlarca desteklenen ya da TÜBİTAK tarafından yürütülen Ar-Ge ve yenilik

veya tasarım projeleri için TÜBİTAK'tan alınan destek karar yazısı veya proje sözleşmesi, Ar-Ge merkezleri, tasarım merkezleri ile rekabet öncesi işbirliği projeleri için Bakanlıktan, teknogirişim sermaye desteği alan işletmeler için merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinden alınan destek karar yazısı veya proje sözleşmesi, Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu kapsamında ücretli gelir vergisinden istisna tutulan personel çalıştıran işverenlerin, sigortalının bölgede fiilen çalışıp çalışmadığını denetlemekle yükümlü yönetici şirketten alacakları belgeyle işyerinin bağlı bulunduğu Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğüne veya Sosyal Güvenlik Merkezine yazılı olarak müracaat etmeleri şarttır.

(4) Sigorta primi işveren hissesi desteğinden, Kanunda aranılan şartların taşındığına ve bu Yönetmeliğin ilgili maddeleri gereğince destekten yararlanmaya hak kazanıldığına ilişkin ilgili kurum, kuruluş veya denetimle görevli şirket tarafından düzenlenen belgenin alındığı tarihi takip eden ay başından itibaren yararlanılır.

(5) İşverenlerin, sigorta primi işveren hissesi desteğinden yararlanabilmeleri için kapsama giren sigortalıların çalışmalarına ilişkin aylık prim ve hizmet belgelerini yasal süresi içinde Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğüne veya Sosyal Güvenlik Merkezine vermeleri zorunludur. Söz konusu belgenin yasal süresi dışında verilmesi hâlinde, Kanunda belirtilen sigorta primi işveren hissesi desteğinden yararlanılamaz.

(6) Kapsama giren sigortalılara ilişkin aylık prim ve hizmet belgelerinin yasal süresi içinde verilmesi hâlinde, tahakkuk eden sigorta primi işveren hissesinin yarısı ile sigortalı hissesinin işverenlerce ödenip ödenmediğine bakılmaksızın, sigorta primi işveren hissesinin diğer yarısı Maliye Bakanlığı bütçesine konulacak ödenekten karşılanır.

(7) Sigorta primi işveren hissesi desteği uygulamasında, bu kapsamdaki personelin Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerine ayırdıkları zamanın, toplam çalışma zamanına oranı dikkate alınır.

(8) Kapsama giren personelin Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetleriyle ilgili çalışmalarının haftalık kırk beş saati doldurması hâlinde çalışılan haftaya ilişkin hafta tatili, sigorta primi işveren hissesi

desteği uygulamasında dikkate alınır. Kapsama giren personelin ay içindeki çalışmalarının tamamının Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetleriyle ilgili olması hâlinde yıllık ücretli izin süreleri ile 2429 sayılı Kanunda belirtilen tatil günlerine isabet eden ücretler de bu destek kapsamında değerlendirilir.

(9) Sigorta primi işveren hissesi desteğinden yararlanan işyerlerinin, Kanunun 4 üncü maddesi gereğince yapılacak denetimler sonucunda ya da TEKMER müdürlüğünden, yönetici şirketlerden veya resmî kurum ve kuruluşlardan veya Kanunda belirtilen vakıflardan alınacak belgelerden sigorta primi işveren hissesi desteğinden yararlanabilmek için gerekli şartları taşımadıklarının anlaşılması hâlinde, daha önce Maliye Bakanlığınca karşılanmış olan sigorta primi işveren hissesi tutarları, sosyal güvenlik mevzuatının ilgili hükümleri gereğince hesaplanacak gecikme cezası ve gecikme zammıyla birlikte işverenlerden tahsil edilir.

(10) Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun geçici 2 nci maddesi uyarınca ücreti gelir vergisinden istisna tutulmuş personelin ücretleri üzerinden hesaplanan sigorta primi işveren hissesi desteği uygulamasında, Yönetmeliğin bu maddesi dışındaki diğer şartlar aranmaz. Teknoloji Geliştirme Bölgelerinde çalışan ve ücreti gelir vergisinden istisna olan personelin Kanun kapsamında bölge dışında gerçekleştirilen faaliyetler ile lisansüstü eğitim kapsamında dışarıda geçirilen sürelerle ilişkin Bakanlar Kurulunca belirlenen oran karşılığı ücretleri de bu madde kapsamında değerlendirilir. Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu kapsamındaki yönetici şirketler bu destekten yararlanan işverenlerin ilgili mevzuata göre gerekli şartları taşıyıp taşımadığını denetlemek, şartların taşınmadığının tespiti hâlinde durumu işyerinin bağlı bulunduğu Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğüne veya Sosyal Güvenlik Merkezine on iş günü içinde bildirmekle yükümlüdür.

(11) Birinci fıkra kapsamına giren işverenlerin Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetleriyle ilgili birden fazla işyerinin olması durumunda, kapsama giren her bir işyeri için ayrı başvuru yapılır ve her bir işyeri ayrı ayrı değerlendirilir. İşyerlerinin, aynı organizasyon yapısı içinde ayrı bir birim şeklinde örgütlenmiş birden fazla Ar-Ge veya tasarım merkezinin bulunması durumunda, her bir Ar-Ge veya tasarım merkezi için yeni işyeri dosyası tescil edilmek suretiyle ayrı başvuru yapılır.

(12) Tamamlanmamış bir Ar-Ge, yenilik veya tasarım projesinin devredilmesi durumunda, Ar-Ge, yenilik veya tasarım projesini devralan işletme, gerekli şartları taşıması hâlinde sigorta primi işveren hissesi desteğinden yararlanır. Buna karşın, tamamlanmış bir Ar-Ge, yenilik veya tasarım projesinin devredilmesi durumunda, Ar-Ge, yenilik veya tasarım projesini devralan işletme, sigorta primi işveren hissesi desteğinden yararlanamaz.

(13) Hizmetleri ve ücretleri daha önce Kanuna göre bildirilmiş olan sigortalılara, işverenlerince, toplu iş sözleşmelerine istinaden ücret farkı ödenmesine karar verilmesi ve Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetleriyle ilgili çalışmalara ait ücret farklarına ilişkin ek nitelikteki aylık prim ve hizmet belgelerinin toplu iş sözleşmesinin imzalandığı ayı takip eden ayın sonuna kadar Kuruma verilmesi hâlinde, sigorta primi işveren hissesi desteğinden yararlanılabilir.

(14) Birinci fıkra kapsamında belirtilen projelerde görev alan veya işletmelerde çalışan kamu personeli, sosyal güvenlik destek primine tabi çalışanlar, 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununda belirtilen aday çırak, çırak ve işletmelerde mesleki eğitim gören öğrenciler ile staja tabi tutulan öğrenciler ve yurtdışında çalışanlar için, sigorta primi işveren hissesi desteğinden yararlanılamaz.

(15) Kanun kapsamına giren sigortalılara ücret dışında yapılan ödemeler, Kanun kapsamında düzenlenen aylık prim ve hizmet belgesinde yer alan prime esas kazançta dâhil edilmez. Bu ödemeler, destek kapsamına girmeyen aylık prim ve hizmet belgesiyle Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirilir.

(16) Kanun kapsamında düzenlenen aylık prim ve hizmet belgelerinden dolayı tahakkuk eden işsizlik sigortası primleri hakkında sigorta primi işveren hissesi desteği uygulanmaz.

(17) Yukarıdaki hükümler çerçevesinde doğan sigorta prim desteği tutarları, takvim yılının üçer aylık dönemleri itibarıyla Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğüne bildirilir.

Damga vergisi istisnası uygulaması

MADDE 12 – (1) Kanun kapsamındaki her türlü Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerine ilişkin olarak düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden müstesnadır.

(2) Damga vergisi istisnasının uygulanabilmesi için; Ar-Ge merkezleri, tasarım merkezleri, rekabet öncesi işbirliği ile Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projeleri için başvuru yapılan ve desteği veren kamu kurumundan veya Kanunda belirtilen vakıflardan, teknoloji merkezi işletmeleri için TEKMER müdürlüğünden, uluslararası fonlarca desteklenen ya da TÜBİTAK tarafından yürütülen Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projeleri için TÜBİTAK'tan alınan veya bunlar tarafından onaylanan; kâğıda konu işlemin Kanun kapsamında Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetleri ile ilgili olduğunu gösteren proje öneri bilgileri formu veya destek karar yazısı ya da proje sözleşmesi veya bu mahiyetteki belgenin işlem esnasında noter, resmî daireler, diğer kamu kurum ve kuruluşları gibi işlem yapan kurum ve kuruluşlara ibraz edilmesi yeterli olup, işlem yapan kurum veya kuruluşlarca başka belge aranmaz.

(3) İşlem esnasında, söz konusu belgelerin herhangi bir sebeple ibraz edilememesi durumunda, kâğıtlara ilişkin damga vergisi ilgililerce ödenir.

(4) Kanun kapsamında Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetlerinde istihdam edilen personele münhasıran bu görevleri ile ilgili olarak yapılan ücret ödemeleri nedeniyle düzenlenen kâğıtlar ile Kanun kapsamına giren sigortalılar için düzenlenecek aylık prim ve hizmet belgeleri için damga vergisi alınmaz.

(5) Destek ve teşvik unsurlarının amacı dışında kullanılması, şartların ihlali veya projelere yönelik değerlendirme raporlarının olumsuz olmasının tespit edilmesi hâlinde, istisna uygulamasına konu olan damga vergisi 34 üncü madde kapsamında işletmelerden tahsil edilir. İşlem esnasında istisna uygulanırken, söz konusu belgelerin ibraz edilmiş olması bu uygulamayı etkilemez.

(6) Kanun kapsamında damga vergisi istisnası uygulamak suretiyle işlem yapan kurum ve kuruluşlar, istisna sebebiyle ilgililerine ödettirilmeyen veya ödeme sırasında tevkif edilmeyen damga vergisine ilişkin olarak içeriği Maliye Bakanlığınca belirlenen bildirimi, işlemin yapıldığı tarihi izleyen bir ay içinde ilgililerin gelir ve kurumlar vergisi bakımından bağlı bulunduğu vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

(7) Ar-Ge ve yenilik faaliyetleriyle, tasarım faaliyetlerine ilişkin olarak düzenlenen ve istisnaya konu olan kâğıtlar ile istisnanın uygulanmasına dayanak teşkil eden belgeler, kâğıtların düzenlendiği tarihi takip eden yılın başından itibaren beş yıl muhafaza edilir ve gerektiğinde ilgili kişi ve kurumlara ibraz edilir.

Gümrük vergisi istisnası

MADDE 13 – (1) Kanun kapsamında yürütülen Ar-Ge, yenilik ve tasarım projeleri ile ilgili araştırmalarda kullanılmak üzere ithal edilen eşya, gümrük vergisi ve her türlü fondan, bu kapsamda düzenlenen kâğıtlar ve yapılan işlemler damga vergisi ve harçtan istisnadır.

(2) Ar-Ge Merkezi veya Tasarım Merkezi Belgesine sahip işletmeler ile destek kapsamına alınmış olan rekabet öncesi işbirliği projeleri kapsamında ithal edilen eşya; Ar-Ge, yenilik veya tasarım ile ilgili faaliyetlerde kullanılmak üzere Bakanlığın uygun göreceği eşyalardan oluşur.

(3) Bu istisnadan yararlanacak ikinci fıkra kapsamındaki işletmeler, başvurularını Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Tek Pencere Sistemi E-Başvuru Uygulaması üzerinden Genel Müdürlüğe gönderir.

(4) Genel Müdürlük başvuruyu değerlendirir, uygun bulması halinde söz konusu başvuruyu aynı iş günü içinde onaylayarak gümrük işlemlerinde kullanılmak üzere Tek Pencere Sistemi üzerinden Gümrük ve Ticaret Bakanlığına bildirir. Genel Müdürlük gerekli görmesi halinde başvuru hakkında görüş almak üzere konusunda uzman en az bir izleyici görevlendirebilir.

(5) İkinci fıkrada belirtilmeyen ancak Kanun kapsamındaki Ar-Ge, yenilik ve tasarım projeleri sahibi işletmeler, desteği veren kurum veya kuruluşa ya da Kanunda belirtilen vakıflara, uluslararası

fonlar tarafından desteklenen Ar-Ge, yenilik ve tasarım projeleri için ise TÜBİTAK'a başvuru yapar. İşletmeler, başvuru yaptıkları kurum veya kuruluşun belirleyeceği uygulama süreçlerine göre bu istisnadan yararlandırılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Siparişe Dayalı Ar-Ge, Yenilik ve Tasarım Faaliyetleri, Temel Bilimler Desteği, Tasarım Tescil Desteği, Destek ve Teşvikin Kapsamı ve Öğretim Elemanlarının Görevlendirilmeleri

Siparişe dayalı Ar-Ge, yenilik ve tasarım faaliyetleri

MADDE 14 – (1) Kanun kapsamında Ar-Ge merkezlerinin sözleşme çerçevesinde siparişe dayalı olarak yürüttükleri Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım merkezlerinin sözleşme çerçevesinde siparişe dayalı olarak yürüttükleri tasarım faaliyetleri Kanunda belirtilen indirim, istisna, destek ve teşvik unsurlarından yararlanabilir.

(2) Ar-Ge veya tasarım merkezleri tarafından siparişe dayalı olarak yürütülen Ar-Ge veya tasarım faaliyetlerine ilişkin olarak yapılan harcamaların sadece yüzde ellisi bu merkezler tarafından, bu harcamaların kalan yüzde ellisi ise siparişi veren gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından, Ar-Ge ve tasarım indirimi olarak dikkate alınabilir.

(3) Bu uygulama, 1/3/2016 tarihinden sonra verilen siparişler dolayısıyla ortaya çıkacak Ar-Ge ve tasarım indirimleri için geçerlidir.

(4) Sipariş verenin gelir ve kurumlar vergisi mükellefiyetinin olmaması halinde Ar-Ge veya tasarım harcamasının tamamı Ar-Ge veya tasarım merkezi tarafından indirilebilir. Bu kapsamda, Türkiye'de verilen gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde Ar-Ge ve tasarım indirim hakkına sahip olmayan kişilerce verilen sipariş üzerine yapılan projelerde, indirim hakkının tamamı Ar-Ge veya tasarım merkezi tarafından kullanılır. Sipariş verenler, Ar-Ge ve tasarım indirimi ile sipariş verilmesine ilişkin kâğıtlara ait damga vergisi istisnası dışında kalan bu Kanun kapsamındaki diğer teşvik ve destek unsurlarından yararlanamaz.

(5) Her bir geçici vergilendirme ve hesap dönemi itibarıyla yararlanılabilecek toplam Ar-Ge ve tasarım indirimi tutarının yarısı, Ar-Ge merkezi veya tasarım merkezi tarafından beyanname verme sürelerinin başlangıcından önce siparişi verene yazılı olarak bildirilir.

Temel bilimler desteği

MADDE 15 – (1) Temel bilimler alanlarında en az lisans derecesine sahip Ar-Ge personeli istihdam eden Ar-Ge merkezlerine, bu personelin her birine ödedikleri aylık ücretin o yıl için uygulanan asgari ücretin aylık brüt tutarı kadarlık kısmı, kamu personeli hariç olmak üzere iki yıl süreyle, Bakanlık bütçesine konulacak ödenekten karşılanır.

(2) Bu kapsamda her bir Ar-Ge merkezinde destekten yararlanacak personel sayısı, ilgili ayda Ar-Ge merkezinde istihdam edilen toplam personel sayısının yüzde onunu geçemez. Bu sayının küsuratlı çıkması halinde tama iblağ edilir.

(3) Bu destekten yararlanılabilmesi için istihdam edilecek personelin 1/3/2016 (dahil) tarihinden sonra işe alınması ve ilgili işletmede ilk kez istihdam edilmesi esastır.

(4) İşletme, bu destek kapsamında istihdam ettiği personelin işe alınması ve işten ayrılması durumları ile ilgili hususları Bakanlığa yazılı veya elektronik ortamda bildirmekle yükümlüdür.

(5) Bu desteğe ilişkin yapılacak ödemeler, destek kapsamındaki personele ilişkin sigorta prim gün sayısı dikkate alınarak Bakanlıkça aylık dönemler halinde gerçekleştirilir.

(6) Bu madde kapsamında ödemelerin yapılabilmesi için, yukarıdaki şartların sağlandığını ve işletme tarafından ilgili personele dönem ücretlerinin ödendiğini gösteren raporun Bakanlığa sunulması gerekir. Bakanlıkça uygun görülen tutar, raporun teslim edildiği tarihi takip eden ayın sonuna kadar işletmenin bildirdiği banka hesabına ödenir.

(7) Bu desteğe ilişkin tanzim edilecek raporda bulunması gereken asgari bilgiler ile diğer hususlar, Bakanlıkça belirlenir.

(8) Bakanlık tarafından ödenen destek tutarı, işletme açısından 33 üncü maddede belirtilen özel fon uygulamasına tabi tutulur.

Tasarım tescil desteği

MADDE 16 – (1) Türk Tasarım Danışma Konseyinin önerileri doğrultusunda Bakanlık tarafından belirlenen kriterleri haiz tasarım yarışmalarında sergilenen tasarımların tescil giderleri, Bakanlık bütçesine konulacak ödenek imkânları çerçevesinde geri ödemesiz olarak desteklenebilir.

(2) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususlar Bakanlıkça hazırlanan Tasarım Tescil Desteği Uygulama Usul ve Esaslarında belirtilir.

Destek ve teşvikin kapsamı

MADDE 17 – (1) Kanun kapsamındaki indirim, istisna, destek ve teşviklerden yararlananlar; Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (9) ve (13) numaralı bentleri, Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (ğ) bentleri hükümleri ile Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun geçici 2 nci maddesi hükümlerinden ayrıca yararlanamazlar.

Öğretim elemanlarının görevlendirilmeleri

MADDE 18 – (1) Öğretim elemanlarından Ar-Ge veya tasarım merkezlerinde gerçekleştirilen faaliyetlerde araştırmacı, tasarımcı ya da idari personel olarak hizmetine ihtiyaç duyulanlar, üniversite yönetim kurullarının izniyle tam zamanlı veya yarı zamanlı olarak görevlendirilebilirler.

(2) Tam zamanlı görevlendirme için herhangi bir üniversitede altı yıllık tam zamanlı olarak çalışmak gerekmekte olup, görevlendirme süresi her altı yıl sonrasında bir yıldır.

(3) Yarı zamanlı görev alan öğretim elemanlarının bu hizmetleri karşılığı elde edecekleri gelirler, üniversite döner sermaye kapsamı dışında tutulur.

(4) Tam zamanlı olarak görevlendirilecek personele kurumlarınca aylıksız izin verilir ve kadroları ile ilişkileri devam eder. Bu şekilde aylıksız izne ayrılanlardan, önceki görevleri sebebiyle 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi veya geçici 4 üncü maddesi kapsamında sigortalı veyahut iştirakçi sayılanların aylıksız izne ayrıldığı tarihi takip eden on beş gün içerisinde talepte bulunmaları halinde; aylıksız izinli sayıldıkları ve buralarda çalıştırıldıkları sürece aynı kapsamdaki sigortalılık veya iştirakçilik ilişkisi devam eder. Bu şekilde aylıksız izne ayrılanlardan;

a) 5510 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılanlar için önceki kadroları için tespit edilen sigorta primine esas kazanç unsurları esas alınmak suretiyle ilgili aya ilişkin olarak hesaplanacak sigorta primi çalışan hissesi ile genel sağlık sigortası primi çalışan hissesi tutarı kendilerince, sigorta primi işveren hissesi ile genel sağlık sigortası primi işveren hisseleri görev yaptıkları işverenleri tarafından,

b) 5510 sayılı Kanununun geçici 4 üncü maddesi kapsamında iştirakçi sayılanlar için önceki kadroları için tespit edilen emekli keseneğine esas aylık unsurları esas alınmak suretiyle ilgili aya ilişkin olarak hesaplanacak kişi keseneği kendilerince, kurum karşılıkları ile genel sağlık sigortası primlerinin tamamı görev yaptıkları işverenleri tarafından, ödenir.

(5) Prim ödeme yükümlülüğü görevlendirildikleri işverene aittir. İlgililerin bu şekilde aylıksız izinde geçirdikleri süreler önceki kadro unvanları esas alınmak suretiyle emekli keseneğine esas aylık unsurlarının veya sigorta primine esas kazanç unsurlarının tespitinde dikkate alınır.

(6) Bunlara aylıksız izin dönemindeki söz konusu çalışma süreleri için görev yaptıkları işveren tarafından kıdem tazminatı ödenmez ve bu süreler emekli ikramiyesinin hesabında dikkate alınır. 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ncı maddesinin bu maddede yer alan düzenlemelere aykırı hükümleri uygulanmaz.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Değerlendirme ve Denetim Komisyonu, Ar-Ge Merkezleri ve Tasarım Merkezlerine İlişkin Hususlar

Değerlendirme ve Denetim Komisyonu

MADDE 19 – (1) Ar-Ge merkezi, tasarım merkezi ve rekabet öncesi işbirliği projelerinin değerlendirme ve denetimi, Değerlendirme ve Denetim Komisyonu tarafından yapılır.

(2) Değerlendirme ve Denetim Komisyonu aşağıda belirtilen beş üyeden oluşur.

- Maliye Bakanlığı tarafından belirlenecek bir üye,
- Bilim ve Teknoloji Genel Müdürü ya da ilgili daire başkanı,

c) Bakanlıkça alanlarında uzmanlığı bulunan öğretim üyeleri arasından, başvurusu değerlendirilecek veya denetimi yapılacak merkezin ya da rekabet öncesi işbirliği projesinin ilgili olduğu konuya göre Bakanlık tarafından seçilecek iki üye,

ç) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) meclis veya sektör temsilcileri, Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM) meclis veya sektör temsilcileri, Organize Sanayi Bölgeleri, Endüstri Bölgeleri, Teknoloji Geliştirme Bölgeleri ile kanunla kurulan vakıflar veya meslek odalarının yönetici veya temsilcileri arasından başvurusu değerlendirilecek veya denetimi yapılacak merkezin ya da rekabet öncesi işbirliği projesinin ilgili olduğu konuya göre Bakanlıkça görevlendirilecek bir üye.

(3) Bakanlıkça, Ar-Ge merkezi, tasarım merkezi veya rekabet öncesi işbirliği projesi ile ilgili başvuru, izleme ya da denetim faaliyetleri için alanında uzmanlığı olan en az iki kişi izleyici olarak görevlendirilir. Başvuruların incelenmesi amacıyla görevlendirilen izleyiciler başvurunun kabul edildiği yılı takip eden yılın sonuna kadar, aynı merkezin faaliyetlerinin ya da projenin izlenmesi ve denetlenmesinde görevlendirilemezler.

(4) Rekabet öncesi işbirliği projesi başvuruları ile Ar-Ge merkezi ve tasarım merkezi başvurularının incelenmesi ya da faaliyetlerinin izlenmesi ile görevlendirilen izleyiciler, yerinde fiili inceleme ve denetlemeler yaparak hazırladıkları raporu Değerlendirme ve Denetim Komisyonuna sunarlar.

(5) Ar-Ge Merkezleri ve Tasarım Merkezlerinde yürütülen her bir Ar-Ge, yenilik veya tasarım projesi, Değerlendirme ve Denetim Komisyonuna sunulmak üzere görevlendirilen izleyiciler tarafından yerinde incelenerek raporlanır.

(6) Değerlendirme ve Denetim Komisyonu, Ar-Ge merkezi veya tasarım merkezine ilişkin kararını bu merkezlerde yürütülen faaliyetlerin tamamını; rekabet öncesi işbirliği projesine ilişkin kararını ise proje kapsamındaki faaliyetleri dikkate alarak verir.

(7) Değerlendirme ve Denetim Komisyonu, Bilim ve Teknoloji Genel Müdürü ya da ilgili daire başkanı başkanlığında toplanır.

(8) Değerlendirme ve Denetim Komisyonu en az dört üyenin katılımıyla toplanır ve üç üyenin aynı yöndeki oyuyla karar alır.

Ar-Ge merkezleri ve tasarım merkezleri

MADDE 20 – (1) Kanunda öngörülen destek ve teşviklerden yararlanmak üzere Ar-Ge Merkezi Belgesi veya Tasarım Merkezi Belgesi almak için yapılan başvurularda aşağıda belirtilen asgari şartlar aranır.

- Ar-Ge merkezlerinde en az elli ya da Bakanlar Kurulu tarafından belirlenen sayıda tam zaman eşdeğer Ar-Ge personeli istihdam edilmesi,
 - Tasarım merkezlerinde ise en az on ya da Bakanlar Kurulu tarafından belirlenen sayıda tam zaman eşdeğer tasarım personeli istihdam edilmesi,
 - Ar-Ge merkezleri ve tasarım merkezlerinin Kanun kapsamındaki Ar-Ge veya tasarım faaliyetlerinin yurt içinde gerçekleştirilmesi,
 - Başvuru yapan işletmenin; yeterli Ar-Ge veya tasarım yönetimi ile teknolojik varlıkları, insan kaynakları, fikrî haklar, proje ve bilgi kaynakları yönetim yeteneği ve kapasitesinin bulunması,
 - Ar-Ge merkezi ve tasarım merkezlerinde çalışan personelin, bu merkezlerde çalıştığı fiziki kontrolünü yapacak mekanizmaların bulunması,
 - Ar-Ge veya tasarım merkezlerinin konusu, süresi, bütçesi ve personel ihtiyacı tanımlanmış program ve projelerinin bulunması,
 - Ar-Ge veya tasarım merkezlerinin ayrı bir birim şeklinde örgütlenmiş ve tek bir yerleşke veya fiziki mekân içinde yer alması,
 - Ar-Ge veya tasarım merkezlerinin Teknoloji Geliştirme Bölgelerinde kurulması halinde, bu merkezlerde yürütülen faaliyetlere ilişkin olarak sadece Kanunda yer alan destek ve teşvik hükümleri uygulanır.
- (2) İşletmelerin, organizasyon yapısı içinde ayrı bir birim şeklinde örgütlenmiş birden fazla Ar-Ge veya tasarım merkezinin bulunması durumunda, her Ar-Ge veya tasarım merkezi için ayrı başvuru yapılır.
- (3) Münhasıran Ar-Ge veya tasarım faaliyetinde bulunmak üzere Ar-Ge merkezi veya tasarım merkezi kuracak işletmeler için Türkiye’de ayrıca üretim ya da ticaretle iştigal eden bir işyerinin olması şartı aranmaz.
- (4) Ar-Ge merkezleri veya tasarım merkezlerinde, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde, yabancı uyruklu Ar-Ge veya tasarım personeli çalıştırılabilir. Bu fıkra kapsamında çalışacak yabancıların çalışma izni

başvuruları, bu kişileri çalıştıracak işletmelerce Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına yapılır ve Bakanlığın uygun görüşü doğrultusunda karara bağlanır.

Ar-Ge merkezi ve tasarım merkezlerinin başvuru, izleme ve denetimi

MADDE 21 – (1) Destek ve teşviklerden yararlanmak isteyen işletmeler, başvurularını yazılı veya elektronik ortamda Bakanlığa yapar.

(2) Bakanlık, başvuru formu ve ekinde aranılacak belgeler, bunların şekil ve içeriği ile başvuruda izlenecek yöntemler ve diğer hususlarla ilgili olarak düzenleme yapmaya yetkilidir.

(3) Bakanlık başvuru dosyasını herhangi bir eksikliğin olup olmadığı bakımından beş iş günü içinde inceler. Başvuru dosyasında eksiklik tespit edilmesi halinde bu eksiklikler işletmeye bildirilir ve bildirim tarihinden itibaren en geç on beş iş günü içinde işletme tarafından bu eksikliklerin tamamlanması istenir. Süresi içerisinde eksikliği giderilmeyen Ar-Ge veya tasarım merkezi başvurusu Bakanlıkça reddedilir.

(4) Bakanlık incelemesi sonucunda herhangi bir eksiklik tespit edilmeyen veya yapılan bildirim sonucu işletme tarafından eksiklikleri giderilen başvuru dosyası, Değerlendirme ve Denetim Komisyonuna sunulur.

(5) Başvuru, Değerlendirme ve Denetim Komisyonu tarafından; en geç otuz iş günü içinde değerlendirilip karara bağlanır. Kararın olumlu olması hâlinde düzenlenen karar tutanağı, Bakanlık tarafından Gelir İdaresi Başkanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı ve başvuru sahibi işletmeye beş iş günü içinde bildirilir. Kararın olumsuz olması hâlinde ise sonuç, işletmeye yazılı olarak bildirilir.

(6) Değerlendirme ve Denetim Komisyonu tarafından Ar-Ge veya tasarım merkezi başvurusu olumlu olarak değerlendirilen işletmenin Ar-Ge Merkezi Belgesi veya Tasarım Merkezi Belgesi, Bakanlık tarafından verilir.

(7) Ar-Ge Merkezi Belgesi veya Tasarım Merkezi Belgesi almaya hak kazanan işletme, Değerlendirme ve Denetim Komisyonu karar tutanağının düzenlendiği tarihten itibaren Kanun kapsamında sağlanan destek ve teşviklerden yararlanır.

(8) Ar-Ge merkezlerinde veya tasarım merkezlerinde, yürütülen faaliyetlere ilişkin faaliyet raporu, takvim yılını kapsayacak şekilde ve takip eden yılın en geç mayıs ayı içinde Bakanlığa yazılı veya elektronik ortamda sunulur.

(9) Bakanlık, faaliyet raporunun şekil ve içeriği açısından ön incelemesini yapar, eksik bilgi ve evrak bulunması hâlinde, tespit edilen eksiklikler işletme tarafından tamamlanarak en geç on iş günü içinde Bakanlığa yazılı veya elektronik ortamda sunulur.

(10) Ar-Ge merkezleri veya tasarım merkezlerinin izleme faaliyetine ilişkin işlemler her yıl için takip eden yılın haziran ayından takvim yılı sonuna kadarki süre içerisinde tamamlanır.

(11) Ar-Ge merkezleri ile tasarım merkezleri Değerlendirme ve Denetim Komisyonu tarafından en geç iki yılda bir denetlenir.

(12) Ar-Ge merkezlerinde veya tasarım merkezlerinde Değerlendirme ve Denetim Komisyonu değerlendirmesi sonucunda, denetimde tespit edilen eksiklik ve ihlalin ölçüsüne göre Ar-Ge Merkezi belgesi veya tasarım merkezi belgesi Bakanlık tarafından iptal edilir veya eksikliklerin giderilmesi için üç ayı geçmemek üzere ilgili işletmeye süre verilir. Bu süre içinde işletme, sağlanan destek ve teşviklerden yararlanamaz.

(13) Ar-Ge merkezlerinde veya tasarım merkezlerinde tespit edilen eksiklikler verilen süre içinde giderilmediği takdirde işletmeye verilen Ar-Ge Merkezi Belgesi veya Tasarım Merkezi Belgesi Bakanlık tarafından iptal edilir. İşletme, şartların ihlal edildiği tarihten itibaren Kanunda öngörülen destek ve teşviklerden yararlanamaz. Ancak, verilen süre içinde eksikliklerin giderilmesi halinde; Değerlendirme ve Denetim Komisyonunun verilen süre içerisinde toplanarak olumlu karar vermesi durumunda, kararın verildiği tarihten; Komisyonun verilen süre içerisinde toplanamaması ve daha sonraki bir zamanda toplanarak olumlu karar alması durumunda ise eksikliklerin giderilmesi için verilen sürenin bittiği tarihten itibaren işletmeler, Kanunla sağlanan destek ve teşviklerden yararlanmaya devam eder.

(14) Ar-Ge veya tasarım merkezinin 20 nci maddenin birinci fıkrasında belirtilen temel şartları yitirdiğinin tespit edilmesi hâlinde ise Ar-Ge Merkezi Belgesi veya Tasarım Merkezi Belgesi Bakanlık tarafından iptal edilir.

(15) Ar-Ge Merkezi Belgesi veya Tasarım Merkezi Belgesi iptal edilen işletmeler belgenin iptalini müteakip en erken bir yıl sonra Ar-Ge Merkezi Belgesi veya Tasarım Merkezi Belgesi başvurusu yapabilirler.

(16) Bu denetimler sırasında gerekli şartları taşımadığı tespit edilen merkezlerin durumu Bakanlık tarafından on iş günü içinde Gelir İdaresi Başkanlığına ve Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığına bildirilir.

(17) Kurulan birimlerin Ar-Ge veya tasarım merkezi olma şartını kaybetmeleri, bu Yönetmelikte belirtilen şartları ihlal etmeleri veya destek ve teşviklerin amacı dışında kullanılması hâlinde, şartların kaybedildiği, ihlalin gerçekleştiği veya destek ve teşviklerin amacı dışında kullanıldığı tarihten itibaren işletmeler Kanunla Ar-Ge veya tasarım merkezlerine sağlanan destek ve teşviklerden yararlanamazlar.

(18) Ar-Ge merkezleri ve tasarım merkezlerine ilişkin başvuru, izleme ve denetimler, Bakanlıkça belirlenen formlar kullanılarak ve inceleme kriterleri esas alınarak yapılır.

(19) Bakanlıkça gerekli görülmesi hâlinde Değerlendirme ve Denetim Komisyonunda görev verilen üyeler, Ar-Ge merkezleri, tasarım merkezleri veya rekabet öncesi işbirliği projelerinin başvuru veya faaliyetlerini yerinde değerlendirmek üzere görevlendirilebilir.

Ar-Ge merkezi ve tasarım merkezlerindeki değişiklikler ve mücbir sebepler

MADDE 22 – (1) Ar-Ge Merkezi Belgesi veya Tasarım Merkezi Belgesine sahip işletmelerin, tür veya unvan değişikliği, devir, birleşme, tam bölünme, kısmi bölünme işlemleri ile adres değişikliği ve ek fiziki alan taleplerine ilişkin bilgiler, işletme tarafından Bakanlığa bildirilir.

a) Bakanlıkça gerekli görülmesi hâlinde, yukarıda belirtilen değişikliklerle ilgili olarak yerinde inceleme yapmak üzere en az bir izleyici görevlendirilebilir.

b) Yukarıda belirtilen değişikliklere ilişkin bildirimde bulunan işletme, organizasyon yapısı içinde 20 nci maddenin birinci fıkrası kapsamında belirtilen şartları sağlaması ve devam ettirmesi koşuluyla Ar-Ge Merkezi Belgesi veya Tasarım Merkezi Belgesi için yeniden başvuru yapmaksızın Kanun kapsamında sağlanan destek ve teşviklerden, Değerlendirme ve Denetim Komisyonu onayı esas alınarak yararlanmaya devam eder. Tür veya unvan değişikliklerinde karar Bakanlıkça verilir.

(2) Mücbir sebep olarak kabul edilebilecek hallerin ortaya çıkması durumunda, bu haller sona erinceye kadar Ar-Ge Merkezi Belgesi veya Tasarım Merkezi Belgesi sahibi işletme, Kanunla sağlanan destek ve teşviklerden yararlanamaz. Bu hallerin sona erdiğinin işletme tarafından bildirilmesini müteakip, Bakanlık tarafından yerinde yaptırılacak denetim sonucunda Değerlendirme ve Denetim Komisyonu onayı esas alınarak işletme, Ar-Ge veya tasarım merkezi için yeniden başvuru yapmaksızın, Değerlendirme ve Denetim Komisyonu kararının alındığı tarihten itibaren Kanunla sağlanan destek ve teşviklerden yararlanmaya devam eder.

Tam zaman eşdeğer Ar-Ge veya tasarım personel sayısı hesabına ilişkin hususlar

MADDE 23 – (1) Ar-Ge veya tasarım merkezinde çalışan tam zaman eşdeğer Ar-Ge veya tasarım personeli sayısı; çalışan personelin, çalışma sürelerine göre üçer aylık dönemler itibarıyla toplam çalışma süresinin, bir kişinin üç aylık tam zamanlı çalışma süresine bölünmesi suretiyle hesaplanır. Haftada kırk beş saatin üzerindeki ve ek çalışma süreleri bu hesaplamada dikkate alınmaz. Üçer aylık dönemler, Ar-Ge veya tasarım merkezini bünyesinde bulunduran işletmenin geçici vergilendirme dönemleridir.

(2) Ar-Ge veya tasarım merkezleri dışında geçirilen ve gelir vergisi stopajı teşvikine konu olan süreler ile öğretim elemanlarından Ar-Ge veya tasarım merkezlerinde tam zamanlı görevlendirilenlerin geçirdikleri süreler, tam zaman eşdeğer Ar-Ge veya tasarım personeli sayısı hesaplamasında dikkate alınır.

(3) Ar-Ge merkezi bulunan işletmeler, bu merkezlerde çalışan personel listesini her bir ay bazında ayrı ayrı olmak üzere, geçici vergilendirme dönemlerini izleyen ayın sonuna kadar bağlı buldukları vergi dairesine ve ilgili Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğüne veya Sosyal Güvenlik Merkezine verirler.

(4) Herhangi bir üç aylık dönemde asgari Ar-Ge veya tasarım personeli çalıştırma şartını ihlal eden işletmeler, şartların ihlal edildiği tarihten tekrar sağlandığı tarihe kadar Kanun kapsamında sağlanan destek ve teşviklerden yararlanamazlar.

ALTINCI BÖLÜM

Rekabet Öncesi İşbirliği Projelerine İlişkin Hususlar

Rekabet öncesi işbirliği projelerinin kapsamı

MADDE 24 – (1) Bakanlıkça ilan edilen teknoloji alanlarında yer alan rekabet öncesi işbirliği projeleri destek kapsamında değerlendirilir.

(2) Rekabet öncesi işbirliği projelerinde birden fazla kuruluşun yer alması zorunludur. İşbirliği anlaşmasında yer alan proje ortaklarından birisi yürütücü olarak belirlenir.

(3) Her bir rekabet öncesi işbirliği proje bütçesinin en fazla yüzde ellisine kadarlık kısmı, Bakanlık bütçesine konulan ödenekle sınırlı olmak üzere geri ödemesiz olarak desteklenebilir.

Rekabet öncesi işbirliği projelerinin başvuru şekli ve destek süresi

MADDE 25 –(1) Rekabet öncesi işbirliği proje başvuruları Bakanlıkça ilan edilen çağrı dönemlerinde yapılır.

(2) Başvurusu değerlendirilecek projelerin teknoloji alanları, bütçeleri ve destek oranları gibi hususlar her çağrı dönemi için Bakanlıkça ilan edilir.

(3) Başvurular proje yürütücüsü tarafından yazılı veya elektronik ortamda Bakanlığa yapılır.

(4) Bakanlık, başvuru dosyasının şekil ve içeriği açısından beş iş günü içinde ön incelemesini yapar. Başvuru dosyasında eksiklik tespit edilmesi halinde bu eksiklikler proje yürütücüsüne bildirilir ve bildirim tarihinden itibaren on beş iş günü içerisinde eksikliklerin tamamlanması istenilir. Süresi içerisinde eksikliği giderilmeyen rekabet öncesi işbirliği proje başvurusu Bakanlık tarafından reddedilir.

(5) Bakanlık incelemesi sonucunda herhangi bir eksiklik tespit edilmeyen veya yapılan bildirim sonucu proje yürütücüsü tarafından eksiklikleri giderilen başvuru dosyası, Değerlendirme ve Denetim Komisyonuna sunulur.

(6) Eksiklikleri giderilen veya eksikliği bulunmayan başvurular, Değerlendirme ve Denetim Komisyonu tarafından değerlendirilip karara bağlanır ve karar beş iş günü içerisinde proje yürütücüsüne yazılı olarak bildirilir. Kararın olumlu olması hâlinde, bildirim tarihinden itibaren otuz iş günü içerisinde işbirliği anlaşmasında yer alan proje ortakları ile Bakanlık arasında sözleşme imzalanır. Sözleşme tarihinden itibaren işletmeler, Kanun kapsamında sağlanan destek ve teşvik unsurlarından yararlanır.

(7) Kararın bildirim tarihinden itibaren otuz iş günü içerisinde sözleşmesi yapılmayan projeler iptal edilmiş sayılır.

(8) Desteklenmesi uygun bulunan ve sözleşme yapılan projeler için durum Bakanlık tarafından, Gelir İdaresi Başkanlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumuna sözleşmenin imzalandığı tarihten itibaren beş iş günü içerisinde bildirilir.

(9) Rekabet öncesi işbirliği projelerinin destek süresi en fazla otuz altı aydır. Ancak proje yürütücüsü tarafından ek süre talep edilmesi ve Bakanlıkça uygun görülmesi hâlinde en fazla altı ay ek süre verilebilir.

Rekabet öncesi işbirliği projelerinin izlenmesi ve destek ödemesi

MADDE 26 – (1) Sözleşme tarihinden itibaren projenin izleme süreci başlar. İzleme süreci başlayan projelerde, proje yürütücüsü tarafından takvim yılının altı aylık dönemleri halinde hazırlanan gelişme raporları dönemin bitimini takip eden ay içerisinde Bakanlığa sunulur.

(2) Gelişme raporu doğrultusunda projenin dönemsel izlenmesine ilişkin izleme raporu; konusunda uzmanlığı olan ve Bakanlıkça görevlendirilen en az iki izleyici tarafından hazırlanır ve Değerlendirme ve Denetim Komisyonuna sunulur.

(3) Desteklenmesi uygun bulunan projelerin sonuçlandırılması, durdurulması veya iptal edilmesi kararı, Değerlendirme ve Denetim Komisyonu tarafından verilir. Değerlendirme ve Denetim Komisyonu, izleme raporlarını en fazla yirmi iş günü içinde inceleyerek projenin devamı ya da iptali yönünde karar verir.

(4) Değerlendirme ve Denetim Komisyonu değerlendirmesi sonucunda, projenin rekabet öncesi işbirliği niteliğini kaybettiğinin tespit edilmesi hâlinde, proje sözleşmesi Bakanlık tarafından iptal edilir.

(5) Proje kapsamında yapılan harcamalara ilişkin Bakanlıkça gerçekleştirilecek ödemeler, dönemsel izlemeyi müteakip dönemlerde yapılır.

Rekabet öncesi işbirliği projelerinin uygulama süreci

MADDE 27 – (1) Rekabet öncesi işbirliği proje faaliyetlerine ilişkin yerindelik ve uygunluk denetimleri Değerlendirme ve Denetim Komisyonu tarafından gerçekleştirilir.

(2) Rekabet öncesi işbirliği projelerinin başvuru, değerlendirme, izleme ve denetim, ödeme, sonuçlandırma süreçleri ile destek kalemleri, sözleşmede yer alacak hususlar ve uygulamaya ilişkin iş ve işlemler, Bakanlıkça hazırlanan Rekabet Öncesi İşbirliği Projeleri Uygulama Usul ve Esaslarında belirtilir.

(3) Rekabet öncesi işbirliği projelerinde, işbirliğini oluşturan işletmelerin bu işbirliğine yaptıkları katkılar, işbirliği anlaşmasında belirtilen ortak özel bir hesapta izlenir.

(4) Ortak özel hesaba aktarılan tutarlar, başka bir amaç için kullanılamaz. Proje hesabında toplanan tutarlar, özel hesabı açan işletmenin kazancının tespitinde gelir olarak dikkate alınmaz.

(5) Bakanlık tarafından ödenecek destek tutarı, işbirliğini oluşturan işletmeler açısından projeye katkıları oranında, 33 üncü maddede belirtilen özel fon uygulamasına tabi tutulur.

YEDİNCİ BÖLÜM

Teknogirişim Sermayesi Desteği, Teknoloji Merkezleri ve Ar-Ge, Yenilik ve Tasarım Projelerine İlişkin Hususlar

Teknogirişim sermayesi desteği

MADDE 28 – (1) Teknogirişim sermayesi desteğine, örgün öğrenim veren üniversitelerin herhangi bir lisans programından bir yıl içinde mezun olabilecek durumdaki öğrenci, yüksek lisans veya doktora öğrencisi ya da lisans, yüksek lisans veya doktora derecelerinden birini ön başvuru tarihinden en çok on yıl önce almış kişiler başvurabilir.

(2) Birinci fıkrada belirtilen "bir yıl içinde mezun olabilme" şartının; ilgili üniversitenin yetkili birimlerince teknogirişim sermayesi desteği için talepte bulunulan merkezî yönetim kapsamındaki kamu idaresi adına düzenlenen bir yazıyla, "ön başvuru tarihinden en çok on yıl önce alma" şartının ise ilgili üniversitelerce verilen çıkış belgesiyle veya diplomayla tevsik edilmesi gerekir.

(3) Destekten, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idaresi tarafından kabul edilmiş iş planına uygun biçimde ve destek başvurusundan sonra ihdas edilmiş ve girişimcinin münferiden veya müştereken temsil ve ilzama yetkili olduğu işletme yararlanabilir.

(4) Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerince, üçüncü fıkrada belirtilen şartları taşıyan işletmelere bir defaya mahsus olmak üzere, teminat alınmaksızın ve hibe olarak Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasında belirtilen tutara kadar teknogirişim sermayesi desteği verilebilir.

(5) Teknogirişim sermaye desteğinden yararlanan işletmelere ait Ar-Ge ve yenilik projelerinin kamu kurum ve kuruluşlarınca ya da kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge, yenilik veya tasarım projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflarca desteklenmesi durumunda, teknogirişim sermayesi olarak verilen destek tutarı, Ar-Ge ve yenilik projesi harcamalarından veya desteğinden indirilmez.

(6) Destek kararını veren merkezî yönetim kapsamındaki kamu idaresi bir işletmeye verilecek hibe şeklindeki sermaye desteğini taksitlere bölebilir, destek ödemelerinin yapılması için çeşitli başarımlar

ölçütlerinin yerine getirilmesini şart koşabilir, öncelikli olarak destekleyeceği teknolojik alanlar belirleyebilir.

(7) Kanun kapsamında, yılı bütçesinde Ar-Ge ve yenilik harcamalarının desteklenmesi amacıyla hibe şeklinde ödeneği bulunan merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin tümü tarafından yapılan ödemelerin toplamı, her takvim yılı için Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasında belirtilen tutarı aşamaz. Bu husus merkezî yönetim bütçesinin hazırlanması ve uygulanması esnasında dikkate alınır ve izlenir.

(8) Dördüncü ve yedinci fıkralarda belirtilen maktu tutarlar, takip eden yıllarda Vergi Usul Kanununa göre her yıl belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılabilmek suretiyle dikkate alınır.

(9) Teknogirişim sermayesi desteğinden faydalananlara, bu desteğe konu projelerinin finansmanında kullanılmak üzere gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından sağlanan sermaye desteklerinin beyan edilen gelirin veya kurum kazancının yüzde onunu ve öz sermayenin yüzde yirmisini aşmayan kısmı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesi uyarınca beyan edilen gelirin ve Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesine göre kurum kazancının tespitinde indirim konusu yapılır. İndirim konusu yapılacak tutar yıllık olarak 500.000 Türk Lirasını aşamaz. İndirim uygulamasından geçici vergi dönemleri itibarıyla da yararlanılabilir.

(10) Gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri tarafından sağlanan sermaye desteğinin, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idaresi tarafından kabul edilmiş iş planına uygun biçimde ve destek başvurusundan sonra ihdas edilmiş ve girişimcinin münferiden veya müştereken temsil ve ilzama yetkili olduğu işletmeye sermaye desteğini sağlayan mükelleflerce kuruluşunda veya sonrasında ortak olmak ve sermaye koymak suretiyle sağlanması zorunludur.

(11) İndirim olarak dikkate alınabilecek tutar, gerçek kişiler açısından sermaye desteğinin sağlandığı takvim yılında elde edilen beyana tabi kazanç ve iratların toplam tutarından geçmiş yıl zararları ve tüm indirim ve istisnalar düşüldükten sonra kalan tutarın yüzde onu ile sınırlıdır. Kurumlar vergisi mükellefleri açısından ise sermaye desteğinin sağlandığı hesap dönemi başındaki öz sermayenin yüzde yirmisini aşmamak koşuluyla kurum kazancının en fazla yüzde onu ile sınırlı olup indirim tutarının tespitinde kurum kazancı olarak ticari bilanço kârı veya zararına kanunen kabul edilmeyen giderler eklenmek ve geçmiş yıl zararları ile varsa tüm indirim ve istisnalar düşülmek suretiyle bulunan tutar [Ticari bilanço kârı (zararı) + kanunen kabul edilmeyen giderler - geçmiş yıl zararları - tüm indirim ve istisnalar] dikkate alınacaktır.

(12) Teknogirişim sermayesi desteğine konu projelerin finansmanında kullanılmak üzere gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından sağlanan sermaye desteklerinin iki yıl içerisinde ilgili projenin finansmanında kullanılmayan kısmı için indirim dolayısıyla söz konusu mükellefler adına zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir.

Teknogirişim sermayesi desteği uygulaması

MADDE 29 – (1) Teknogirişim sermaye desteği, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri tarafından verilir.

(2) Teknogirişim sermayesi desteği veren merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri tarafından desteklenmek üzere belirlenen projelerin, başvuru sahipleri ve bütçesini içeren listeyi Bakanlığa bildirir. Bu bilgiler, Bakanlıkça oluşturulacak teknogirişim sermayesi desteği bilgi kütüğünde tutulur.

(3) Teknogirişim sermayesi desteği veren merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri, işletmeyle imzalanan sözleşmeyi ve desteklenmeye uygun bulunan bütçeyi belirten karar yazısını, ödeneğin tahsis edildiği tarihten itibaren en geç on beş iş günü içinde Gelir İdaresi Başkanlığı, Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü ve Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığına bildirir.

(4) Girişimciler teknogirişim sermayesi desteğinden, bir defaya mahsus olmak üzere yararlandırılır. Bu husus ilgili idarelerce teknogirişim sermayesi desteği bilgi kütüğünden araştırılır ve değerlendirme esnasında dikkate alınır.

(5) Teknogirişim sermaye desteğine ilişkin Usul ve Esaslar, desteği veren merkezî yönetim kapsamındaki kamu idaresi tarafından hazırlanır. Usul ve Esaslarda asgari aşağıdaki hususlar bulunur:

- Destek süresi,
- Kamudan alınan diğer geri ödemesiz desteklerin teknogirişim sermaye desteğinden düşülmesi,
- İş planı dokümanının içeriği ve biçimi,
- İş planı başvuru değerlendirme usul ve esasları,
- Değerlendirme Komisyonunun çalışmasına ilişkin usul ve esaslar,
- Sözleşmeye ilişkin hususlar,
- Destek verilen işletmenin izlenmesine ilişkin usul ve esaslar,
- Malî belgelendirme, denetim ve ödeme işlemlerine ilişkin usul ve esaslar,

ğ) Haksız ve fazla ödemelerin tahsiline ilişkin usul ve esaslar,

h) Tarafların sorumlulukları,

ı) Etik şartlar,

i) Gizlilik, fikrî ve sınaî mülkiyet haklarına ilişkin hususlar,

j) Destekle ilgili belgelerin saklanması ve destek sonrası denetime ilişkin usul ve esaslar.

(6) Teknogirişim sermayesi desteğinden yararlanan işletmeler, Kanun kapsamındaki destek ve teşvik unsurlarından proje sözleşmesinin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren ve iş planının ilgili merkezî yönetim kapsamındaki kamu idaresi tarafından desteklendiği süre boyunca yararlanır.

(7) Teknogirişim sermayesi desteğinin uygulanmasına ilişkin Usul ve Esaslar Bakanlık tarafından ya da Bakanlığın bir protokol kapsamında desteği vermesini uygun gördüğü bağlı ya da ilgili kuruluşlarınca Bakanlığın görüşü alınarak düzenlenir.

Teknoloji merkezleri (teknoloji merkezi işletmeleri)

MADDE 30 – (1) İşletmeler, KOSGEB destek mevzuatı kapsamında sağlanan desteklerden yararlanmak üzere, Ar-Ge ve yenilik projeleri veya tasarım projeleriyle teknoloji merkezlerine başvuru yaparlar.

(2) İşletme başvuruları, 24/4/2005 tarihli ve 25795 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB) Destekleri Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde inceleme ve değerlendirmeye tabi tutularak desteklenip desteklenmeyeceğine karar verilir.

(3) İlgili mevzuat uyarınca desteklenmesi uygun bulunan işletmeler, Kanunla sağlanan destek ve teşvik uygulamalarından, Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projesinin onaylandığı tarihten itibaren ve proje süresince yararlanır.

(4) KOSGEB teknoloji merkezi işletmelerinde yürütülen projelerin herhangi bir sebeple sona ermesi veya projeye verilen desteğin son bulması hâllerinde, Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyeti bitmiş sayılır ve bu tarihten itibaren Kanunla sağlanan destek ve teşvik unsurlarından yararlanılamaz. Bu durum, teknoloji merkez kurullarınca on iş günü içinde işletmenin bağlı bulunduğu vergi dairesine ve Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğüne bildirilir.

Ar-Ge, yenilik ve tasarım projeleri

MADDE 31 – (1) Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projeleri, başvuru yapılan kamu kurumu veya kuruluşu ile kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar tarafından kendi mevzuatına göre değerlendirilir. Teknoloji merkezi işletmeleri ile Ar-Ge merkezleri ve tasarım merkezlerinde yürütülen, kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar tarafından desteklenen veya TÜBİTAK tarafından yürütülen Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projeleri yeniden incelemeye tabi tutulmaksızın, Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projelerine yönelik destek karar yazısının düzenlendiği veya proje sözleşmesinin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Kanunla sağlanan destek ve teşvik unsurlarından yararlanabilir.

(2) Birinci fıkraya girmeyen, Türkiye'nin antlaşmalarla taraf olduğu ikili ya da çok taraflı uluslararası Ar-Ge işbirliği programları fonlarından malî olarak desteklenen Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projelerini yürüten işletmeler de Kanun kapsamındaki destek ve teşviklerden söz konusu proje kapsamında ve proje destek süresince yararlanırlar. Uluslararası Ar-Ge işbirliği programlarınca desteklenen Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projelerinin Kanunla sağlanan destek ve teşvik unsurlarından yararlanabilmesi için uluslararası programa yapılan proje başvurusu, başvuru programına ait bilgiler, destek yazısı veya sözleşmesi ve teşvikten yararlanacak işletmenin projedeki katkısını içeren bilgilerle birlikte TÜBİTAK'ın incelemesine sunulur.

(3) İkinci fıkra kapsamında destek ve teşviklerden yararlanacak işletmeler, TÜBİTAK'ın onay yazısının düzenlendiği tarih itibarıyla Kanunla sağlanan destek ve teşviklerden yararlanırlar.

(4) Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu kapsamında Teknoloji Geliştirme Bölgeleri içerisinde gerçekleştirilen Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetlerine yönelik olarak kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar tarafından veya uluslararası fonlarca desteklenen Ar-Ge

ve yenilik veya tasarım projeleri için Kanunla sağlanan destek ve teşviklerden bütün hâlinde yararlanılabılır. Bu durumda, Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununa göre sağlanan destek ve teşviklerden ayrıca yararlanılamaz.

(5) Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projelerinde, projenin herhangi bir sebeple sona ermesi veya projeye verilen desteğin son bulması hâllerinde, Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyeti bitmiş sayılır ve bu tarihten itibaren Kanunla sağlanan destek ve teşvik unsurlarından yararlanılamaz.

Denetim

MADDE 32 – (1) Teknogirişim sermaye desteğinden yararlanan işletmelerin proje izleme ve denetimleri, desteği veren merkezî yönetim kapsamındaki kamu idaresi tarafından görevlendirilen alanında uzman kişiler veya akademisyenler veya Bakanlık tarafından yapılır.

(2) Kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar tarafından desteklenen Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projelerine ilişkin denetimler, destekle ilgili mevzuat çerçevesinde, destek sağlayan kurum, kuruluş veya vakıf tarafından yapılır.

(3) Teknoloji merkezi işletmelerinin denetimi en geç iki yıllık süreler itibarıyla KOSGEB tarafından gerçekleştirilir.

(4) TÜBİTAK tarafından yürütülen veya uluslararası fonlarca desteklenen projelerin denetimi TÜBİTAK tarafından yapılır.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Nakit desteklerin izlenmesi

MADDE 33 – (1) Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetlerinde bulunanların, kamu kurum ve kuruluşları, kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar ile uluslararası fonlardan aldıkları hibe destekler, desteğin tabi olduğu mevzuat hükümlerine uygun olarak özel bir fonda izlenir.

(2) Bu fonda yer alan tutarlar, Gelir Vergisi Kanunu ve Kurumlar Vergisi Kanununa göre vergiye tabi kazancın tespitinde gelir, Ar-Ge ve tasarım indirimi tutarının tespitinde Ar-Ge, yenilik ve tasarım harcaması olarak dikkate alınmaz.

(3) Bu fonun elde edildiği hesap dönemini izleyen beş yıl içinde sermayeye ilave dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilmesi veya işletmeden çekilmesi hâlinde, zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler vergi ziyai cezası ve gecikme faiziyle birlikte işletmeden tahsil edilir.

(4) Ar-Ge ve yenilik veya tasarım faaliyetlerinde bulunanların, kamu kurum ve kuruluşları, kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar ile uluslararası fonlardan aldıkları geri dönüşlü destekler bu kapsamda değerlendirilmez.

Şartların ihlali ve destek ve teşviklerin amacı dışında kullanılması

MADDE 34 – (1) İşletme, Kanun ve bu Yönetmelik kapsamında verdiği tüm bilgi ve belgelerin gerçeğe uygun olduğunu kabul ve taahhüt eder; bu kapsamda gerçeğe uygun bilgi ve belge sunulmaması; projelerin, işletmelerin kasıt, kusur veya ihmali sonucu iptal edilmesi Kanun hükümlerinin ihlali sayılır.

(2) Kanun hükümlerinin ihlali veya destek ve teşvik unsurlarının amacı dışında kullanılması durumunda, zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler yönünden vergi ziyai doğmuş sayılır ve ziyaa uğratılmış vergiler gecikme faizi ve vergi ziyai cezasıyla birlikte tahsil edilir.

(3) Sağlanan vergi dışı destekler ise 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre ve gecikme zammı uygulanmak suretiyle tahsil edilir.

Komisyon üyeleri ve izleyici ödemeleri

MADDE 35 – (1) 3624 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı tarafından desteklenen araştırma, geliştirme, tasarım ve yenilik faaliyetlerine ilişkin her türlü süreçte görev yapan öğretim elemanları ile kamu görevlisi olmayan alanında uzman diğer kişilere söz konusu Kanunun ek 1 inci maddesi uyarınca ilgili maddelerde belirtilen esaslar çerçevesinde ödemeler yapılır.

(2) 635 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümleri çerçevesinde Bakanlık tarafından desteklenen programlar veya komite/komisyon/çalışma gruplarına ilişkin hizmetlerde görevlendirilen öğretim elemanları ile kamu görevlisi olmayan alanında uzman diğer kişilere aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin 8 inci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca ilgili maddelerde belirtilen esaslar çerçevesinde ödemeler yapılır.

Gizlilik

MADDE 36 –(1) Destek ve teşvik uygulamalarına yönelik olarak yapılan başvuruların değerlendirme ve izleme süreçleri ile denetim faaliyetlerinde görev alan kişilere sunulan bilgi ve belgeler, işletmeye ait "ticari gizli bilgi" veya "hizmete özel bilgi" olarak kabul edilir ve üçüncü kişilere herhangi bir yolla aktarılmaz.

(2) 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu, 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ve diğer mevzuat hükümleri de saklı kalmak kaydıyla, gizlilik hükümlerine aykırı davranan kişi ve kuruluşlar, Kanunla getirilen destek ve teşviklerden yararlanamazlar, destek ve teşvik kapsamına alınan projelerde hiçbir şekilde görev alamazlar.

Düzenleme ve denetim yetkisi

MADDE 37 –(1) Ar-Ge Merkezleri, Tasarım Merkezleri ve Rekabet Öncesi İşbirliği Projeleri kapsamında yürütülen Ar-Ge, yenilik veya tasarım faaliyetlerine ilişkin yerindelik ve uygunluk denetimleri Değerlendirme ve Denetim Komisyonu tarafından gerçekleştirilir.

(2) Uygulamayla ilgili olarak; vergisel konularda Gelir İdaresi Başkanlığı, başvuru, izleme ve denetim konularında Bakanlık, sigorta prim desteğiyle ilgili hususlarda ise Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı düzenleme yapmaya yetkilidir.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 38 – (1) 31/7/2008 tarihli ve 26953 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesine İlişkin Uygulama ve Denetim Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 39 – (1) Bu Yönetmelik 1/3/2016 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 40 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı ile Maliye Bakanı birlikte yürütür.

- 10 Ağustos 2016 tarihli ve 29797 sayılı Resmi Gazete’de Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı’nın “Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Uygulama Yönetmeliği” yayımlanmıştır. Teknoloji geliştirme bölgelerinin kuruluşu, işleyişi, yönetim ve denetimi ve bunlarla ilgili kişi ve kuruluşların görev, yetki ve sorumlulukları ile 26 Haziran 2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu’nun uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirleyen bu yönetmelik 12/3/2014 tarihli ve 28939 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Uygulama Yönetmeliği yürürlükten kaldırmıştır. 1 Mart 2016 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe giren yönetmeliğin tam metni aşağıda yer almaktadır.

TEKNOLOJİ GELİŞTİRME BÖLGELERİ UYGULAMA YÖNETMELİĞİ BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak, Tanımlar ve Kısaltmalar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; teknoloji geliştirme bölgelerinin kuruluşu, işleyişi, yönetim ve denetimi ve bunlarla ilgili kişi ve kuruluşların görev, yetki ve sorumlulukları ile 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 4691 sayılı Kanunun 4 üncü, 5 inci, 8 inci, 9 uncu, ek 1 inci ve geçici 2 nci maddeleri ile 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 27 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar ve kısaltmalar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Araştırma ve geliştirme (Ar-Ge): Araştırma ve geliştirme, kültür, insan ve toplumun bilgisinden oluşan bilgi dağarcığının artırılması ve bunun yazılım dahil yeni süreç, sistem ve uygulamalar tasarlamak üzere kullanılması için sistematik bir temelde yürütülen yaratıcı çalışmaları,
- b) Araştırmacı: Ar-Ge faaliyetleri ile yenilik tanımı kapsamındaki projelerde, yeni bilgi, ürün, süreç, yöntem ve sistemlerin tasarım veya oluşturulması ve ilgili projelerin yönetilmesi süreçlerinde yer alan en az lisans mezunu uzmanları,
- c) Ar-Ge'ye dayalı üretim faaliyetleri: Bölgede faaliyet gösteren girişimcilerin, bu Bölgede gerçekleştirdikleri Ar-Ge faaliyetlerinin sonucunda ortaya çıkan özgün süreç, hizmet, yöntem, üretim tekniği, faydalı araç gereç, malzeme, yazılım, ürün ve sistemlerin Bölge içinde yer alan üretim birimlerinde ticari ürün haline getirilmesi, üretilmesi faaliyetlerini,
- ç) Ar-Ge merkez veya enstitüleri: Kamuya ait, yetişmiş nitelikli insan gücü ile günün modern teknolojilerine dayalı makine, donanım ve yazılımı içinde bulunduran, teknoloji ve ürün geliştirilmesine yönelik Ar-Ge faaliyetlerinin yapıldığı mekânları,
- d) Ar-Ge personeli: Ar-Ge faaliyetlerinde doğrudan görevli araştırmacı, yazılımcı ve teknisyenleri,
- e) Ar-Ge projesi: Amacı, kapsamı, genel ve teknik tanımı, süresi, bütçesi, özel şartları, diğer kurum, kuruluş, gerçek ve tüzel kişilerce sağlanacak aynî ve/veya nakdî destek tutarları, sonuçta doğacak fikri mülkiyet haklarının paylaşım esasları tespit edilmiş ve Ar-Ge faaliyetlerinin her safhasını belirleyecek mahiyette ve bilimsel esaslar çerçevesinde gerçekleştirilen ve araştırmacı ve/veya yazılımcı personel tarafından yürütülen projeyi,
- f) Bakan: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanını,
- g) Bakanlık: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığını,
- ğ) Başvuru dosyası: Bölge kuruluşu, Bölgeye ek alan katılması veya Bölge sınırı değişikliği ya da Bölge alanı iptali talebine ilişkin bu Yönetmelik kapsamında gerekli bilgi ve belgeleri içeren dosyayı,
- h) Bölge: Teknoloji geliştirme bölgesini,
- ı) Bölge alanı: Arazi üzerinde, koordinat değerleriyle sınırları belirlenmiş Bölgenin müstakil her bir alanını,

- i) Bölge işletme yönergesi: Bölgede yer alacak girişimcilere sağlanacak hizmetler ve Bölgede yürütülecek faaliyet ve uygulamalara ilişkin usul ve esasları içeren, Kanun kapsamında Bölgede yer alan tüm gerçek ve tüzel kişilerin uymakla yükümlü olduğu, yönetici şirket tarafından hazırlanan yönergeyi,
- j) Destek: Bölgeler için gerekli altyapı, idare binası ve kuluçka merkezi inşası ile Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerini desteklemeye yönelik yönetici şirketçe yürütülen veya yürütülecek kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji işbirliği programları ile ilgili giderlerden yönetici şirketçe karşılanamayan kısmı için Bakanlık bütçesine konulan ödeneği,
- k) Destek personeli: Ar-Ge veya tasarım faaliyetlerine katılan veya bu faaliyetlerle doğrudan ilişkili yönetici, teknik eleman, laborant, sekreter, işçi ve benzeri personeli,
- l) Dijital (sayısal) üretim ve tasarım laboratuvarı: Bilgi ve tasarımların paylaşıldığı uluslararası iş birlikleri dahil, talepte bulunanların erişimine açık ortak laboratuvar ve paylaşım platformunu,
- m) Genel Müdürlük: Bilim ve Teknoloji Genel Müdürlüğünü,
- n) Girişimci: Bölgedeki hizmet ve imkânlardan yararlanmak isteyen veya yararlanmakta olan gerçek ve tüzel kişileri,
- o) İdare binası: Yönetici şirketin Bölgede vereceği hizmetleri yürütebilmesi amacıyla istihdam edeceği personel tarafından kullanılacak ofisleri, teknik ve sosyal bölümleri içeren, içerisinde kuluçka merkezi ve teknoloji transfer ofislerinin, ayrıca ihtiyaç olması halinde girişimcilerin de yer alabileceği yapıyı,
- ö) İhtisas teknoloji geliştirme bölgesi (İhtisas TGB): Aynı sektör grubunda ve bu sektör grubuna dâhil alt sektörlerde faaliyet gösteren girişimcilerin yer aldığı tematik teknoloji geliştirme bölgelerini,
- p) Kanun: 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununu,
- r) KOSGEB: Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığını,
- s) Kuluçka Merkezi (İnkübatör): Özellikle genç ve yeni işletmeleri geliştirmek amacıyla; girişimci firmalara ofis hizmetleri, ekipman desteği, yönetim desteği, mali kaynaklara erişim, kritik iş ve teknik destek hizmetlerinin bir çatı altında tek elden sağlandığı yapıları,
- ş) Kurucu heyet: Bölge alanının bulunduğu ilde yer alan en az bir üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da kamu Ar-Ge merkez veya enstitüsünün yer aldığı, bunların dışında diğer kurum ve

kuruluş temsilcilerinden oluşan, Bölge yönetici şirketinin kuruluşuna kadar geçen süreçte ilgili kurum ve kuruluşlar nezdinde Bölgenin kurulması ile ilgili tüm iş ve işlemlerden sorumlu heyeti,

t) Ön kuluçka: İş fikri ya da hayata geçirmek istediği bir projesi olan henüz şirketleşmemiş tekil veya birkaç kişiden oluşan girişimci grubuna, fikirlerinin ya da projelerinin geliştirilmesi maksadıyla danışmanlık, mentorluk ve proje fikri doğrulamaya yönelik hizmet süreçlerini içeren yapıları,

u) Proje bitirme belgesi: Bölgede başlatılan Ar-Ge veya tasarım projelerinin Bölgede sonuçlandırılmasını takiben, girişimcinin talebi üzerine Genel Müdürlükçe belirlenen formata uygun olarak yönetici şirket tarafından düzenlenen belgeyi,

ü) Proje fikri doğrulama: Girişimci tarafından ortaya konan projenin; sahip olunan veya ulaşılabilen teknolojiler çerçevesinde yapılabilirliği (teknik doğrulama) ile ticarileştirme aşamasında kullanılması düşünülen iş modelinin uygunluğunun (ticari doğrulama) değerlendirilmesi işini,

v) Proje süresi: Yazılım, Ar-Ge veya tasarım projeleri ile ilgili olarak yönetici şirket Proje Değerlendirme Komisyonundan onaylanmış, Bölge içi veya Bölge dışı tüm Bölümleri kapsayan projenin başlangıç ve bitiş tarihleri arasında geçen süreyi,

y) Tasarım faaliyeti: Sanayi alanında ve Bakanlar Kurulunun uygun göreceği diğer alanlarda katma değer ve rekabet avantajı yaratma potansiyelini haiz, ürün veya ürünlerin işlevselliğini artırma, geliştirme, iyileştirme ve farklılaştırmaya yönelik yenilikçi faaliyetlerin tümünü,

z) Tasarım projesi: Amacı, kapsamı, genel ve teknik tanımı, süresi, bütçesi, özel şartları, diğer kurum, kuruluş, gerçek ve tüzel kişilerce sağlanacak aynı veya nakdi destek tutarları, sonuçta doğacak fikri mülkiyet haklarının paylaşım esasları tespit edilmiş ve tasarım faaliyetlerinin her safhasını belirleyecek mahiyette ve bilimsel esaslar çerçevesinde tasarımcı tarafından yürütülen projeyi,

aa) Tasarım personeli: Tasarım faaliyetlerinde doğrudan görevli tasarımcı ve teknisyenleri,

bb) Tasarımcı: Tasarım faaliyetleri kapsamındaki projelerin gerçekleştirilmesi ve ilgili projelerin yönetilmesi süreçlerinde yer alan, üniversitelerin; mühendislik, mimarlık veya tasarım ile ilgili bölümlerinden mezun en az lisans derecesine sahip kişiler ile tasarım alanlarından herhangi birinde en az lisansüstü eğitim derecesine sahip diğer kişileri,

cc) Teknoloji geliştirme merkezleri (TEKMER): 12/4/1990 tarihli ve 3624 sayılı Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanun kapsamında üniversite ve araştırma merkezlerinin imkânlarından yararlanarak yeni ve ileri teknolojiye dayalı

bilgilerin derlendiği, değerlendirildiği, geliştirildiği mekanlar olan ve uygulamaya yönelik üretime hazır hâle getirilerek işletmelerin kullanımına sunulmak için kurulan veya kurdurulan Ar-Ge ve yenilik projesi sahibi işletmelerin, KOSGEB teknoloji geliştirme ve yenilik destekleri kapsamında desteklendiği Teknoloji merkezlerini (Teknoloji merkezi işletmeleri),

çç) Teknoloji geliştirme bölgesi: Yüksek/ileri teknoloji kullanan ya da yeni teknolojilere yönelik firmaların, belirli bir üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da Ar-Ge merkez veya enstitüsünün imkânlarından yararlanarak teknoloji veya yazılım ürettikleri/geliştirdikleri, teknolojik bir buluşu ticari bir ürün, yöntem veya hizmet haline dönüştürmek için faaliyet gösterdikleri ve bu yolla bölgenin kalkınmasına katkıda buldukları, aynı üniversite, yüksek teknoloji enstitüsü ya da Ar-Ge merkez veya enstitüsü alanı içinde veya yakınında; akademik, ekonomik ve sosyal yapının bütünleştiği siteyi veya bu özelliklere sahip teknoparkı ya da teknokenti,

dd) Teknisyen: Meslek lisesi veya meslek yüksekokullarının tasarım, teknik, fen veya sağlık bölümlerinden mezun, teknik bilgi ve deneyim sahibi kişileri,

ee) Teknoloji transfer ofisi (TTO): Teknoloji geliştiricisi Ar-Ge kurum ve kuruluşları ile teknoloji kullanıcısı sanayi şirketleri veya diğer teknoloji ya da Ar-Ge kurum ve kuruluşları arasında bilgilendirme, koordinasyon, araştırmayı yönlendirme, yeni Ar-Ge şirketlerinin oluşturulmasını teşvik etme, işbirliği geliştirme, fikri mülkiyet haklarının korunması, pazarlanması, satılması, fikri mülkiyetin satışından elde edilen gelirlerin yönetilmesi konularında faaliyet gösteren yapıyı,

ff) Teknolojik ürün: Toplumsal ihtiyaçları karşılamak ve yaşam standardını yükseltmek amacıyla nitelikli işgücü tarafından bilimsel bilgi ve teknolojik araştırmalar kullanılarak ortaya çıkarılan, var olandan belirgin bir şekilde farklılık gösteren, katma değeri ve rekabet edebilirliği yüksek ürünü,

gg) Tek pencere sistemi: 20/3/2012 tarihli ve 28239 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2012/6 sayılı Başbakanlık Genelgesi çerçevesinde gümrük işlemlerine konu olan eşyaya ilişkin olarak farklı kurumlarca düzenlenmesi gereken izin, onay ve belgelere ilişkin başvuruların tek bir noktaya yapılarak (e-başvuru) ilgili kuruma iletildiği ve ilgili kurumca düzenlenen belgelerin doğrudan gümrük işlemlerinde kullanılmak üzere elektronik ortamda (e-belge) gönderildiği, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı tarafından kurulan ve yürütülen sistemi,

ğğ) TOBB: Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğini,

hh) TÜBİTAK: Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumunu,

- ıı) Üniversite: Mühendislik ve temel bilimler dallarında yapılanmasını gerek insan gücü ve teknik donanım olarak tamamlamış ve gerekse doktora öğrencisi seviyesinde yeterli araştırma elemanı olduğu Yükseköğretim Kurulu tarafından onaylanan üniversiteleri,
- ii) Üretim birimleri: Bölge içerisinde Kanunun amacına uygun olarak faaliyette bulunan gerçek veya tüzel kişilerce kurulan veya kullanılan, yeni ve yüksek teknolojilere dayalı ve çevreye zarar vermeyen üretim birimlerini,
- jj) Üründe yenilik: Teknolojik açıdan yeni ürün, önceki ürün kuşağıyla karşılaştırıldığında malzemesi, parçaları ve yerine getirdiği işlevler açısından öze ilişkin, teknolojik farklar gösteren bir ürünü,
- kk) Üretim yöntemlerinde yenilik: Geleneksel üretim tesislerinde üretilmeyen, yeni ya da geliştirilmiş ürünlerin üretilmesinde veya halen üretilmekte olan ürünlerin yeni tekniklerle üretilmesinde kullanılan yöntemi,
- ll) Yapılabilirlik raporu: Ek-1'de yer alan Teknoloji Geliştirme Bölgesi Yapılabilirlik Raporu formatına göre hazırlanan raporu,
- mm) Yazılım: Bir bilgisayar, iletişim cihazı veya bilgi teknolojilerine dayalı bir diğer cihazın çalışmasını ve kendisine verilen verilerle ilgili gereken işlemleri yapmasını sağlayan komutlar dizisinin veya programların ve bunların kod listesini, işletim ve kullanım kılavuzlarını da içeren belgelerin, belli bir sistematik içinde, tasarlama, geliştirme şeklindeki ürün ve hizmetlerin tümü ile bu ürün ya da mal ve hizmetlerin lisanslama, kiralama ve tüm hakları ile devretme gibi teslim şekillerinin tümünü,
- nn) Yazılımcı personel: Yazılım olarak tanımlanan süreçte çalışıp program geliştiren, üreten, alanında yeterli deneyime veya eğitime sahip nitelikli personeli,
- oo) Yenilik: Sosyal ve ekonomik ihtiyaçlara cevap verebilen mevcut pazarlara başarı ile sunulabilecek ya da yeni pazarlar yaratabilecek; yeni bir ürün ya da mal, hizmet, uygulama, yöntem veya iş modeli fikri ile oluşturulan süreçleri ve süreçlerin neticelerini,
- öö) YÖK: Yükseköğretim Kurulunu,
- pp) Yönetici şirket: Kanuna uygun ve anonim şirket olarak kurulan, Bölgenin yönetimi ve işletmesinden sorumlu şirketi,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Bölge Başvurusuna ve Değerlendirmesine, Bölgenin İşletilmesine ve Bölgede Yapılacak Faaliyetlere İlişkin Usul ve Esaslar

Kurucu heyetin oluşturulması

MADDE 4 – (1) Bölge kurmak amacıyla bir araya gelen, 3 üncü maddede kurucu heyet tanımında belirtilen kurum ve kuruluş temsilcileri, aralarında düzenlenecek bir protokolle kurucu heyeti oluştururlar.

(2) Bölgeye ilişkin başvurular kurucu heyet veya yönetici şirket tarafından yapılır.

Yer seçimi

MADDE 5 – (1) Kanun amacında kullanılacak olan Bölge alanı yer seçimi kurucu heyet veya yönetici şirket tarafından yapılır.

(2) Bölge alanı yer seçiminin yapıldığı ilin sınırları içinde en az bir üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da kamu Ar-Ge merkez veya enstitüsünün bulunması şartı aranır.

(3) Kurucu heyet veya Bölge yönetici şirketi; seçilecek Bölge alanının, kurucu heyette ya da yönetici şirket ortaklığı bünyesinde yer alan üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da kamu Ar-Ge merkez veya enstitüsü ya da organize sanayi bölgesi veya endüstri bölgelerine yakınlığını veya bu kurum ya da kuruluşların arazileri içerisinde veya yakınında olmasını, ayrıca bulunduğu yöredeki sanayici ve girişimcilerin niteliklerini, yetişmiş insan gücü potansiyelini, yörenin jeolojik durumunu, sosyal ve teknik altyapısını, ülke ve bölge kalkınma planları hedeflerine uygunluğunu ve çevre düzeni planı içeriğini, seçilen arazinin mülkiyet ve kadastral durumunu, imar yolu, kadastral yol ya da bağlantı ulaşım yoluna cepheli oluşunu, tahsis ve satın alma kolaylığını, mevcut arazi kullanım durumunu, arazinin hangi ulaşım aksları üzerinde veya yakınında yer aldığını dikkate alır.

(4) Kıyı Kanunu kapsamındaki alanlar, su koruma alanları, jeolojik sakıncalı alanlar, maden alanları, tarım alanları, mera alanları, orman alanları, milli parklar, sulak alanlar, tabiat parkları, tabiatı koruma alanları, tabiat anıtı, yaban hayatı koruma sahaları, yaban hayatı geliştirme sahaları, anıt ağaçlar, 1/7/2003 tarihli ve 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu kapsamında tescil edilen örnek avlaklar, hassas deniz alanları, sit alanları, kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm

merkezleri, askeri yasak bölgeler ve güvenlik bölgeleri, özel çevre koruma bölgeleri ve enerji üretim tesislerinin yer aldığı alanlar ile mevzuatı gereğince kullanımları kısıtlanan ve Bölge olarak seçilmesi veya bu amaçla kullanılması mümkün olmayan benzeri diğer alanlar Bölge alanı olarak seçilemez. Ancak, hakkında kısıtlılık hali bulunan alanlardan ilgili mevzuatı doğrultusunda belli koşulların gerçekleşmesi suretiyle Bölge olarak seçilmesine imkân tanınanlar, Bölge alanı olarak seçilebilir. Seçilen Bölge alanı ile ilgili olarak, mevzuatı gereğince kısıtlılık hali bulunmadığı veya hakkında kısıtlılık hali bulunmasına rağmen ilgili mevzuatı doğrultusunda belli şartların gerçekleşmesi suretiyle Bölge alanı olarak seçilmesine imkân tanındığı hususu, ilgili kurum ve kuruluşlardan belgelendirilir.

(5) Karayolları, demiryolları, limanlar, hava alanları, yerleşim merkezleri, üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da kamu Ar-Ge merkez veya enstitüsü alanları, mevcut veya inşaat halindeki sanayi bölgeleri, il sınırları, belediye ve mücavir alan sınırı, katı atık depolama alanları ve il sınırları içerisinde varsa diğer teknoloji geliştirme bölgeleri ile Bölge ve çevresine ait stratejik önemi olan diğer alanların yer aldığı uygun ölçekteki tematik harita, harita mühendisi ya da şehir plancısı sorumluluğunda, açıklayıcı özet raporu ile birlikte hazırlanır. Ayrıca, Bölge alanının işaretli olduğu 1/25.000 ölçekli standart topoğrafik haritası da eklenir. Varsa, Bölge alanını kapsayan; ilgili idarelerince tasdikli çevre düzeni planı, 1/1000 veya 1/5000 ölçekli imar planı ve plan kararları ve 1/1000 veya daha küçük ölçekli hâlihazır haritaları, hava mania planları ile doğal tehlike ve deprem durumunu belirleyen ilgili kurum tarafından verilen onaylı gözlemsel jeolojik etüt raporu veya ilgili kurumca onaylı jeolojik ve jeoteknik etüt raporu da eklenir, bu belgelerin bulunmaması hali ilgili kurumlarından ayrıca belgelendirilir.

(6) Kurucu heyet ya da yönetici şirket temsilcisi tarafından imzalı, Bölge alanı sınırları ve köşe noktalarının işli olduğu ve Genel Müdürlükçe istenilen sistemdeki koordinat değerleri, yüzölçüm miktarı, ölçeği, kuzey işareti ve Bölge adı ile il, ilçe ve belde/mah./köy bilgilerinin belirtildiği A4 normunda uygun ölçekli haritası harita mühendisi sorumluluğunda hazırlanır. Bu harita, Bölge başvurusunun Değerlendirme Kurulunca uygun bulunması durumunda, Bölge alanı sınırlarını kesinleştirmek üzere Değerlendirme Kurulu Kararı ile birlikte Bakanlar Kuruluna sunulur.

Araştırma-geliştirme, sanayi potansiyeli ve finansal yeterlilik

MADDE 6 – (1) Bölge kurulması düşünülen yörede yeterli Ar-Ge, tasarım ve sanayi potansiyelinin bulunması ve finansal yeterlilik şartı aranır.

(2) Bölgede yapılacak; idare binası, kuluçka merkezi ve alt yapı inşası ile Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerini desteklemeye yönelik yönetici şirketçe yürütülen veya yürütülecek kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji işbirliği programlarının gerçekleştirilebilmesi için Bölge kurucularının sağlayacakları finansman planına ilişkin bilgiler yapılabirlik raporunda belirtilir. Yapılabirlik raporunda belirtilen nakdi sermaye miktarı, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda istenilen sermaye miktarının iki katından az olamaz.

(3) Yöredeki mevcut Ar-Ge ve sanayi potansiyeli ile Bölgenin kuruluşu ve işletimi için gerekli olan finansal yapının yeterliliğine, bu Yönetmeliğin ekindeki formata göre hazırlanan yapılabirlik raporunda verilen bilgiler doğrultusunda Değerlendirme Kurulu karar verir.

Bölge başvuruları

MADDE 7 – (1) Kurucu heyet, Bölge kuruluşu ile ilgili başvurusunu; Bölge yönetici şirketi ise Bölgeye ek alan katılması, Bölge sınırı değişikliği ya da Bölge alanı iptali ile ilgili başvurusunu, hazırlayacağı başvuru dosyası ile birlikte yazılı ve/veya elektronik ortamda Genel Müdürlüğe yapar.

(2) Başvuru dosyasında bulunması gerekli bilgi ve belgeler aşağıda belirtilmiştir.

a) Bölge kuruluşu için;

1) Başvuru yazısı,

2) Kurucu heyet protokolü,

3) Seçilen yer ile ilgili tapu kayıt bilgisi ve tasdikli mülkiyet paftası veya haritası,

4) Seçilen arazinin kamu kurum ve kuruluşlarına ait olanları için malikinden alınacak muvafakat yazısı,

5) 5 inci maddenin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkralarında istenilen belgeler,

6) Plan bütünlüğü açısından herhangi bir sakıncasının bulunup bulunmadığına dair, seçilen alan üzerinde plan onama yetkisine sahip ilgili kurumdan alınacak görüş,

7) Yapılabirlik raporu.

b) Bölge alanının genişletilmesi veya Bölgeye ek alan katılması için;

1) Başvuru yazısı,

2) Başvuruya ilişkin yönetici şirket yönetim kurulunun kararı,

3) Seçilen yer ile ilgili tapu kayıt bilgisi ve tasdikli mülkiyet paftası veya haritası,

4) Seçilen arazinin kamu kurum ve kuruluşlarına ait olanları için malikinden alınacak muvafakat yazısı,

5) 5 inci maddenin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkralarında istenilen belgeler,

6) Plan bütünlüğü açısından herhangi bir sakıncasının bulunup bulunmadığına dair, seçilen alan üzerinde plan onama yetkisine sahip ilgili kurumdan alınacak görüş,

7) Bu Yönetmeliğin ekinde yer alan yapılabirlik raporunun "Bölge alanı seçimine ilişkin bilgiler" başlığı altındaki veriler; ancak, Bölgeye katılan ek alanın farklı il sınırları içerisinde yer alması durumunda, o il için yeniden hazırlanan Yapılabirlik Raporu.

c) Bölge alanının daraltılması veya Bölge alanı iptali için;

1) Başvuru yazısı,

2) Başvuruya ilişkin yönetici şirket yönetim kurulunun kararı,

3) Bölgeden çıkartılan ya da Bölge alanı olarak iptal edilmesi istenilen yer ile ilgili tapu kayıt bilgisi ve tasdikli mülkiyet paftası veya haritası,

4) Bölgeden çıkartılan ya da Bölge alanı olarak iptal edilmesi istenilen yerin kamu kurum ve kuruluşlarına ait olanları için malikinden alınacak muvafakat yazısı,

5) 5 inci maddenin altıncı fıkrasında istenen belgeler.

(3) Başvurusu yapılan Bölge alanının; organize sanayi bölgesi içerisinde yer alması durumunda organize sanayi bölgesi yönetim kurulunun, endüstri bölgesi içerisinde yer alması durumunda Bakanlık Sanayi Bölgeleri Genel Müdürlüğü'nün, 1/5000 ölçekli nazım imar planı onaylı üniversite alanı içerisinde yer alması durumunda üniversite yönetim kurulunun uygun görüşü istenilir. Başvurusu yapılan Bölge alanının; organize sanayi bölgesi veya endüstri bölgesi ya da 1/5000 ölçekli nazım imar planı onaylı alan içerisinde yer alması durumunda 5 inci maddenin dördüncü fıkrasında yer alan kısıtlılık görüşleri istenilmez.

(4) Bölge kuruluşu, Bölgeye ek alan katılması, Bölge sınırı değişikliği ya da Bölge alanı iptali ile ilgili başvuru dosyasında yer alan kadastral-mülkiyet paftası veya haritası, imar planı ile halihazır harita

ve benzeri altlıklar üzerinde öneri Bölge alanı sınırları ilgili teknik personel tarafından işaretlenir ve imzalanır.

(5) Bölge başvuru dosyası, herhangi bir eksikliğinin olup olmadığı bakımından Genel Müdürlük tarafından 15 gün içinde incelenir. Başvuru dosyasında eksiklik tespit edilmesi halinde eksiklikler başvuru sahibine bildirilir. Başvuru dosyasının eksikliği yok ise başvuru, Değerlendirme Kurulu tarafından 30 gün içerisinde değerlendirilir. Bölge kuruluş başvuru dosyası Genel Müdürlük tarafından toplantı tarihinden en geç 10 gün öncesinde Değerlendirme Kurulu üyelerinin görüşüne sunulur.

Değerlendirme Kurulunun oluşumu

MADDE 8 – (1) Değerlendirme Kurulu, Bölgeye ilişkin başvuru dosyasını Kanun ve bu Yönetmelik hükümleri ile temsil ettikleri kurum ve kuruluşu ilgilendiren hususlar açısından değerlendiren;

- a) Bakanlık,
- b) Maliye Bakanlığı,
- c) Çevre ve Şehircilik Bakanlığı,
- ç) Kalkınma Bakanlığı,
- d) YÖK,
- e) TÜBİTAK,
- f) TOBB,
- g) KOSGEB,
- ğ) Bakanlık tarafından belirlenecek teknoloji konusunda faaliyet gösteren bir özel kuruluş, olmak üzere dokuz kurum ve kuruluştan gelen temsilcilerden oluşur.

(2) Birinci fıkrada belirtilen kurum ve kuruluşlarca, Değerlendirme Kurulu için öncelikle daire başkanı veya daha üst düzey ya da temsilde yeterli eğitim, bilgi, deneyim ve yetkinliğe sahip bir asıl ve bir yedek üye görevlendirilir. Asıl üyenin toplantıya katılamaması durumunda yedek üye toplantıya iştirak eder. Asıl ve yedek her iki üyenin toplantıya katılamaması halinde üyelik durumlarının yeniden gözden geçirilmesini sağlamak amacıyla ilgili kurum ve kuruluş, Genel Müdürlük tarafından bilgilendirilir.

Değerlendirme Kurulunun çalışma usul ve esasları

MADDE 9 – (1) Değerlendirme Kurulunun çalışma usul ve esasları aşağıda düzenlenmiştir.

- a) Değerlendirme Kurulu, Bakanlık Bilim ve Teknoloji Genel Müdürünün başkanlığında en az yedi üyenin katılımıyla toplanır.
 - b) Kurulun sekreteryası işleri Genel Müdürlük tarafından yürütülür.
 - c) Kurul, ihtiyaç duyulması halinde, başvuru yapılmaksızın, Genel Müdürlüğün veya Değerlendirme Kurulunun en az dört üyesinin aynı konu ile ilgili yazılı daveti üzerine toplanır, Kanun ve Yönetmelik kapsamında Bölgeye ilişkin Karar alabilir.
 - ç) Kurul üyeleri, başvuru dosyasını Kanun ve Yönetmelik hükümleri çerçevesinde, öncelikle temsil ettikleri kurum ve kuruluşu ilgilendiren hususlar açısından inceler ve;
 - 1) Seçilen yerin kalkınma planları ile çevre düzeni planı ve diğer yer seçimi kriterleri açısından uygunluğu,
 - 2) Yöredeki mevcut Ar-Ge, tasarım, akademik, sanayi potansiyeli varlığı ve finansal yeterliliği,
 - 3) Bölge kuruluşunda iş birliği yapılan üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da kamu Ar-Ge merkez veya enstitüsünün yeterliliği,
 - 4) Kurulacak Bölgenin faaliyet göstereceği teknolojik alanların Kanunun amacına uygunluğu,
 - 5) Yöredeki üretim, pazar ve sektör beklentilerinin Bölge faaliyet dinamizmine olumlu etki yapacak düzeyde olup olmadığı,
 - 6) Kurulacak Bölgede yeni ve ileri teknoloji üretilmesinin ve geliştirilmesinin mümkün olup olmadığı,
 - 7) Kurulacak Bölgenin ülke ve yörenin ekonomik, teknolojik, sosyal ve kültürel gelişmesine olası katkıları,
 - 8) İşbirliği yapılacak kurum ve kuruluşların Bölge oluşumu ve başarısına yapacakları olası katkıları,
 - 9) Bölge kurucularının finansal yapılarının ve alacakları finansal desteğin Bölge kuruluşu ve işletilmesinde yeterliliği,
 - 10) Bölgeye ek alan katılması, Bölge sınırı değişikliği ya da Bölge alanı iptali talebine ilişkin gerekçelerin yeterliliği,
 - 11) İhtisas TGB başvurusu için sektörel yapının uygunluğu ve yeterliliği,
- bakımından değerlendirmek üzere toplantıya katılırlar.

- d) Kurul üyeleri, gerekli gördüğü durumlarda ilgili kamu kurum ve kuruluşları, yerel yönetimler, meslek odaları ile gerçek ve tüzel kişilerden de yazılı veya sözlü görüş alabilir, başvuru sahibini görüşmeye çağırabilir veya yerinde incelemede bulunabilir.
- e) Bölge başvurusunun uygun görülmesine yönelik Değerlendirme Kurulu kararı, toplantıya katılan en az yedi üyenin aynı yönde oy kullanması ile alınır.
- f) Kurul, başvuru içeriğinin Bölge kuruluşu için yeterli olmadığını değerlendirmesi halinde, TEKMER kuruluşu yönünde tavsiye kararı alabilir.
- g) Başvurulara ait Değerlendirme Kurulu kararı ve ekleri, sekreteryaya tarafından hazırlanarak, Değerlendirme Kurulu üyelerinin imzasına sunulur.
- ğ) Başvurunun Değerlendirme Kurulu tarafından uygun görülmemesi halinde, Bölge ile ilgili Değerlendirme Kurulu kararı gerekçesiyle birlikte, sekreteryaya tarafından ilgili kurucu heyete ya da yönetici şirkete yazılı olarak bildirilir.

Bölge ilanı

MADDE 10 – (1) Bölge başvurusunun Değerlendirme Kurulu tarafından uygun bulunması durumunda, başvuru ile ilgili Kurul kararı ve ekleri Bakanlık makamınca Bakanlar Kuruluna sunulur. Bakanlar Kurulu Kararı ile kesinleşen; Bölge kuruluşu, Bölgeye ek alan katılması, Bölge sınırı değişikliği ya da Bölge alanının iptali Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girer.

(2) Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Bölge alanı sınırları ya da Bölge alanının iptaline ilişkin Bakanlar Kurulu Kararı, mevcut planında işlemek veya yapılacak plan değişikliğinde dikkate alınmak üzere ilgili kurum ve kuruluşlara gönderilir.

Yönetici şirket kuruluşu ve esas sözleşme

MADDE 11 – (1) Yönetici şirket kuruluşu, Bölge kuruluş kararının Resmî Gazete’de yayımlanıp kurucu heyete bildirim yapıldıktan sonra gerçekleştirilir. Ancak kurucu heyet, yönetici şirket kuruluşu gerçekleştirilmeden önce şirket esas sözleşmesini Kanun ve Yönetmeliğe uygunluğu açısından incelenmek üzere Genel Müdürlüğe iletir. Genel Müdürlük gerekli gördüğü hallerde yönetici şirketin esas sözleşmesinde Kanunun amacına uygunluğu açısından değişiklik yapılması talebinde bulunur.

(2) Anonim şirket oluşumu, Bölge ilanından önce gerçekleştirilmiş ise, yönetici şirket statüsü ile faaliyete başlayabilmesi için Bölgenin ilanından sonra, şirket esas sözleşmesini incelenmek üzere Genel Müdürlüğe iletir. Genel Müdürlük tarafından yapılan inceleme sonucunda, Kanunun amacı doğrultusunda gerek duyulursa esas sözleşme değişikliklerinin yapılması istenir.

(3) Yönetici şirketin kuruluş esas sözleşmesinin Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde yayımlanmasından sonra amacı ve konusunda yapılacak değişikliklerde, Kanun ve Yönetmeliğe uygunluk açısından Genel Müdürlüğün görüşü alınır. Yönetici şirketin ortaklık yapısında yapılan değişikliklerde Genel Müdürlüğe bilgi verilir.

(4) Esas Sözleşmenin Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde yayımlanmasını takiben bir nüshası Genel Müdürlüğe iletilir.

(5) Yönetici şirket kuruluş işlemleri, Bölge kuruluş kararının Resmî Gazete’de yayımı tarihinden itibaren bir yıl içerisinde sonuçlandırılır. Mücbir sebepler dışında, işlemlerin bu süre içerisinde tamamlanmaması halinde, kurucu heyet süre uzatımı için Genel Müdürlüğe müracaat eder. Genel Müdürlük uygun görmesi halinde bir defaya mahsus olmak üzere en fazla altı ay ek süre verebilir. Bu ek süre içerisinde yönetici şirket kuruluşunun Ticaret Siciline tescil edilmemiş olması durumunda, Bakanlar Kurulunun Bölgenin ilanına ilişkin kararı hüküm ve sonuçları ile birlikte ortadan kalkar. Bu durum, ilgili kurum ve kuruluşlara bildirilir.

Yönetici şirket genel müdürü

MADDE 12 – (1) Bölge yönetici şirket genel müdürlüğü görevini yürüteceklerde, en az lisans derecesinde üniversite mezunu olma şartı aranır. Yönetici şirket genel müdürü hakkında bu madde kapsamında Genel Müdürlüğe bilgi verilir.

(2) Bölge yönetici şirketi genel müdürleri veya diğer personeli için Kanun ve Yönetmeliğe uygun olarak Bölge yönetimi ve işletiminin sağlanması açısından ihtiyaç olması halinde Genel Müdürlükçe eğitim programları yapılabilir veya yaptırılabilir.

Yönetici şirket kurucuları

MADDE 13 – (1) Yönetici şirketin kurucuları arasında, Bölgenin bulunduğu ilde yer alan en az bir üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da kamu Ar-Ge merkez veya enstitüsü bulunması şartı aranır.

(2) Yönetici şirkete ayrıca;

- a) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğine bağlı odalar ve borsalar,
 - b) Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonuna bağlı odalar, birlikler ve federasyonlar,
 - c) Yerel yönetimler,
 - ç) Bankalar ve finansman kurumları,
 - d) Yerli ve yabancı özel hukuk tüzel kişileri,
 - e) Ar-Ge ve teknoloji geliştirme ile ilgili vakıf, kooperatif ve dernekler,
 - f) İlgili kamu kuruluşları,
 - g) İhracatçı birlikleri,
- kurucu ya da sonradan ortak olabilir.

(3) Yerel yönetimler, başkaca bir işleme gerek kalmaksızın kendi meclis kararına binaen yönetici şirkete ortak olabilir.

(4) Yabancı özel hukuk tüzel kişileri, 5/6/2003 tarihli ve 4875 sayılı Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde gerekli izinleri almak kaydıyla yönetici şirkete iştirak edebilirler.

(5) Yönetici şirket ortaklarından; üniversiteler, yüksek teknoloji enstitüleri ya da kamu Ar-Ge merkez veya enstitüleri, yönetici şirkete taahhüt ettikleri sermaye payını döner sermaye gelirlerinden ödeyebilir.

Yönetici şirketin görev ve sorumlulukları

MADDE 14 – (1) Yönetici şirket, Kanunun amacını gerçekleştirmek üzere;

- a) Bölgeye ait planlama ve projelendirmenin yapılması, gerekli alt yapı ve üst yapı hizmetlerinin yürütülmesi,
- b) 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun ve ilgili yönetmelik hükümleri uyarınca gerekli işlemlerin yapılması,
- c) Bölgede atık su, atık su alt yapı tesisleri, katı atık, toprak kirliliği, gürültü ve hava kirliliği, tehlikeli tıbbi atık, radyoaktif madde ve tehlikeli kimyasalların yönetimi, yangından korunma ve yangınla mücadele, acil durum planlarının hazırlanması ve koordinasyonu, tahliye, ilk yardım ve acil tıbbi müdahale ile doğal afetleri kapsayan konularda ilgili kurum ve kuruluşlarla koordinasyon içinde çalışarak ilgili mevzuat çerçevesinde gerekli önlemlerin alınması,

- ç) Bölgede yangın ve doğal afetlere karşı tüm bina sigortalarının yaptırılması,
- d) Bölge için gerekli olan temizlik, elektrik, içme ve kullanma suyu, doğal gaz, akaryakıt, ısıtma ve havalandırma, dağıtım şebekeleri, kanalizasyon, atık su, Bölge içi yollar, ulaşım, ses ve veri iletişimi, internet hizmetleri ve diğer hizmetlerin sağlanması ve kesintisiz olarak sürmesi için gerekli önlemlerin alınması, çalışma esaslarının belirlenmesi, fiyatlandırmaların ve hesaplamaların yapılması ve uygulanması, her türlü bakım ve onarım hizmetlerinin sağlanması, alt ve üst yapılara zarar verenlerin tespiti ile zararların tazmininin sağlanması, ayrıca Kanun ve Yönetmelik kapsamında Bölgede yer alan kişilerin ihtiyaç duyacakları yeme, içme, eğlenme, dinlenme, dua etme yeri ve barınma gibi ekonomik, sosyal ve kültürel gereksinimlerinin imkân dâhilinde karşılanması,
- e) Bölge; üniversite veya organize sanayi bölgesi arazisi içerisinde ise üniversite veya organize sanayi bölgesi bünyesinde bulunan itfaiye araç ve gereçlerinden yararlandırılması, üniversite veya organize sanayi bölgesi alanı dışında ise yeterli sayıda itfaiye araç ve gereçlerinin hazır bulundurulmasının sağlanması ya da Bölge alanına en yakın ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapılmasına yönelik gerekli önlemlerin alınması,
- f) Bölgede; hizmet vermek amacıyla yer almak isteyen kurum, kuruluş, yerli ya da yabancı tüzel veya gerçek kişiler ile Kanunun amacıyla örtüşen şekilde faaliyet gösteren ve Bölge içerisinde yer almak isteyen 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma, Geliştirme ve Tasarım Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun kapsamında kurulan Ar-Ge Merkezi veya Tasarım Merkezi, 3/7/2014 tarihli ve 6550 sayılı Araştırma Altyapılarının Desteklenmesine Dair Kanun kapsamında yeterlik alan araştırma altyapıları ile diğer kurum ve kuruluş taleplerinin değerlendirilmesi ve uygun bulunanlara Bölge işletme yönergesi doğrultusunda yer tahsisinin yapılması,
- g) Bölgede Ar-Ge veya tasarım faaliyetinde bulunmak üzere yer almak isteyen girişimcilerin münhasıran Bölgede yürütecekleri her bir Ar-Ge veya tasarım projesinin, yönetici şirketin belirleyeceği, konusunda uzman iki üyesi öğretim elemanı, bir üyesi ise sektör uzmanı veya 15/2/2013 tarihli ve 28560 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Bireysel Katılım Sermayesi Hakkında Yönetmelik kapsamında lisansı olan bireysel katılım yatırımcısı olmak üzere proje ile ilişkisi olmayan en az üç üyeli, kuluçkaya uygun girişimcilere ait Ar-Ge veya tasarım projesinde ise konusunda uzman bir öğretim elemanı olmak üzere en az bir üyeli Proje Değerlendirme Komisyonuna; proje süresi ile birlikte Bölge içi ve dışında geçirilmesi gereken sürelerinin

uygunluğu, ticarileşme potansiyeli, ithal ikame veya ihracat potansiyeli olan yüksek teknolojik ürünleri geliştirebilecek, üründe ve üretim yöntemlerinde yenilik geliştirebilecek, ürün kalitesini veya standardını yükseltebilecek, verimliliği artırabilecek, üretim maliyetlerini düşürebilecek, teknolojik bilgi üretilebilecek, ürünlerin katma değerini artıracak, etkin bir üniversite-sanayi işbirliği gerçekleştirebilecek bir Ar-Ge veya tasarım projesi olup olmadığı bakımından inceletilmesi, inceleme sonucunun belgelendirilmesi, belgelerin arşivlenmesi, başka bir kamu ve uluslararası Ar-Ge veya tasarım destek programları kapsamında desteklenen ya da Ar-Ge veya tasarım projesi olduğu belirtilmek üzere kamu kurumu ve kuruluşlarınca oluşturulan projelerin ise Bölge işletme yönergesinde aksi yönde bir uygulama öngörülmedikçe yeniden incelemeye ve onaya tabi tutulmaması, başka bir Bölgede iken Ar-Ge veya tasarım faaliyeti yapan ve nakil talebinde bulunan girişimci firmanın Ar-Ge veya tasarım projesi ile ilgili bilgi ve belgelerinin temin edilmesi ve Ar-Ge veya tasarım projesi ve süreci yönünden bu bent kapsamında yeniden incelenmesi, incelemesi tamamlanan ve Ar-Ge veya tasarım projesi uygun görülen Bölgede yer almak isteyen girişimcilere, Bölge yönetici şirketi işletme yönergesi doğrultusunda bu bent kapsamında Bölgede yer tahsisinin yapılması, Bölgede kendilerine daha önce yer tahsis edilmiş olan girişimcilerin Bölgede yeni başlatacakları her bir Ar-Ge veya tasarım projesinin bu bent kapsamında değerlendirilmesi, Bölge yönetici şirketi işletme yönergesi doğrultusunda girişimcilere yer tahsisinin yenilenmesi, proje süresinin uzatılması işlemlerinin de bu bent kapsamında yapılması, kira sözleşmesinin kira üst limiti Genel Müdürlükçe belirlenmişse bu limiti geçmeyecek ve para birimi Türk Lirası olacak şekilde Ar-Ge veya tasarım projesi süresi ve girişimcinin bu Yönetmelik kapsamında Bölgeden ihracının söz konusu olabileceği hususu dikkate alınarak düzenlenmesi,

ğ) Bölgenin yönetimi ve işletilmesi, Bölgede yer alacak girişimci başvuruları ile Bölgede yer alan girişimcilerce yürütülecek her bir yeni Ar-Ge veya tasarım projesinin değerlendirilmesi, uygun görülenlere yer tahsisinin yapılması, teknolojik ürünün üretilmesine izin veren Kanunun 8 inci maddesinin uygulanması, Yönetmeliğe uygun kira kontratlarının düzenlenmesi, Ar-Ge veya tasarım personelinin Bölgede yürütülen Ar-Ge veya tasarım projesi kapsamında ya da Ar-Ge veya tasarım personelinin yüksek lisans veya doktora eğitimi kapsamında Bölge dışında geçirilecek sürelerin onay işlemi, projelerin, girişimcilerin ve ücreti gelir vergisinden istisna tutulacak personelin izlenmesi, girişimcilerin Bölgeden çıkarılması gibi hususlar dahil Bölgede yürütülecek tüm faaliyet ve uygulamalara ilişkin usul ve esasları içeren ve Kanun kapsamında Bölgede yer alan tüm gerçek

ve tüzel kişilerin uymakla yükümlü olduğu Bölge İşletme Yönergesinin Kanun ve bu Yönetmeliğe uygun olarak hazırlanması ve bir kopyasının yönetici şirket kuruluşunun Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde yayımlanmasını takiben en fazla üç ay içerisinde veya mevcut yönergede herhangi bir değişiklik yapılması halinde en fazla 1 ay içerisinde Genel Müdürlüğe iletilmesi,

h) Bölgede yer alan girişimcilerin üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü ya da kamu Ar-Ge merkez veya enstitülerinin olanak, birikim, altyapı, tesis, makine ve ekipmanlarından yararlanma yönündeki taleplerinin artırılmasına yönelik faaliyetlerde bulunulması ve bu taleplerin ilgili birimlerle koordinasyon içerisinde karşılanması,

i) Bölgede yer alan ve projelerinin tamamlanma tarihinden itibaren yeni bir proje sunmayan girişimcinin son projesinin tamamlanma tarihinden itibaren; 30 gün içinde ilgili vergi dairesine ve Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirilmesi, üç ay içerisinde yeni bir Ar-Ge veya tasarım projesi başlatılmaması halinde, mevcut kira sözleşmesi süresi dikkate alınmaksızın girişimcinin Bölgeden ihraç edilmesini temin edecek gerekli işlemlerin yapılması,

i) Bölgede yer alan girişimci Ar-Ge veya tasarım firmaları, Ar-Ge veya tasarım projeleri ve Bölgede istihdam edilen tüm Ar-Ge, tasarım ve destek personeli listelerinin, kayıt altına alınan detayları ile birlikte aylık olarak belirlenerek arşivlenmesi, aylık tutulan arşivlerin istenildiğinde ilgililere bildirilmesi,

j) Kendisine ve Bölgede bulunan girişimcilerin faaliyetlerine ilişkin bilgilerin, Genel Müdürlükçe belirlenen şekle uygun olarak yazılı ve elektronik ortamda günlük veya anlık tutulması, kendi serbest muhasebeci mali müşaviri veya yeminli mali müşavirince onaylı yıllık bilgilerin her yılın Mayıs ayı sonuna kadar elektronik ortamda Genel Müdürlüğe iletilmesi, bu bende uygun hareket edilmemesi halinde Haziran ayından itibaren girişimcilerin üç aylık muafiyet belgelerinin onaylanmaması, üçüncü ayın sonuna kadar bilgilerin iletilmemiş olması durumunda takip eden aydan itibaren aylık muafiyet belgelerinin onaylanmaması ve bu ay içerisinde ilgili girişimcilerin ihracına ilişkin işlemlerin başlatılması, ayrıca yönetici şirket olarak kendisinin her türlü hesap ve işlemlerinin yıllık olarak 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununa göre yetkilendirilmiş yeminli mali müşavire inceletilmesi, mali denetim raporunun birer örneğinin her yılın Mayıs ayı sonuna kadar aynı süre içinde kendisine ve Genel Müdürlüğe iletilmesinin sağlanması,

k) Bölgede yer alan girişimcilerle ilgili olarak;

- 1) Girişimcinin, Kanunda belirtilen amaca uygun olarak faaliyet göstermesinin sağlanması, yürüttüğü faaliyetlere yönelik talep edilen her türlü istatistiksel veriyi içeren belgenin, eksiksiz ve zamanında temin edilmesi için gerekli denetimlerin yapılması,
- 2) Girişimcilerin faaliyetleriyle ilgili Bakanlık tarafından talep edilen bilgi ve belgelerin belirlenen süre ve formata uygun olarak iletilmesi,
- 3) Girişimcinin çalıştırdığı ücreti gelir vergisi istisnasından yararlanan kişilerin Bölgede fiilen çalışıp çalışmadığının denetlenmesi,
- 4) Girişimcinin çalıştırdığı ve istisna kapsamında olan destek personeli sayısı ile Ar-Ge ve tasarım personeli sayısının birbirlerine olan oranının Kanun ve Yönetmelikte belirtilen kriterlere uygun olup olmadığının denetlenmesi,
- 5) Girişimci tarafından talep edilmesi halinde, girişimcilerin yürüttüğü Ar-Ge veya tasarım projesi kapsamında çalışan Ar-Ge veya tasarım personelinin; Bölgede yürüttüğü görevle ilgili olarak Bölge dışında geçirilmesi gereken sürelerin incelenmesi, uygun bulunanların onaylanması, Ar-Ge veya tasarım projesi kapsamında dışarıda geçirilen fiili sürelerle dair ilgili kurum ve kuruluştan temin edilen belgelerin incelenerek arşivlenmesi,
- 6) Girişimcinin talep etmesi durumunda proje bitirme belgesi düzenlenmesi,
- l) Girişimcilerin Kanuna, Yönetmeliğe, Bölge İşletme Yönergesine ve ilgili diğer mevzuata göre düzenleyici amaçlı denetlenmesi, denetleme sonucunda aykırı faaliyetlerin tespit edildiği tarihten itibaren aylık muafiyet belgelerinin onaylanmaması, aykırı faaliyetlerin düzeltilmesi için girişimcilerin uyarılarak üç ayı geçmemek üzere belirli bir süre verilmesi, verilen süre sonunda aykırı faaliyetlerini düzeltmeyen girişimcilerin mevcut kira sözleşmesi süresi dikkate alınmaksızın girişimcinin Bölgeden ihraç edilmesini temin edecek gerekli önlemlerin alınması,
- m) Yönetici şirket kuruluş tarihinden itibaren ilk bir yıl içerisinde Bölgenin en az üç yıllık stratejik planının hazırlanması, stratejik plan süresinin dolması durumunda ya da ihtiyaç duyulması halinde yenilenmesi, ayrıca her yılın sonunda stratejik plana göre hazırlanan performans göstergeleri gerçekleştirmelerinin gerekçeleri ile beraber rapor edilerek Genel Müdürlüğe iletilmesi,
- n) Her yılın sonunda kendisine ve Bölgede yer alan Ar-Ge veya tasarım faaliyetinde bulunan işletmelere sağlanan destek ve muafiyetlerin etki değerlendirmesini yapmak üzere, Genel Müdürlükçe belirlenecek Teknoloji Geliştirme Bölgesi Etki Değerlendirme Raporu Hazırlama Usul

ve Esaslarına göre hazırlanan raporun, bir önceki yıl ile karşılaştırmasının yapılması, grafiksel ortamda gösteriminin sağlanması ve her yıl Haziran ayı içerisinde Genel Müdürlüğe iletilmesi, görevlerinin yerine getirilmesi ile birlikte, Kanun ve Yönetmelik kapsamında Bölgenin yönetimi ve işletilmesi için gerekli olan işlemleri yapmakla yükümlüdür.

(2) Ayrıca yönetici şirket, Bölge ihtiyaçları doğrultusunda girişimcilere eğitim, kuluçka, test, kalibrasyon ve kalite güvence ve benzeri konularda teknik hizmetler ile fikri mülkiyet haklarının korunması ve lisans, devir ve benzeri işlemleri, şirket kuruluşu, teknoloji transferi, finansman, vergisel ve hukuksal uygulamalar, risk sermayesi, pazarlama ve ihracat gibi konularda hizmet vermesi veya verilmesinin sağlanması, Bölgede faaliyet gösteren kurum ve kuruluşlarla girişimcilerin ortak ihtiyaçları doğrultusunda, bunların tek başlarına almalarının veya yapmalarının mali ve teknolojik açılardan mümkün olmadığı önemli üretim, test ve kontrol alet ve makineleri ile ekipmanlarının satın alınması veya kiralanması yolları ile temin edilerek amaca dönük olarak yeni ve yüksek teknoloji laboratuvarları, dijital (sayısal) üretim ve tasarım laboratuvarları ve üretim birimlerinin kurulması, işletilmesi, bedeli karşılığında ilgililerin kullanımına sunulması, gerektiğinde bu hizmetlerle ilgili olarak söz konusu alet, makine ve ekipmanı kullanacak, işletmecilik faaliyetini yürütecek konusunda uzmanlaşmış deneyimli personel istihdamı, bu konularla ilgili kişi ve kuruluşlarla gerekli işbirliği ve koordinasyonun sağlanması ile birlikte Ar-Ge faaliyetlerinde de bulunabilir.

(3) Bölge içerisinde bulunan, Yönetmelik kapsamındaki TEKMER, Ar-Ge Merkezi veya Tasarım Merkezi ile Araştırma Altyapıları kendi mevzuatına tabi olarak kurulur, yönetilir, işletilir ve denetlenir. Bu yapılar ile birlikte başka mevzuat kapsamında desteklenen ve Ar-Ge veya tasarım faaliyetinde bulunan girişimciler de Bakanlık ve Bölge yönetici şirketine karşı Yönetmelik kapsamında idari açıdan sorumludurlar.

(4) Bölge alanının ilanına ilişkin Bakanlar Kurulu Kararının Resmî Gazete’de yayımı tarihinden itibaren en fazla üç yıl içerisinde o Bölge alanında faaliyete geçilir. Mücbir sebepler dışında, belirtilen süre içerisinde, Bölge alanının faaliyete geçirilememesi halinde, Bölge yönetici şirketi süre uzatımı için Genel Müdürlüğe müracaat eder. Genel Müdürlükçe uygun görülmesi halinde bir defaya mahsus olmak üzere Bölge alanının faaliyete geçirilmesi için en fazla bir yıl ek süre verilebilir. Bu ek süre içerisinde, Bölge alanında faaliyete geçilememesi durumunda Bakanlar

Kurulunun Bölge alanının ilanına ilişkin kararı hüküm ve sonuçları ile birlikte ortadan kalkar. Bu durum, ilgili diğer kurum ve kuruluşlara bildirilir.

(5) Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetinde bulunmak üzere Yönetmelik kapsamında projesi değerlendirilerek girişimciye yer tahsis edilmesi durumunda Bölge alanı faaliyete geçmiş sayılır.

(6) Bölge alanının organize sanayi bölgesi içerisinde bulunması ve Bölge yönetici şirketince talep edilmesi durumunda, Bölgenin ihtiyacı olan elektrik, su, doğalgaz, internet, işyeri açma ve çalıştırma ruhsatı gibi her türlü altyapı hizmeti 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununa göre organize sanayi bölgesi yönetimince sağlanır.

(7) Genel Müdürlük, gelen talepler doğrultusunda veya gerekli görmesi halinde teknoloji geliştirme bölgelerindeki kira üst limitlerini belirlemeye yetkilidir.

Kuluçka firması, kuluçka merkezi ve kuluçka programı

MADDE 15 – (1) Kuluçka firmaları; Ar-Ge, teknolojik yenilik, yazılım ve tasarım faaliyetlerine yönelik doğrudan desteklenen veya kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektör işletmeleri tarafından yarışma programları ile desteklenmesi uygun görülen veya bu faaliyetlerde bulunan en fazla üç yıllık, proje sahibi girişimciler ya da yeni işletmelerdir.

(2) Yönetici şirket; Bölgede Ar-Ge ve yenilikçi firmaları yetiştirmek, genç ve yeni işletmeleri geliştirmek amacıyla kuluçka merkezi faaliyetinde bulunur.

(3) Yönetici şirket; kuluçka firmalarına kuluçka merkezinde, en fazla 36 ay olmak üzere proje süresine göre, Yönetmelik hükümleri kapsamında yer tahsisi yapar.

(4) Yönetici şirket; iş fikri ya da hayata geçirmek istediği bir projesi olan ve henüz gelir ve kurumlar vergisine tabi bir işletme kurmamış girişimciyi ön kuluçka programına tabi tutabilir ve bunun için girişimciye kuluçka merkezinde yer tahsisi yapabilir.

(5) Yönetici şirket; kuluçka merkezinde yer kalmadığında, kuluçka firmalarına ya da yeni bir fikri olan gerçek kişilere, idare binası, Ar-Ge binası veya diğer binalar içerisinde uygun ofisler bulunması halinde bu binalarda yer verebilir.

(6) Bölge yönetici şirketi, Bölge alanında faaliyete geçildikten sonra bu Bölge alanında TEKMER yok ise en geç bir yıl içerisinde kuluçka merkezini kurar.

(7) Bölge alanı içerisinde yer alan kuluçka firma sayısı toplam firma sayısının yüzde onundan az olamaz. Hesaplamalarda küsurat tama iblağ edilir. Bölge içerisinde, var ise TEKMER’de yer alan kuluçka firmaları da bu hesaba dahil edilir.

(8) Kuluçka programları kapsamında yönetici şirket; aşağıdaki hizmet ve destekleri, imkanları dahilinde, girişimcilerin ihtiyaçları doğrultusunda sağlar:

a) Ofis imkanı, mobilya ve ekipman sağlanması, ihtiyaç duyulan altyapının ve ortak mekanların oluşturulması.

b) Sekreteryaya ve destek hizmetlerinin sunulması, donanım ve yazılımlara erişimin sağlanması.

c) Yarışma ve benzeri girişimciliği teşvik edici programların organize edilmesi.

ç) İlgili eğitim, seminer ve atölyelerin düzenlenmesi.

d) Yönetim desteği, kritik iş ve teknik desteklerin verilmesi.

e) Teknik ve idari konularda danışmanlık ve mentorluk hizmetlerinin sağlanması.

f) Şirketleşme, ticarileşme, uluslararasılaşma ve benzeri alanlarda desteklerin sağlanması.

g) Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetleri ile ilgili finansmana erişim konusunda danışmanlık sunulması ve mevcut programlara yönlendirilmesi veya uygun yapılar ile bir araya gelinmesine destek olunması.

ğ) Kuluçka firmalarının kendi aralarında ve Bölgede yerleşik diğer firmalarla etkileşim ve işbirliklerinin sağlanması.

(9) Yönetici şirket, Bölgede TEKMER varsa, bu madde kapsamındaki hizmetlerden yararlanmasını sağlar.

(10) Bölge yönetici şirketince, kuluçka firmalarına, Bölgede uygulanan birim metrekare kira ücretlerinin; kamu destekli Ar-Ge projesine sahip olanlar için yüzde yirmibeşinden, diğerleri için yüzde ellisinden fazla olamaz. Ar-Ge projesi süresi esas alınarak kuluçka firmalarına en fazla 36 aya kadar yer tahsis edilir. Yer tahsis edilirken diğer firmalardan tamamen ya da kısmen ayrıştırılmış ofis alanlarının oluşturulmasına özen gösterilir.

Teknoloji transfer ofisi

MADDE 16 – (1) Yönetici şirket, Bölge alanında faaliyete geçildikten sonra üç yıl içerisinde kendi bünyesinde bir birim oluşturarak veya başka bir tüzel kişilik ile aralarında düzenlenecek bir protokol çerçevesinde teknoloji transfer ofisini kurar.

(2) Teknoloji transfer ofislerinde, firmaların, girişimcilerin, üniversitenin ve bölgesel inovasyon ekosistemindeki paydaşların ihtiyaçları doğrultusunda, aşağıdaki hizmet ve destekler sağlanır.

a) Teknoloji geliştiricisi Ar-Ge veya tasarım kurum ve kuruluşları ile Bölge firmaları, girişimcileri, teknoloji kullanıcısı sanayi şirketleri, kamu kurumları veya diğer teknoloji ya da Ar-Ge veya tasarım kurum ve kuruluşları arasında bilgilendirme, koordinasyon ve araştırma arz ve talebini yönlendirme çalışmalarının yürütülmesi.

b) Yeni Ar-Ge ve tasarım şirketlerinin kurulmasının teşvik edilmesi, desteklenmesi ve işbirliğinin sağlanması.

c) Fikri mülkiyet haklarına konu araştırma sonuçlarının tespiti, teknik olgunluk ve zamanlamasının değerlendirilmesi, hakların korunması, değerinin belirlenmesi, transfer modelinin belirlenmesi, pazarlanması, lisanslanması, lisanslamadan elde edilen gelirlerin yönetilmesi.

ç) Üniversiteler ile firmalar arasında sözleşmeli veya ortak Ar-Ge ve yenilik veya tasarım projelerini teşvik edecek çalışmaların yürütülmesi.

d) Üniversite-sanayi işbirliği kapsamında öğretim elemanlarının ve şirketlerin araştırma ve geliştirme çalışmalarının organizasyonel yönüyle desteklenmesi.

e) Bilimsel bulguların, buluş ve teknolojilerin en kısa zamanda ve verimli şekilde ürüne dönüşmesinin ve ticarileştirilmesinin desteklenmesi.

f) Üretilen ürünün yurtiçinde ve dışındaki potansiyel alıcılara tanıtılmasına, pazarlamasına ve ulusal ve uluslararası alanlarda ticarileştirilmesine yönelik desteklerin sağlanması ve ilgili hizmetlerin sunulması.

g) Fikri mülkiyet hakları ile ilgili lisanslama çalışmaları esnasında gizlilik taahhüdü, bilgi değişimi ve gizlilik anlaşması gibi tedbirlerle alakalı faaliyetlerin yürütülmesi.

ğ) Strateji ve hedefler çerçevesinde orta ve uzun vadeli teknoloji transfer strateji ve politikalarının oluşturulması.

Teknoloji iş birliği programları

MADDE 17 – (1) Yönetici şirket, teknoloji iş birliği programları çerçevesinde; Bölgede faaliyet gösteren firmaların Bölge içi, yurt içindeki ve yurtdışındaki firmalar, araştırmacılar ve araştırma kuruluşları ve ilgili kuruluşlar ile Ar-Ge ve teknoloji odaklı işbirlikleri oluşturulmasını sağlamak amacıyla aşağıdaki hizmet ve destekleri imkânları dâhilinde sağlar:

- a) Heyet ziyaretleri yapabilir, proje pazarları düzenleyebilir,
- b) Fuar, seminer, kongre, panel ve benzeri etkinlikler düzenleyebilir, bu tür etkinliklere katılımı sağlamaya yönelik çalışmalar yürütebilir,
- c) Kümeleşme faaliyetlerinde bulunabilir, iş birliği platformları, kümeleri ve ağları kurabilir,
- ç) Var olan benzeri yapılara üye olabilir ya da var olan yapılarla iş birliği yapabilir, ortak çalışmalar yürütebilir,
- d) Teknoloji talep ve arzlarını buluşturmaya yönelik eşleştirme faaliyetlerinde bulunabilir,
- e) Bölgede yer alan şirketlerin; yürüttükleri projeler sürecinde karşılaştıkları sorunlara, teknolojik bir çözüm getirilmesi amacıyla Bölge içinde veya dışındaki şirketler, üniversiteler ya da diğer Ar-Ge kurum ve kuruluşları arasında koordinasyon faaliyeti yürütebilir,
- f) Yurt içi ve dışındaki teknoloji geliştirme bölgeleri ve benzeri yapılanmalarla birlikte teknoloji işbirliği programları kapsamında çalışmalar yürütebilir.

Bölgede personel istihdamı

MADDE 18 – (1) Yönetici şirkette ve Bölgede yer alan faaliyetlerde yürürlükteki iş ve çalışma mevzuatına göre personel istihdam edilir. Bölgelerde 5/6/2003 tarihli ve 4875 sayılı Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde yabancı uyruklu yönetici ve en az lisans mezunu Ar-Ge veya tasarım personeli çalıştırılabilir. Bu fıkra kapsamında işletmelerce Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına yapılan başvurularda Genel Müdürlüğün uygun görüşü alınır ve bu doğrultuda Bölgelerde Ar-Ge veya tasarım personeli istihdam edilebilir.

(2) Kamu kurum ve kuruluşları ile üniversite personelinden Bölgede yer alan faaliyetlerde araştırmacı ve idari personel olarak hizmetine ihtiyaç duyulanlar, çalıştıkları kuruluşların izni ile sürekli veya yarı zamanlı olarak çalıştırılabilirler. Yarı zamanlı görev alan öğretim üyesi, öğretim görevlisi, araştırma görevlisi ve uzmanların bu hizmetleri karşılığı elde edecekleri gelirler, üniversite döner sermaye kapsamı dışında tutulur. Sürekli olarak istihdam edilecek personele kurumlarınca aylıksız izin verilir ve kadroları ile ilişkileri devam eder. Bunlardan sosyal güvenlik açısından 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılanların asli kadroları esas alınarak belirlenecek sigorta primi işveren payı veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamına

girenlerin emeklilik keseneği kurum karşılığı ve genel sağlık sigortası primleri görev yaptıkları ilgili tüzel kişilik tarafından karşılanır ve görevlerinin bitiminde kıdem tazminatı ödenmez. 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ncı maddesinin bu maddede yer alan düzenlemelere aykırı hükümleri uygulanmaz.

(3) Öğretim elemanları 2547 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinde öngörülen yurt içinde ve yurt dışında geçici görevlendirme esaslarına göre yapacakları çalışmaları Üniversite Yönetim Kurulunun izni ile Bölgedeki kuruluşlarda yapabilirler. Aylıklı izinli olarak Bölgede görevlendirilen öğretim üyelerinin Bölgede elde edecekleri gelirler üniversite döner sermaye kapsamı dışında tutulur. Ayrıca öğretim elemanları Üniversite Yönetim Kurulunun izni ile yaptıkları araştırmaların sonuçlarını ticarileştirmek amacı ile bu bölgelerde şirket kurabilir, kurulu bir şirkete ortak olabilir veya bu şirketlerin yönetiminde görev alabilirler.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Bölgenin Planlanması ve Projelendirilmesi

Arazi temini

MADDE 19 – (1) Bölge alanı içinde yer alan üniversite arazileri, bu üniversitelerin uygun görüp izin vermeleri durumunda, mülkiyeti ilgili üniversitede kalmak kaydıyla Bölgenin yönetici şirketine tahsis edilir. Bu durum diğer kamu kurum ve kuruluşlarına ait araziler için de geçerlidir.

(2) Bölge alanı içerisinde yer alan Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazlar üzerinde irtifak hakkı tesisinin veya kullanma izni verilmesinin talep edilmesi halinde, Maliye Bakanlığı tarafından yönetici şirket lehine ilk beş yılı bedelsiz olarak, devam eden yıllar için yatırım konusu taşınmazın emlak vergi değerinin binde ikisi karşılığında irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir. İrtifak hakkı tesis edilen ve kullanma izni verilen bu taşınmazlar üzerinde yapılacak faaliyetlerden hasılat payı alınmaz. Bu fıkranın uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve irtifak hakkı veya kullanma izni bedelini, Kalkınma Bakanlığınca belirlenen sosyo-ekonomik gelişmişlik sıralamasına göre iller itibarıyla farklılaştırmaya veya sifıra kadar indirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir. Bölge alanı içerisinde Devletin hüküm ve tasarrufunda olup tescili yapılmamış alanların tescilinin gerekmesi halinde ilgili mevzuat çerçevesinde yönetici şirket tarafından Maliye Hazinesi adına tescilini takiben bu fıkra kapsamında

yönetici şirket lehine irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir ve sonucundan Genel Müdürlüğe bilgi verilir.

(3) Bölge alanı içerisinde yer alan gerçek kişilere ya da özel hukuk tüzel kişilerine ait taşınmazlar, Bölge amacında kullanılmak üzere Bölge yönetici şirketince satın alınmak, kiralanmak ya da yönetici şirket lehine irtifak hakkı tesis edilmek suretiyle temin edilebilir.

(4) Yönetici şirketin, ihtiyaç duyması halinde, Bölge olarak ilan edilen alan içerisinde kalan özel mülkiyete konu gerçek kişilere ya da özel hukuk tüzel kişilerine ait taşınmazlara yönelik kamulaştırma talepleri, Bakanlık tarafından değerlendirilir ve uygun görülmesi hâlinde 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununda belirtilen esaslar dâhilinde Bakanlıkça kamulaştırılarak tapuda Hazine adına tescil edilir. Kamu yararı kararı alınması dışındaki kamulaştırma işlemleri, Bakanlığın uygun görmesi halinde yetki devri yoluyla Bakanlık il müdürlüklerince yürütülebilir. Kamulaştırma bedelleri ile kamulaştırma işlemlerinin gerektirdiği diğer giderler kamulaştırma talebinde bulunan yönetici şirket tarafından ödenir. Bu şekilde tapuda Hazine adına tescil edilen taşınmazlar üzerinde Maliye Bakanlığınca kamulaştırma bedelini ödeyen yönetici şirket lehine bedelsiz irtifak hakkı tesis edilir.

(5) Kamulaştırmaya ilişkin kamu yararı kararı, yönetici şirketin başvurusu üzerine Bakanlıkça verilir.

Bölge imar planları hazırlama esasları ve planların onaylanması

MADDE 20 – (1) Bölge imar planları ve imar planı değişiklikleri, Yönetmelik hükümlerine uygun olarak Bölgenin yönetici şirketince hazırlanır veya hazırlattırılır.

(2) Resmî Gazete’de sınır ve koordinatları yayımlanan Bölge alanına ait imar planlarında, Bölge alanının özelliği ve ihtiyaçları göz önüne alınarak Ar-Ge Alanı veya Teknolojik Ürün Üretim Alanı gibi arazi kullanım kararları yer alabilir.

(3) İmar planı açıklama raporu ekinde, Bölge başvurusu için temin edilmiş olan kısıtlılık belgeleri yer alır. Ayrıca, rapor içerisinde ilgili kurum tarafından onaylanmış imar planına esas jeolojik-jeoteknik etüt raporu sonuç ve öneriler bölümü ile imar planına konu taşınmaz mallara ait güncel takyidatlı tapu kayıt bilgisi yer alır. Bakanlığa onanmak üzere sunulacak olan imar planı öncesinde, Bölge içerisinde yer alan üniversite, Hazine ya da diğer kamu kurum veya kuruluşlar ile özel hukuk tüzel kişilerine ait taşınmazların yönetici şirket adına gerçekleştirilmiş tahsis işlemi veya plana muvafakat edildiği belgelendirilir.

- (4) Bölge imar planları çerçevesinde oluşturulan ada ve parsellerde birden fazla bina yapılabilir.
- (5) Bölgeye ait kentsel tasarım projesi ya da yerleşim projesinde veya vaziyet planında; yol, meydan, park, otopark, yeşil alan ve benzeri gösterimler ile oluşan yol ve parsellerin koordinat ve kot değerleri ayrıca Bakanlığa verilir.
- (6) Bölgeye ait imar planları Bakanlık tarafından onaylanarak yürürlüğe girer. Bakanlıkça onaylanmış Bölge imar planları belediye ve mücavir alan sınırları içinde ise belediyesince, dışında ise valilikçe tespit edilen ilan yerlerinde intikal tarihinden itibaren bir ay süre ile ilan edilir. Bu ilan yerel ve ulusal basın organları ile halkın bilgisine sunulur. Planlar, kesinleşmesi halinde ilgili kurum ve kuruluşlara bilgi için gönderilir.
- (7) Bir aylık süre içinde imar planlarına itiraz edilebilir. İtirazlar ilan süresinin bitiminde ilgili idaresince Bakanlığa iletilir. Bakanlığa intikal eden itirazlar 30 gün içinde incelenerek kesin karara bağlanır. İmar planı değişiklikleri de aynı usul ve esaslara tabidir.
- (8) Yönetici şirket, 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununa ilişkin 7/1/2006 tarihli ve 26046 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Plân Yapımını Yüklenecek Müelliflerin Yeterliliği Hakkında Yönetmelik hükümlerinde belirlenen grupta yeterlilik belgesine sahip plan müellifini kendi bünyesinde bulundurması veya bünyesindeki ortağı kamu kurumu ya da kuruluşunda çalışan yeterlilik belgesine sahip plan müellifinin bulunması halinde planlama grubu oluşturarak imar planlarını hazırlayabilir. Bu nitelikleri taşımayan yönetici şirket, imar planlarını yeterliliğe haiz plan müelliflerine veya müellif kuruluşlara hazırlattırabilir.
- (9) Planlanacak her bir Bölge alanı bütününde, maksimum yükseklik serbest bırakılmak kaydıyla, taban alanı katsayısı yüzde kırkı, büyükşehir belediyesi sınırları içerisinde Emsal(E)=1,50’yi, diğer yerlerde Emsal(E)=1.00’i geçemez. Bu Yönetmelik kapsamında temin edilen kısıtlılık belgeleri aynı zamanda imar planına esas görüşler olarak değerlendirilir. Bakanlık gerekli gördüğü takdirde ilgili kurum ve kuruluşlardan imar planına esas görüş isteyebilir. Bodrum katlar, cepheleri hizasındaki en düşük doğal veya düzeltilmiş bahçe kotunda veya üzerinde kalmak, hiçbir noktada hizasındaki bahçe kotlarına göre gömülmemek şartı ile bağımsız olarak iskan edilebilir ve bu bağımsız bölümler ile ortak alanlar emsale dahil değildir.
- (10) Teknoloji Geliştirme Bölgesi taban alanı katsayısı ve emsal büyüklüğü yapı adaları arasında transfer edilebilir. Birden fazla alanı olan Bölgelerde, Bölge alanlarının bitişik ya da yakın konumda olmaları halinde imar planının bütün bu alanları kapsayacak şekilde onaylanması şartıyla taban

alanı katsayısı ve emsal büyüklüğü Bölge alanlarına ait yapı adaları arasında transfer edilebilir. Bu durum plan açıklama raporunda belirtilir.

(11) Bölge alanı ilan edildiğinde üzerinde bina var ise; ön, yan ve arka bahçe mesafelerinde fiili durum esas alınır. Yapı yaklaşma sınırı içerisinde kalan binalar ekonomik ömürlerini tamamlayıncaya kadar kullanılabilir.

(12) Bölge kuruluşuna ya da sınır değişikliğine yönelik Bakanlar Kurulu Kararının Resmî Gazete’de yayımını takiben yeni Bölge alanına ait imar planı değişiklikleri Bölge yönetici şirketince hazırlanarak onaylanmak üzere Bakanlığa sunulur.

(13) Bakanlar Kurulu kararı ile ilan edilen Bölge alanı imar planları tek seferde yapılabileceği gibi, etaplar halinde de yapılabilir. Her bir etap alan miktarı, o Bölge alanının yüzde otuzundan az olamaz. Bu durum plan açıklama raporunda belirtilir.

Bölge arazisinin kullanımı

MADDE 21 – (1) Bölge olarak belirlenen araziler hiçbir şekilde Kanun amacı dışında başka amaçlarla kullanılamaz.

(2) Yönetici şirket, Bölgede akademik, ekonomik ve sosyal yapının oluşturulmasını sağlamak amacıyla; Bölgenin toplam yapılaşma hakkının yüzde yirmibeşini aşmayacak kesimi üzerinde Bölge amaçları doğrultusunda gerçekleştirilecek faaliyetlere etkinlik kazandırmak ve Bölgenin ihtiyaç duyduğu ekonomik, sosyal ve kültürel altyapıyı oluşturmak üzere gerekli bina ve tesisleri kurabilir, işletebilir, kiraya verebilir.

(3) Bölge içerisinde yer alan yönetici şirket ile kamu kurumu ya da kuruluşlarına ait gayrimenkullerin satışı yapılamaz.

Parselasyon planı, ifraz, tevhit ve onay

MADDE 22 – (1) Parselasyon planları ve değişiklikleri, ifraz, tevhit, yola terk, yoldan ihdas ve ihdas haritaları gibi imar uygulaması ve değişiklik işlemleri kesinleşmiş uygulama imar planına göre yönetici şirketçe hazırlanır veya hazırlatılır, Bakanlık tarafından onaylanarak yürürlüğe girer.

(2) Yukarıda belirtilen imar uygulaması ve değişiklik işlemlerine ilişkin harita ve diğer belgeler ilgili bölümlerinin Bakanlık tarafından onaylanmasını takiben, 3194 sayılı Kanun kapsamında gerekli olan iş ve işlemlerin yapılması için yönetici şirkete gönderilir. Yönetici şirket, imar uygulaması

işleminin tescilini takiben alınacak güncel ve takyidatlı yeni tapu kayıtları ile teknik bilgi ve belgelerin onaylı birer örneğini Bakanlığa iletir.

(3) Kesinleşmiş uygulama imar planına göre, yönetici şirket tarafından hazırlanan ya da hazırlatılan ve Bakanlık tarafından uygun görülen alan tahsis planı doğrultusunda yapı adalarında harita koordinatları üzerinden girişimci firmalara alan tahsisi yapılabilir.

Yapı ruhsatı ve izinleri

MADDE 23 – (1) Bakanlık tarafından onaylanarak yürürlüğe giren uygulama imar planına göre; arazi kullanımı, yapı ve tesislerin projelendirilmesi, inşası ile ilgili ruhsat ve izinler, bedelsiz olarak, arazi malikinin kamu kurum ya da kuruluşu olması halinde veya Bölge yönetici şirketinin 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi kapsamında kamu niteliğini haiz şirket olması durumunda 3194 sayılı İmar Kanununun 26 ncı maddesi doğrultusunda Bakanlık tarafından verilir. Yapı ruhsatı ve yapı kullanım izni dışındaki diğer tüm ruhsat ve izinler, mevzuatı dahilinde ilgili kurum ve kuruluşlarınca verilir. Bölge alanının organize sanayi bölgesi içerisinde yer alması durumunda, arazi kullanımı, yapı ve tesislerinin projelendirilmesi, inşası ve kullanımıyla ilgili ruhsat ve izinler, bedelsiz olarak, 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununa göre organize sanayi bölgesi yönetimi tarafından verilir ve Genel Müdürlüğe Bölge Yönetici Şirketi tarafından 15 gün içerisinde iletir.

(2) Bölge alanı içerisinde yer alan kadastral parseller üzerinde, Bölge yönetici şirketinin talebi halinde, imar planı ve bu Yönetmelik hükümlerine göre yapı ruhsatı veya yapı kullanma izni verilebilir.

(3) Bölge alanı içerisinde yer alan taşınmazlar üzerinde yapı ruhsatı ve yapı kullanma izin belgesi yönetici şirket adına veya yönetici şirketin talebi halinde arazi maliki adına verilir.

Teknolojik ürünün yatırımı

MADDE 24 – (1) İşletmeler, Bölgede başlatıp sonuçlandırdıkları Ar-Ge veya tasarım projeleri sonucu elde ettikleri teknolojik ürünün üretilmesi için gerekli olan yatırımı, yönetici şirketin uygun bulması ve Bakanlığın izin vermesi şartıyla, herhangi bir Bölge içerisinde yapabilirler. Söz konusu yatırıma konu olan teknolojik ürünün üretim izin belgeleri, ilgili kurum ve kuruluş tarafından Bakanlık görüşü alınarak öncelikle verilir. Bu yatırımlara ilişkin faaliyetler, 4/1/1961 tarihli ve 213

sayılı Vergi Usul Kanunu gereğince tutulması zorunlu defterlerde, yatırım yapan işletmelerin Bölgede yürüttükleri Ar-Ge veya tasarım faaliyetlerinden ayrı olarak izlenir. Bu yatırımlar nedeniyle Bölgede çalışan personel ve bu yatırımlarından elde edilecek kazançlar Bölge dışında faaliyet gösteren işletmelerin ve bunların personelinin tabi olduğu esaslara göre vergilendirilir.

(2) Başvuru sahibi, teknolojik ürün yatırım başvurusu için ek-2’de yer alan Teknolojik Ürün Tanımlama Belgesini oluşturur ve yatırım alanı, makine teçhizat bilgisi, yatırım maliyet tutarı, üretim teknolojisi, prosesi, prosesin ve ürünün neden olabileceği çevre kirliliği ile çevre ve insan sağlığını korumak için alınacak tedbirleri, personel ihtiyacı, işletme maliyeti, pazar araştırması, arıtma tesisi konusu ve benzeri başlıkları içeren yatırıma yönelik hazırlanmış Yatırım Fizibilite Raporu ile birlikte yazılı olarak yönetici şirkete müracaat eder.

(3) Teknolojik Ürün Tanımlama Belgesi ve Yatırım Fizibilite Raporu’nun yönetici şirkete teslimini takiben, üçü öğretim elemanı ve ikisi sektör uzmanı olmak üzere, en az beş kişilik Teknolojik Ürün Değerlendirme Komisyonu yönetici şirket tarafından oluşturulur ve bir ay içerisinde bu komisyon tarafından teknolojik ürün olup olmadığına ve Bölge içerisinde yatırımının uygunluğuna yönelik gerekli inceleme ve değerlendirme yapılır.

(4) Komisyon yaptığı incelemede ürünle ilgili;

- Bilimsel bir bilgiyi kullanmak veya geliştirmek suretiyle tasarlanıp tasarlanmadığı,
 - Var olan bir ihtiyacı daha iyi düzeyde karşılayıp karşılamadığı,
 - Ürünün ihracat veya ithal ikamesi potansiyelinin olup olmadığı,
 - Yaşam standardının yükselmesine katkıda bulunup bulunmayacağı,
 - Sahip olduğu teknik özelliklerin veya farklılıklarının teknolojik düzeydeki yenilikçiliği temsil edip etmediği,
 - Ürün malzemelerinin, parçalarının ve yerine getirdiği işlev/işlevlerin birbiriyle uyum gösterip göstermediği,
 - Ürünün tasarım özelliklerinin geliştirmeye açık olup olmadığı,
 - Ürünün piyasa standartlarına ve ilgili yönetmeliklere uygun olarak test edilip edilmediği,
 - Üretim ve üretim sürecinin çevreye olumsuz etkisi olup olmayacağı,
- hususlarında değerlendirir.

(5) Genel Müdürlükçe ilan edilen yüksek teknoloji alanlarında teknolojik ürün yatırımına izin verilir.

(6) Teknolojik ürün yatırımı için gerekli olan bina ve tesis yapılaşma miktarı Bölgenin toplam yapılaşma hakkının yüzde otuzbeşinden fazla olamaz. Birden fazla alanı olan Bölgelerde bu tesislerin yapılaşma hakkı her bir Bölge alanı için ayrı hesaplanır.

(7) Teknolojik ürünün yatırım talebinin Teknolojik Ürün Değerlendirme Komisyonu tarafından olumsuz bulunması halinde sonuç başvuru sahibine yönetici şirket tarafından yazılı olarak bildirilir. Değerlendirmenin olumlu bulunması durumunda, yönetici şirketin uygun görüşü ile birlikte, Teknolojik Ürün Değerlendirme Komisyon Raporu, teknolojik ürün yatırımının yapılacağı binanın da gösterildiği Bölge alanının tümünü kapsayan vaziyet planı ile aynı binaya ilişkin uygulama projeleri yönetici şirket tarafından yatırım izni için Bakanlığa iletilir. Bakanlık, Kanun ve bu Yönetmelik çerçevesinde yatırım talebini inceler ve uygun bulması durumunda yönetici şirkete bildirir. Bu bildirim takiben, üretim yapmak isteyen işletmelere Kanun, bu Yönetmelik ve Bölge işletme yönergesine uygun olarak Bölge yönetici şirketince yer tahsisi yapılır. İlgili kurum ve kuruluşlardan alınacak gerekli üretim izin belgeleri Bölge yönetici şirketi aracılığı ile Genel Müdürlüğe iletilir.

Diğer hususlar

MADDE 25 – (1) Bu Yönetmelikte yer almayan imar planı yapımı, revizyonu ve değişiklikleri, parselasyon planı yapımı ve değişiklikleri, uygulama projeleri, yapılaşma, yapı ruhsatı ve yapı kullanım izin belgesiyle ilgili hususlarda 3194 sayılı İmar Kanunu ve ilgili yönetmelik hükümleri uygulanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Destekler

Bölgelere kullanılacak ödenek

MADDE 26 – (1) Bölgeler için gerekli olan arazi ve bina temini ile planlama ve projelendirme, alt yapı ve üst yapının inşası, ayrıca Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerini desteklemeye yönelik yönetici şirketçe yürütülen veya yürütülecek kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji işbirliği programları ile ilgili harcamalar yönetici şirket tarafından karşılanır.

(2) Bölgelerde; alt yapı, idare binası ve kuluçka merkezi inşasına ilişkin giderler ile Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerini desteklemeye yönelik yönetici şirketçe yürütülen veya yürütülecek kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji iş birliği

programları ile ilgili Bölge içerisinde gerçekleştirilen eğitim giderlerinin, Bölge yönetici şirketince karşılanamayan kısmı, yardım amacıyla, Bakanlık bütçesine konulan ödenekle sınırlı olmak üzere karşılanabilir. Bölgelere kullandırılmak amacıyla Bakanlık bütçesine konulan ödenekler yıllık yatırım programında yer alır ve Maliye Bakanlığınca belirlenen harcama programları dâhilinde kullanılır.

(3) Kanun kapsamında, Bölge yönetici şirketine aktarılan destek hibe şeklinde olup karşılıksızdır.

(4) Bakanlık bütçesine konulan ödenek ait olduğu mali yıl içerisinde kullandırılır.

(5) Bölgelere aktarılan destek tutarı Kanunda belirtilen tahsis amacı dışında kullanılamaz.

(6) Projelerin ilerleme hızlarına göre, yıl içerisinde ayrılan ödeneğin yetersiz olması durumunda Kalkınma Bakanlığından ek ödenek talebinde bulunulabilir.

(7) Kanun kapsamında Bakanlık bütçesine tahsis edilen ödeneğin, ihtiyaç olması halinde Doğu Anadolu Projesi (DAP), Güney Doğu Anadolu Projesi (GAP), Konya Ovası Projesi (KOP) ve Doğu Karadeniz Projesi (DOKAP) kapsamındaki iller ile diğer illerde yer alan Bölgeler arasında Yılı Programının Uygulanması, Koordinasyonu ve İzlenmesine Dair Karara uygun olarak Kalkınma Bakanlığının izni alınmak suretiyle birbirlerine aktarımı yapılabilir.

(8) Teknoloji geliştirme bölgelerine kullandırılacak kaynak, Bakanlık bütçesinin ilgili tertibine konulan ödenekten teşekkül eder.

(9) Yönetici şirket ve girişimciler Bölgedeki faaliyetlerinde kamu kurum ve kuruluşları ile yabancı kuruluşlar tarafından verilen iç ve dış kaynaklı tüm desteklerden de ilgili mevzuatların izin verdiği ölçüde yararlanabilirler.

Bakanlık bütçe ödeneğinin tespiti ve destek talebi

MADDE 27 – (1) Destek talebinde bulunacak yönetici şirket talebini, her yatırım yılı için, Genel Müdürlükten temin edilecek Bölge Yatırım Harcamalarının Yıllara Göre Dağılımı Tablosundaki ödenek kapsamına giren kısımları doldurarak, destek talebinde bulunduğu alt yapı, idare binası, kuluçka merkezi inşası ile kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji işbirliği programlarına ilişkin ihtiyaç analiz raporunu da ödenek talep tablosuna ekleyerek Genel Müdürlüğe iletir.

(2) Destek talebi yıllık olarak bir sonraki yatırım yılından itibaren üç yıl için, içinde bulunulan yılın en geç Nisan ayı sonuna kadar yapılır. Bölgeler, yılı içerisinde daha sonra da destek talebinde bulunabilir.

(3) Bakanlık, Bölgelerin; alt yapı, idare binası, kuluçka merkezi inşası ve Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerini desteklemeye yönelik yönetici şirketçe yürütülen veya yürütülecek kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji işbirliği programları ile ilgili destek taleplerini, bütçe imkanları doğrultusunda değerlendirerek Bakanlığın yatırım bütçe teklifi ile birlikte Kalkınma Bakanlığına bildirir.

(4) Yönetici şirket, Bölge alanlarında bir an önce faaliyete geçilmesi için ya da faaliyete geçilmiş Bölge alanlarında ihtiyaç duyulan; alt yapı, idare binası ve kuluçka merkezi inşası ile ilgili giderlerin karşılanamayan kısmı için Genel Müdürlüğe destek talebinde bulunabilir.

(5) Faaliyete geçilmiş Bölge alanları içerisinde mevcut kuluçka merkezleri talebi karşılayamaz duruma geldiğinde, yönetici şirket, yeni kuluçka merkezi binası inşaatı için Bakanlığa ayrıca destek talebinde bulunabilir. Destek talebine, yeni bir kuluçka merkezi kurulmasına ihtiyaç olduğunu gösteren ihtiyaç analizi raporu da eklenir.

(6) Yönetici şirket ayrıca, Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerini desteklemeye yönelik, kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji işbirliği programları kapsamında Bölge sınırları içerisinde yapılacak eğitim giderleri için Genel Müdürlüğe destek talebinde bulunabilir.

Destek talebinin değerlendirilmesi

MADDE 28 – (1) Bakanlık; alt yapı, idare binası ve kuluçka merkezi inşası ile Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerini desteklemeye yönelik yönetici şirketçe yürütülen veya yürütülecek kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji işbirliği programları ile ilgili destek talebini değerlendirir ve gerekli gördüğü durumda Bölgede incelemelerde bulunur.

(2) Bölgeler için gerekli alt yapı, idare binası ve kuluçka merkezi inşasına yönelik yapılan destek talebinin değerlendirilebilmesi için;

a) Yönetici şirket kuruluşunun gerçekleşmiş,

b) İmar planlarının onaylanmış,

c) Proje kapsamında yapılacak idare binası ve kuluçka merkezi inşaatları ile ilgili uygulama projeleri Bakanlık tarafından onaylanmış,

ç) İnşaat ruhsatının alınmış,

olması şartı aranır. Resmî Gazete’de yayımı öncesinde Bölge alanında bina var ise bu durumda ruhsat şartı aranmaz. Bu binanın ruhsatlı hale getirilmesi için Bölge yönetici şirketi tarafından gerekli başvurular yazılı ve/veya elektronik ortamda Genel Müdürlüğe yapılır ve binanın ruhsatlı hale getirilmesi sağlanır. Ancak, ruhsat işlemleri destek aktarımına engel teşkil etmez.

(3) Alt yapı, idare binası ve kuluçka merkezi inşası için Ek-3’te belirtilen iş ve işlemlere uygun olmaması halinde Bölge yönetici şirketince yapılan destek talebi değerlendirmeye alınmaz.

(4) Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerini desteklemeye yönelik yönetici şirketçe yürütülen veya yürütülecek kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji iş birliği programlarına yönelik destek talebinin değerlendirilebilmesi için;

a) Yönetici şirket kuruluşunun gerçekleşmiş,

b) Bölgenin faaliyete geçmiş,

c) Kuluçka merkezinin veya teknoloji transfer ofisinin (biriminin) kurulmuş,

ç) Programların/Hizmetlerin Bölge sınırları içerisinde başka şirket ya da ortağı olduğu şirket tarafından değil, Bölge yönetici şirketinin bizatihi kendisi tarafından yapılmış,

d) Bölge sınırları içerisinde eğitim kalemine yönelik destek talebinde bulunulmuş,

e) Yapılan harcamalara esas fatura veya harcama belgesi ya da ilgili faaliyetin yapılacağına dair yönetici şirket yönetim kurulu kararının,

olması şartı aranır.

(5) Bölgelerden gelen destek taleplerinin değerlendirilmesi amacıyla; Bölgenin faaliyete geçip geçmediği, önceki yıllar itibariyle ödenek kullanılarak kullanılmadığı, yılı içerisinde yapılan hakediş destek talep miktarları ile birlikte diğer istenilen bilgi ve belgeler hakkında Bakanlık Makamı bilgilendirilir.

(6) Alt yapı, idare binası ve kuluçka merkezi inşası ile ilgili destek taleplerine ilişkin hakediş tarihleri, ayrıca Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerini desteklemeye yönelik yönetici şirketçe yürütülen veya yürütülecek kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji işbirliği programlarına destek talebine ilişkin fatura veya harcama belgesi veya Bölge yönetici şirketi yönetim kurulu kararı tarihleri, Genel Müdürlüğe intikal ettirildiği yıla ait olmak şartıyla destek talepleri değerlendirmeye alınır.

Destek talebine esas hakediş raporlarının incelenmesi

MADDE 29 – (1) Hakediş raporlarında, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa dayanılarak hazırlanmış ve 4/3/2009 tarihli ve 27159 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliği ekinde yer alan Yapım İşleri Genel Şartnamesi hükümleri kıyasen uygulanır ve bu doğrultuda Bölge yönetici şirketinin belirlediği fenni mesulce hazırlanan hakediş raporu yönetici şirket ya da Bölge yönetici şirketi ortağı üniversitenin yapı işleri dairesi başkanlığı tarafından onaylandıktan sonra müteahhit firmayla aralarında düzenlenmiş sözleşmenin bir nüshası ve kesilmiş ise faturası ile birlikte Genel Müdürlüğe iletilir. Ayrıca, hakediş raporu ekinde, ödenek talebinde bulunulan iş için kamu ya da özel kurum veya kuruluşlardan herhangi birinden hibe suretinde destek alınmadığına dair Bölge yönetici şirketinden alınmış taahhütname belgesi yer alır. Bu madde hükmüne ve Ek-3’teki hususlara göre eksik olan hakediş raporları değerlendirmeye alınmaz ve tamamlatılmak üzere Bölge yönetici şirketine iade edilir.

(2) Genel Müdürlükçe görevlendirilecek teknik personel tarafından hakediş raporları mahallinde incelenerek, inceleme raporu tanzim edilir. İnceleme raporu ve eklerinin her bir sayfası, incelemeyi yapan teknik personel tarafından yazılı veya elektronik ortamda imzalanır ya da paraflanır. Mahallinde fiilen yapılmayan imalatların veya imalata yönelik olmak üzere fiilen yerinde görülmeyen ihzarat bedeli hakediş raporlarından çıkarılır.

(3) Bakanlıktan destek talep edilecek iş için yapılacak ihalelerde; saydamlığı, rekabeti, eşit muamele, güvenilirliği, gizliliği, kamuoyu denetimini, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanmasını ve kaynakların verimli kullanılmasını sağlamak amacıyla, 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununa göre kıyasen yapılan anahtar teslimi götürü bedel veya birim fiyat sözleşmeye bağlanan yapım işleri ile ilgili hakediş raporlarında Bölge yönetici şirketi tarafından görevlendirilen yapı denetim elemanlarının imzası ve yetkili makamın onayı aranır, aksi durumda ödeme yapılmaz.

(4) Alt yapı, idare binası ve kuluçka merkezi inşası ile ilgili Bakanlığa iletilmiş olan işin ihale bedeli 100.000 TL ve altındaki hakediş raporları ile Bölge alanının Resmî Gazete’de yayımı sonrasında

inşası tamamlanan binaların her türlü tamirat ve tadilatları ile ilgili Bakanlığa iletilmiş olan hakediş raporları değerlendirmeye alınmaz.

(5) Bölge alanının ilanı öncesinde yapımı tamamlanmış olan mevcut binaların tamirat ve tadilatlarına yönelik hazırlanmış olan hakediş raporu destek talepleri değerlendirmeye alınır.

Desteğin ödenmesi

MADDE 30 – (1) Alt yapı, idare binası ve kuluçka merkezi inşası ile ilgili ödemelerde hakediş raporları ilgili teknik personel ve yetkili makamca onaylandıktan, Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri ile tasarım faaliyetlerini desteklemeye yönelik yönetici şirketçe yürütülen veya yürütülecek kuluçka programları, teknoloji transfer ofisi hizmetleri ve teknoloji işbirliği programları ile ilgili ödemelerde ise yapılan harcamalara esas fatura veya harcama belgesi ya da ilgili faaliyetin yapılacağına dair yönetici şirket yönetim kurulu kararı ilgili daire başkanlığınca görüldükten ve ödeneğin Bölgelere kullanılması için Bakan Oluru alındıktan sonra ilgili harcama birimince, ödeme emri belgesi düzenlenerek ödeme yapılmak üzere Bakanlık Merkez Saymanlık Müdürlüğüne iletilir.

(2) Yönetici şirket, hesabına aktarılan destek tutarının, Kanun ve Yönetmeliğe uygun olmadığını ya da yerinde harcanılmadığının Bakanlıkça tespit edilmesi halinde, ödeme yapıldığı tarihten itibaren genel hükümlere göre hesaplanacak yasal faiziyle birlikte iadesini yapar.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Uygulama Projeleri ile İlgili Esaslar, Alt Yapı, Yönetici Şirketin Proje Sorumluluğu ve Projelerin İncelenmesi

Uygulama projeleri ile ilgili esaslar

MADDE 31 – (1) Bölge içerisindeki tüm yapılara ilişkin uygulama projeleri 3194 sayılı İmar Kanunu ve ilgili yönetmelik hükümleri çerçevesinde yönetici şirketçe hazırlanır ya da hazırlatılır.

(2) Yönetici şirket, Bölge içerisinde yapılacak veya yaptırılacak yapılara ilişkin uygulama projelerini Genel Müdürlüğe iletir.

(3) Paftalar üzerinde; proje yüklenicisinin ve mesleki sorumlusu mimar ve mühendislerin adı, soyadı, unvanı, sicil numarası, vergi dairesi ve vergi numarası yazılı olur ve tüm sorumluların imzaları bulunur.

Alt yapı

MADDE 32 – (1) Kanun ve Yönetmelik kapsamında yer alan alt yapı yatırımları;

- a) Kanalizasyon,
 - b) Yağmur suyu şebekesi,
 - c) Yangın suyu şebekesi, ihbar ve ikaz sistemleri,
 - ç) Drenaj,
 - d) Temiz su, pis su ve sulama suyu şebekesi ve su verimliliğine yönelik önlemler, su veya fosseptik kuyusu,
 - e) Geçici atık su depolama alanı ve biyolojik ve kimyasal atık su arıtma tesisi,
 - f) Elektrik, kesintisiz güç sistemi, jeneratör, enerji üretim tesisleri ve enerji verimliliğine yönelik önlemler,
 - g) Yol, otopark, çevre düzenlemesi ve peyzaj,
 - ğ) Doğal gaz,
 - h) Isıtma ve havalandırma,
 - ı) İletişim, bilgi işlem ve bilgi yönetim altyapısı,
 - i) Bölge içi veya çevresi aydınlatma,
 - j) Bölge içi veya çevre güvenlik/alarm sistemleri,
 - k) Bölge içi nükleer tesislerden,
- oluşur.

Yönetici şirketin proje sorumluluğu

MADDE 33 – (1) Yönetici şirketin proje sorumluluğu aşağıda belirtilmiştir:

- a) Uygulama projeleri, teknik sorumluluğu yönetici şirket tarafından belirlenecek proje müellifine ve fenni mesule ait olmak üzere 3194 sayılı İmar Kanunu ve yönetmelikleri, imar planı, fen, sağlık ve çevre şartları ile ilgili diğer kanun, tüzük ve yönetmelik hükümlerine ve Türk Standartları Enstitüsü tarafından belirlenen standartlara ve teknik şartlara uygun olarak yönetici şirket tarafından hazırlanır veya hazırlatılır ve onanmak üzere Bakanlığa sunulur. Şartnamede yer almayan, iş ya da projelendirme sırasında ortaya çıkan özel durumlar ve ilave çalışmalar için Genel Müdürlüğün vereceği özel talimatlar geçerlidir. Uygulama projeleri, Bölge alanının organize sanayi

bölgesi içerisinde yer alması durumunda ise 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununa göre organize sanayi bölgesi yönetimine sunulur.

b) Devam eden inşaat ile ilgili yönetici şirket tarafından değişiklik yapılmak istenildiğinde gerekçeleri ile Bakanlığa başvurularak izin alınır. Bu durumda;

1) Değişiklik projenin bütününde ise, mimari projenin yeniden düzenlenmesi,

2) Bu değişiklik statik hesap ve projelerde de değişiklik gerektiriyorsa, bunların da gerekenlerinin yeniden düzenlenmesi,

3) Yapılacak değişiklik belirli katlara intikal ediyorsa sadece o kat planlarının, bir katın belirli bir kısmına ait ise sadece bu kısmın tadilat planının hazırlanması,

4) Zorunlu olarak değişikliğe uğrayan projelerin her biri için değişiklik sebebini içeren bir rapor ekinde Genel Müdürlüğe ibraz edilmesi,

zorunludur.

Projelerin incelenmesi

MADDE 34 – (1) Teknik sorumluluğu yönetici şirket tarafından belirlenecek proje müellifi ve fenni mesule ait olmak üzere 3194 sayılı İmar Kanunu hükümlerine uygun olarak Bölge Yönetici Şirketince hazırlanan veya hazırlattırılan uygulama projeleri Bakanlık tarafından 30 gün içinde incelenir ve onaylanarak ruhsata bağlanır. Eksiklik tespit edilmesi halinde uygulama projeleri düzeltilmek üzere yönetici şirkete iade edilir. Bölge alanının organize sanayi bölgesi içerisinde yer alması durumunda ise uygulama projeleri 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununa göre organize sanayi bölgesi tarafından incelenir ve onaylanarak ruhsata bağlanır, uygulama projelerinin birer sureti Yönetici şirket tarafından 15 iş günü içinde Genel Müdürlüğe iletilir.

ALTINCI BÖLÜM

Muafiyet, İndirim ve İstisnalar, Bölgenin İzlenmesi ve Denetimi

Muafiyet, indirim ve istisnalar

MADDE 35 – (1) Bölgede muafiyet, istisna ve indirim uygulamasına ilişkin esaslar aşağıda belirtilmiştir:

a) Yönetici şirketlerin, Kanunun uygulanması ile ilgili her türlü faaliyetleri sonucunda elde ettikleri kazançları 31/12/2023 tarihine kadar kurumlar vergisinden müstesnadır. Yönetici şirket, bu istisnaların uygulanabilmesi için bağlı bulunduğu vergi dairesine başvuruda bulunur. Yönetici şirket, ayrıca, Kanunun uygulanması ile ilgili olarak düzenlenen kâğıtlar yönünden damga vergisinden, yapılan işlemler bakımından harçlardan ve Bölge alanı içerisinde sahip olduğu taşınmazlar dolayısıyla emlak vergisinden muaftır.

b) Bölgede faaliyet gösteren gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin, münhasıran bu Bölgedeki yazılım, tasarım veya Ar-Ge faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları 31/12/2023 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır. Bu istisnanın uygulanabilmesi için mükellefler bağlı oldukları vergi dairesine başvuruda bulunurlar. Söz konusu istisnanın uygulanabilmesi için bu başvuruya, yönetici şirketten alınacak olan vergi mükellefinin Bölgede yer aldığını ve mükellefin faaliyet alanlarını gösteren belgeler de eklenir.

c) Bölgede çalışan; Ar-Ge, tasarım ve destek personelinin bu görevleri ile ilgili ücretleri 31/12/2023 tarihine kadar her türlü vergiden müstesnadır. Gelir vergisi stopajı ve sigorta primi işveren hissesine ilişkin teşviklerden yararlanacak olan destek personeli sayısı toplam Ar-Ge ve tasarım personeli sayısının yüzde onunu aşamaz. Destek personeli sayısı hesabında küsuratlı sayılar bir üst tamsayıya iblağ edilir. Destek personeli sayısının toplam Ar-Ge ve tasarım personeli sayısının yüzde onunu aşması hâlinde, brüt ücreti en az olan destek personelinin ücretinden başlamak üzere her türlü vergi istisnası uygulanır. Brüt ücretlerin aynı olması hâlinde, ücretine her türlü vergi istisnası uygulanacak destek personeli ise çalıştığı girişimci firma tarafından belirlenir. Hak kazanılmış hafta tatili ve yıllık ücretli izin süreleri ile 17/3/1981 tarihli ve 2429 sayılı Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanunda belirtilen tatil günlerine isabet eden ücretler de bu istisna kapsamındadır. Hesaplama küsuratlı sayılar bir üst tamsayıya iblağ edilir. Haftalık kırk beş saatin üzerindeki ve ek çalışma sürelerine ilişkin ücretler bu istisnadan faydalanamaz. Yönetici şirket, ücreti gelir vergisi istisnasından yararlanan kişilerin Bölgede fiilen çalışıp çalışmadığını denetler. Bu istisnanın uygulanabilmesi için, ilgili girişimci, Bölgede çalışan ve bu Yönetmeliğe göre tanımlanmış tüm Ar-Ge, tasarım ve destek personelinin, Ar-Ge ve tasarım projelerindeki görev tanımlarını, nitelik ve çalışma sürelerini gösteren listeyi aylık olarak yönetici şirkete onaylatır, inceleme ve denetimlerde

ibraz edilmek üzere saklar. Bölgede çalışan personelin istisna kapsamı dışındaki net ücret ödemelerinin brüte iblağ edilecek vergisinin hesaplanması, bu hesaplama yapılırken Kanunla sağlanan vergi teşviklerinin dikkate alınmaması gerekir. Ar-Ge, tasarım ve destek personelinin bu Kanun kapsamında elde ettiği ücret, prim, ikramiye ve benzeri ödemeler de istisna kapsamına dâhildir. Bu bent kapsamındaki saat, oran, süre, ücret gibi konular aylık ve 30 gün esasına göre hesaplanır.

ç) Atık su arıtma tesisi işleten Bölgelerden, belediyelerce atık su bedeli alınmaz.

d) Bölge içerisinde faaliyette bulunan gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri, yazılım, tasarım veya Ar-Ge faaliyetleri dolayısıyla 4691 sayılı Kanunda yer alan vergisel teşviklerden bütün halinde yararlanabilirler. Bu durumda aynı yazılım veya Ar-Ge veya tasarım projesi için 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 5746 sayılı Araştırma, Geliştirme ve Tasarım Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunda yer alan vergisel teşviklerden ayrıca yararlanamazlar.

e) Bölgede yer alan işletmelerde çalışan Ar-Ge ve tasarım personelinin bu Bölgelerde yürüttüğü projelerle doğrudan ilgili olmak şartıyla, proje kapsamındaki faaliyetlerin bir kısmının Bölge dışında yürütülmesinin zorunlu olduğu durumlarda Bölge dışındaki bu faaliyetlere ilişkin ücretlerinin yüzde yüzünü aşmamak şartıyla Bakanlar Kurulunca ayrı ayrı veya birlikte belirlenecek kısmı gelir vergisi stopajı teşviki kapsamında değerlendirilir. Bu bent kapsamında teşvikten yararlanılması için Bölge yönetici şirketinin onayının alınması ve Bakanlığın bilgilendirilmesi zorunludur. Yönetici şirketin onayı ile Bölge dışında geçirilen sürenin Bölgede yürütülen görevle ilgili olmadığı tespit edilmesi halinde, ziyaa uğratılan vergi ve buna ilişkin cezalardan ilgili işletme sorumludur. Bu bent kapsamındaki istisnanın uygulanabilmesi için;

1) Girişimcinin yürüttüğü yazılım veya Ar-Ge veya tasarım projesinin bir kısmının Bölge dışında yürütülmesinin zorunlu olduğu hallerde, girişimci şirket, yazılım veya Ar-Ge veya tasarım projesinin Bölge dışında geçirilmesi gereken kısımlarına ilişkin gerekçeli teklifi ile çalışanların projeler itibarıyla sayıları ve nitelikleri, bu personelin projelerde görev aldığı süreler, ücretlerine ilişkin bilgiyi yönetici şirkete sunar.

2) Girişimci tarafından sunulan gerekçeli teklif yönetici şirket tarafından incelenir ve söz konusu yazılım veya Ar-Ge veya tasarım projesinin bir kısmının Bölge içinde yürütülemeyeceğinin (Bölge dışında yapılmasının zorunlu olduğunun) tespit edilmesi ile Bölge dışında yürütülen yazılım, tasarım veya Ar-Ge faaliyetlerinin Bölgede yürütülen aynı yazılım veya Ar-Ge veya tasarım projesi kapsamında olduğunun tespit edilmesi şartıyla, gerekçeli teklif yönetici şirket tarafından onaylanır.

3) Bölgede çalışan Ar-Ge veya tasarım personelinin, yürüttüğü yazılım veya Ar-Ge veya tasarım projesi ile ilgili Bölge dışında geçirdiği süreye ilişkin yazılım veya Ar-Ge çalışması yapılan kurum veya kuruluştan aldığı belge yönetici şirkete sunulur.

f) Bölgede yer alan işletmelerde en az bir yıl süreyle çalışan Ar-Ge ve tasarım personelinin yüksek lisans yapanlar için bir buçuk yılı, doktora yapanlar için iki yılı geçmemek üzere Bölge dışında geçirdiği sürelerle ilişkin ücretlerin yüzde yüzünü aşmamak şartıyla Bakanlar Kurulunca ayrı ayrı veya birlikte belirlenecek kısmı, gelir vergisi stopajı teşviki kapsamında değerlendirilir. Bu kapsamda teşvikten yararlanılması için Bölge yönetici şirketinin onayının alınması ve Bakanlığın bilgilendirilmesi zorunludur. Yönetici şirketin onayı ile Bölge dışında geçirilen sürenin onay kapsamında olmadığı tespit edilmesi halinde, ziyaa uğratılan vergi ve buna ilişkin cezalardan ilgili işletme sorumludur. Bu bent kapsamındaki istisnanın uygulanabilmesi için lisansüstü eğitimde geçirilecek süre, üniversiteden onaylı ders programı dikkate alınarak Bölge yönetici şirketinin onayı ile hesaplanır. Bu hesaplamalarda lisansüstü eğitimde alınan dersler kapsamında yapılacak araştırmalar da dikkate alınabilir. Bir buçuk ve iki yıllık sürelerin uygulamasında kayıt dondurma kapsamında geçen süreler dikkate alınmaz.

g) 31/12/2023 tarihine kadar uygulanmak üzere, Bölgede faaliyette bulunanlara Bakanlık tarafından uygun görülen alanlarda gerçekleştirecekleri projelerinin finansmanında kullanılmak üzere gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından sağlanan sermaye destekleri, beyan edilen gelirin veya kurum kazancının yüzde onunu ve öz sermayenin yüzde yirmisini aşmamak üzere, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesi uyarınca ticari kazancın ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesine göre kurum kazancının tespitinde indirim konusu yapılır. İndirim konusu yapılacak tutar yıllık olarak 500.000 Türk Lirasını aşmaz. Bu maddede yer alan oranları ve parasal sınırı yarısına kadar indirmeye veya dört katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu

yetkilidir. Bu kapsamdaki projelerin finansmanında kullanılmak üzere gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından sağlanan sermaye desteklerinin iki yıl içerisinde ilgili projenin finansmanında kullanılmayan kısmı için indirim dolayısıyla zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir. İndirim uygulamasından geçici vergi dönemleri itibarıyla da yararlanılır. Sermaye desteği aşağıdaki şekillerde verilebilir:

1) Gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri tarafından sağlanan sermaye desteğinin, Bölgede faaliyette bulunan işletmelere, sermaye desteğini sağlayan mükelleflerce, işletmenin kuruluşunda veya sonrasında ortak olmak ve sermaye koymak suretiyle sağlanması zorunludur.

2) İndirim olarak dikkate alınabilecek tutar, gerçek kişiler açısından sermaye desteğinin sağlandığı takvim yılında elde edilen beyana tabi kazanç ve iratların toplam tutarından geçmiş yıl zararları ve tüm indirim ve istisnalar düşüldükten sonra kalan tutarın yüzde onu ile sınırlıdır. Kurumlar vergisi mükellefleri açısından ise sermaye desteğinin sağlandığı hesap dönemi başındaki öz sermayenin yüzde yirmisini aşmamak koşuluyla kurum kazancının en fazla yüzde onu ile sınırlı olup indirim tutarının tespitinde kurum kazancı olarak ticari bilanço kârı veya zararına kanunen kabul edilmeyen giderler eklenmek ve geçmiş yıl zararları ile varsa tüm indirim ve istisnalar düşülmek suretiyle bulunan tutar [Ticari bilanço kârı (zararı) + kanunen kabul edilmeyen giderler-geçmiş yıl zararları-tüm indirim ve istisnalar] dikkate alınacaktır.

ğ) Kanuna göre teknoloji geliştirme bölgesinde ve ihtisas teknoloji geliştirme bölgesinde faaliyette bulunan girişimcilerin kazançlarının gelir veya kurumlar vergisinden istisna bulunduğu süre içinde münhasıran bu Bölgelerde ürettikleri ve sistem yönetimi, veri yönetimi, iş uygulamaları, sektörel, internet, mobil ve askeri komuta kontrol uygulama yazılımı şeklindeki teslim ve hizmetlerinin, 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu kapsamında katma değer vergisinden müstesna tutulması için yönetici şirketin onayı alınarak ilgili vergi dairesine başvuruda bulunulur.

h) Genel Müdürlükçe belirlenen şekle uygun olarak hazırlanmış olan, Bölge yönetici şirket ve Bölgede bulunan girişimcilerin faaliyetlerine ilişkin, kendi serbest muhasebeci mali müşaviri veya

yeminli mali müşavirince onaylı yıllık bilgiler her yılın Mayıs ayı sonuna kadar elektronik ortamda Genel Müdürlüğe iletilir.

ı) Bölgelere sağlanan destek, teşvik, muafiyet ve istisnalardan İhtisas Teknoloji Geliştirme Bölgeleri de aynen yararlanırlar.

ii) Bölgelerde Kanun kapsamında yürütülen yazılım, Ar-Ge, yenilik ve tasarım projeleri ile ilgili araştırmalarda kullanılmak üzere ithal edilen eşya, gümrük vergisi ve her türlü fondan, bu kapsamda düzenlenen kâğıtlar ve yapılan işlemler damga vergisi ve harçtan istisnadır.

1) Bu istisna kapsamında ithal edilen eşya; Ar-Ge, yenilik ve tasarım projeleri ile ilgili araştırmalarda kullanılmak üzere Genel Müdürlükçe onaylanarak Tek Pencere Sistemi aracılığıyla Gümrük ve Ticaret Bakanlığına gönderilecek izinde belirtilen eşyadan oluşur.

2) Bu istisnadan yararlanacak işletmeler Genel Müdürlükçe belirlenen başvuru formu ve eklerine göre taleplerini Bölge yönetici şirketine bildirir. Bölge yönetici şirketi Yönetmeliğin 14 üncü maddesi kapsamında projeye uygunluğu açısından ithal eşya talebinin uygun olup olmadığını değerlendirir. Bölge yönetici şirketi bu kapsamda ithalini uygun gördüğü eşyaya ilişkin bilgileri de içeren başvuruyu Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Tek Pencere Sistemi üzerinden Genel Müdürlüğe iletir.

3) Genel Müdürlük başvuruyu değerlendirir, uygun bulması halinde söz konusu başvuruyu onaylayarak gümrük işlemlerinde kullanılmak üzere Tek Pencere Sistemi üzerinden Gümrük ve Ticaret Bakanlığına bildirir.

j) Aşağıda sayılan faaliyetler, bu Yönetmeliğin uygulanmasında tasarım faaliyeti kapsamında değerlendirilmez:

1) Piyasa taramaları, pazar araştırması ya da satış promosyonu ve pazarlama faaliyetleri,

2) Kalite kontrol faaliyetleri,

3) Kuruluş ve örgütlenmeyle ilgili araştırma faaliyetleri,

4) Üretim ve üretim altyapısına yönelik yapılan yatırım faaliyetleri, ticari üretimin planlanması ve seri üretim sürecine ilişkin harcamalar,

- 5) Bir tasarım projesi kapsamında olmaksızın icat edilmiş ya da mevcut geliştirilmiş süreçlerin kullanımı,
 - 6) Numune verilmek amacıyla prototiplerden kopyalar çıkarılıp dağıtılması ve reklam amaçlı tüketici testleri,
 - 7) Bir tasarım projesi kapsamında olmaksızın yeni süreç, sistem veya ürün ortaya konulmasına hizmet etmeyen doğrudan veya gömülü teknoloji transferi,
 - 8) Tasarım faaliyetleriyle geliştirilen ürüne veya sürece ilişkin fikrî mülkiyet haklarının edinimi dışında bu hakların korunmasına yönelik faaliyetler,
 - 9) Paris Sözleşmesinin 2 nci mükerrer 6 ncı maddesi kapsamında yer alan hükümlerle alametleri ile bu kapsam dışında kalan ancak kamuyu ilgilendiren, dini, tarihi ve kültürel değerler bakımından halka mal olmuş ve ilgili mercilerin tescil izni vermediği işaretlerin, armaların, amblemlerin, nişanların veya adlandırmaların uygunsuz kullanımını içeren tasarım faaliyetleri,
 - 10) Kamu düzenine veya genel ahlaka aykırı tasarım faaliyetleri.
- k) Bölgede muafiyet ve istisnaların uygulanması ile ilgili işlemler Maliye Bakanlığının ilgili mevzuatına tabidir.

Bakanlığın denetim yetkileri

MADDE 36 – (1) Bakanlığın denetim yetkilerine ilişkin esaslar aşağıda belirtilmiştir:

a) Bakanlık, yönetici şirketin ve girişimcilerin faaliyet ve uygulamalarını gerekli gördüğü durumlarda denetler. Gerekliğinde ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapar. Denetim sürecinde yönetici şirket ve girişimciler her türlü bilgi ve belgeyi denetim elemanlarına vermekle yükümlüdür. Denetim sonucunda hazırlanan rapor Genel Müdürlüğe sunulur.

b) Bakanlık, Bölgede Kanunda belirtilen amacın dışında faaliyet gösteren yönetici şirketi uyarır ve belirli bir süre vererek Kanun amacına uygun faaliyette bulunulmasını ister. Bu sürenin sonunda, yönetici şirketin, amacı doğrultusunda faaliyet göstermediğinin tespit edilmesi durumunda, Kanunun uygulanması ile ilgili her türlü faaliyetleri sonucunda elde ettiği kazançla ilişkin kurumlar vergisi istisnası üç ay uygulanmaz ve bu konuda Maliye Bakanlığı bilgilendirilir. Bu sürenin sonunda da, yönetici şirketin, Kanunun amacı doğrultusunda faaliyet göstermediğinin tespit edilmesi durumunda, Bakanlık görevli mahkemeye başvurarak mevcut yönetici şirketin yönetim kurulu

üyelerinin görevlerinin sona erdirilmesini, şirketin yönetimi için kayyum tayin edilmesini ve yönetici şirketin tasfiyesini ister. Yönetici şirketin tasfiyesine mahkemece karar verilmesi halinde, şirket ve yöneticilerin hak ve yükümlülükleri ile sorumlulukları saklı kalmak kaydıyla, Bakanlık, yönetici şirketin mülkiyetinde olan Bölgeye ait araziye ve üzerindeki taşınmazları kamulaştırır ve Bölgenin yönetimini başka bir yönetici şirkete verebilir.

Muafiyet, indirim ve istisnaların denetlenmesi

MADDE 37 – (1) Yönetici şirket ve Bölgede faaliyet gösteren girişimciler ile Bölgede çalışan Ar-Ge, tasarım ve destek personeli, yararlandıkları istisna, indirim ve muafiyetleri yönünden Maliye Bakanlığınca denetlenir. Bu denetim, yönetici şirketlerin sorumluluğunu kaldırmaz.

İhtisas teknoloji geliştirme bölgesi

MADDE 38 – (1) İhtisas Teknoloji Geliştirme Bölgesi kuruluş başvurusunda aynı sektör grubunda ve bu sektör grubuna dâhil alt sektörlerde faaliyet gösteren konuyla ilgili meslekî kuruluşlardan en az bir tüzel kişiliğin kurucu heyet protokolünde yer alması şartı aranır.

(2) Teknoloji geliştirme bölgesinin ihtisas TGB'ye ya da Bölge alanının İhtisas TGB Bölge alanına dönüşmesi için Bölge alanı içerisinde faaliyette bulunan girişimcilerin en az yüzde yetmişbeşinin aynı sektör grubunda ve bu sektör grubuna dâhil alt sektörlerde faaliyet gösteren girişimcilerden olması şartı aranır. Bu oranın, faaliyete geçmiş ihtisas TGB ya da İhtisas TGB Bölge alanında, son iki takvim yılının ortalamasının yüzde yetmişbeşin altına düşmesi halinde takip eden yılın ilk ayı içerisinde Bölge yönetici şirketi uyarılır ve o yılın sonuna kadar ek süre verilir. Bu sürenin sonunda, son iki takvim yılı ortalamasının yüzde yetmişbeşin altında kalması halinde Bakanlar Kurulunun İhtisas TGB ya da İhtisas TGB Bölge alanı ilanına ilişkin kararı hüküm ve sonuçları ile birlikte ortadan kalkar. Bu konuda Maliye Bakanlığı Bakanlık tarafından bilgilendirilir.

(3) Bu maddede belirtilen hususlar dışında, teknoloji geliştirme bölgelerine yapılan tüm atıflar ihtisas TGB'lere yapılmış sayılır ve Bölge kuruluşu, Bölgeye ek alan katılması, Bölge alanı sınırı değişikliği ya da Bölge alanının iptali, Bölgenin yönetimi ve işletimi gibi hususları düzenleyen

teknoloji geliştirme bölgelerinin tabi olduğu bu Yönetmeliğin diğer hükümleri, İhtisas TGB'ler için de aynen uygulanır.

(4) Mevcut teknoloji geliştirme bölgesinin Bölge yönetici şirketi, Bölge alanının ihtisas TGB Bölge alanına dönüşmesi ile ilgili başvurusunu, Bölge yönetici şirket yönetim kurulu kararı, gerekçesi ve Bölge alanında faaliyette bulunan girişimcilerin sektörel durumunu belirten bilgi belgesi ile birlikte Bölgeye ilişkin 5 inci maddenin altıncı fıkrası kapsamında hazırlanan haritası ekinde olacak şekilde yazılı ve/veya elektronik ortamda Genel Müdürlüğe yapar. Başvurunun Değerlendirme Kurulunca uygun bulunması durumunda, İhtisas TGB Bölge alanına dönüşüme yönelik Değerlendirme Kurulu kararı ve eki Bakanlar Kuruluna sunulması için Bakanlık tarafından Başbakanlığa gönderilir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin Resmî Gazete’de yayımlandığı tarihten önce Kanunun amacına uygun biçimde kurulmuş olan Bölgeler, bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde durumlarını bu Yönetmeliğe uygun hale getirir.

(2) Yürürlükten kaldırılan 12/3/2014 tarihli ve 28939 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Uygulama Yönetmeliğinin yürürlüğe girdiği 1/4/2014 tarihinden itibaren faaliyette olan Bölgeler, 1/4/2014 tarihinden itibaren en geç üç yıl içerisinde teknoloji transfer ofisini kurmakla yükümlüdür.

Uygulanmayacak hükümler

MADDE 39 – (1) Kanun kapsamına giren Bölgelerdeki faaliyetlerde; 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu, 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ile 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 40 – (1) 12/3/2014 tarihli ve 28939 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Uygulama Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 41 – (1) Bu Yönetmelik 1/3/2016 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 42 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı yürütür.

* 26 Ağustos 2016 tarihli ve 29813 sayılı Resmi Gazete’de 6741 sayılı “Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketinin Kurulması İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” yayımlanmıştır. Bu kanunun amacının sermaye piyasalarında araç çeşitliliği ve derinliğine katkı sağlamak, yurtdışında kamuya ait olan varlıkları ekonomiye kazandırmak, dış kaynak temin etmek, stratejik, büyük ölçekli yatırımlara iştirak etmek için Türkiye Varlık Fonu ve bu fona bağlı alt fonları kurmak ve yönetmek üzere Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketinin (Şirket) kurulması, yönetimi ve faaliyetlerine ilişkin esasları düzenlemek olduğu ifade edilmektedir. Bu kanun kapsamında Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketi kurulmuştur. Şirketin yapısına ve işleyişine ilişkin usul ve esasların Bakanlar Kurulu tarafından belirleneceği ifade edilmektedir.

TÜRKİYE VARLIK FONU YÖNETİMİ ANONİM ŞİRKETİNİN KURULMASI İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No : 6741

Kabul Tarihi : 19/8/2016

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Kanunun amacı sermaye piyasalarında araç çeşitliliği ve derinliğine katkı sağlamak, yurtdışındekamuya ait olan varlıkları ekonomiye kazandırmak, dış kaynak temin etmek, stratejik, büyük ölçekli yatırımlara iştirak etmek için Türkiye Varlık Fonu ve bu fona bağlı alt fonları kurmak ve yönetmek üzere Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketinin (Şirket) kurulması, yönetimi ve faaliyetlerine ilişkin esasları düzenlemektir.

Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketinin kuruluşu ve faaliyet konusu

MADDE 2 – (1) Başbakanlığa bağlı, ana faaliyet konusu bu Kanunla belirtilen Türkiye Varlık Fonu ve alt fonların kurulması ve yönetimi olan, profesyonel yönetim ilkelerine göre yönetilen, özel hukuk hükümlerine tabi Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketi kurulmuştur.

(2) Şirket, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte başka hiçbir işleme gerek kalmaksızın ticaret siciline resen tescil olunur.

(3) Şirket; stratejik yatırım planında belirtilen hedefler ile likidite, yatırım, risk ve getiri tercihlerini dikkate alarak;

a) Yerli ve yabancı şirketlerin paylarının, Türkiye’de ve yurt dışında kurulan ihraççılara ait payların ve borçlanma araçlarının, kıymetli madenler ve emtiaya dayalı olarak ihraç edilen sermaye piyasası araçlarının, fon katılma paylarının, türev araçlarının, kira sertifikalarının, gayrimenkul sertifikalarının, özel tasarlanmış yabancı yatırım araçlarının ve diğer araçların alım satımını,

b) Her türlü para piyasası işlemlerini,

c) Gayrimenkul ve gayrimenkule dayalı haklar ile her türlü gayri maddi hakların değerlendirilmesini,

ç) Her türlü proje geliştirme, projeye dayalı kaynak yaratma, dış proje kredisi sağlama ve diğer yöntemlerle kaynak temini işlemlerini,

d) Her türlü ticari ve finansal faaliyetleri,

ulusal ve uluslararası birincil ve ikincil piyasalarda gerçekleştirilir. Şirket tarafından, ulusal yatırımlar ile uluslararası alanlarda diğer devletler ve/veya yabancı şirketlerce yapılacak yatırımlara iştirak edilebilir.

(4) Şirketin organizasyon yapısında; portföy yönetim birimi, araştırma birimi, muhasebe, kayıt, bilgi ve belge sistemleri ile düzenli iş akışı ve haberleşmeyi sağlayacak organizasyon, iç kontrol ve risk yönetim sistemi ile iç denetim birimi, fon hizmet birimi ile gerekli diğer birimler kurulur. Şirket, faaliyet konularına ilişkin olarak hizmet alımı yapabilir. Şirketin faaliyet konusu ve amacı, sermaye miktarı, payları, payların devir esasları, paylara tanınacak imtiyazlar, tasfiye, devir, birleşme, fesih, organlar, komiteler, bunların oluşumu, görev, yetki ve sorumlulukları ile çalışma usul ve esasları, hesapları ve kârlarının dağıtımını ile teşkilatına ilişkin esaslar ile sair hususların yer aldığı esas sözleşmesi genel hükümlerle bağlı olmaksızın doğrudan tescil ve ilan edilir.

(5) Şirketin 50.000.000 (elli milyon) Türk lirası olan kuruluş sermayesi Özelleştirme Fonundan karşılanır. Tamamı ödenmiş olan bu sermayeyi temsil eden paylar Özelleştirme İdaresi Başkanlığına aittir.

(6) Şirketin hisse senetleri nama yazılıdır.

(7) En az beş kişiden oluşan yönetim kurulu başkan ve üyeleri ile genel müdür Başbakan tarafından atanır. Yönetim kurulu başkan ve üyeleri ile genel müdürün ekonomi, finans, hukuk, maliye ve bankacılık alanlarından en az birinde beş yıldan az olmamak üzere tecrübe sahibi olmaları aranır.

Türkiye Varlık Fonu

MADDE 3 – (1) Şirketin yapısına ve işleyişine ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir. Şirket tarafından hazırlanan Türkiye Varlık Fonu İçtüzüğü'nün ticaret siciline tescili ile Türkiye Varlık Fonu kurulur. Ayrıca gerek görülmesi hâlinde Türkiye Varlık Fonuna bağlı alt fonlar kurulabilir.

(2) Şirket ve bağlı şirketleri ile Türkiye Varlık Fonu ve Türkiye Varlık Fonu bünyesinde kurulacak alt fonları kapsayan üç yıllık stratejik yatırım planı yönetim kurulu tarafından hazırlanır ve Bakanlar Kurulunun onayı ile yürürlüğe girer.

(3) Bu fonların kuruluşu, yapısı, işleyişi, yönetimi ve yapacağı işlemler Türkiye Varlık Fonu İçtüzüğü ile Şirket esas sözleşmesi hükümleri dâhilinde belirlenir.

Türkiye Varlık Fonunun kaynakları ve finansman sağlanması

MADDE 4 – (1) Türkiye Varlık Fonunun kaynakları;

a) Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından; özelleştirme kapsam ve programında bulunan ve Türkiye Varlık Fonuna devrine karar verilen kuruluş ve varlıklar ile Özelleştirme Fonundan Türkiye Varlık Fonuna aktarılmasına karar verilen nakit fazlasından,

b) Kamu kurum ve kuruluşlarının tasarrufu altında bulunan ihtiyaç fazlası gelir, kaynak ve varlıklardan; Bakanlar Kurulu tarafından Türkiye Varlık Fonuna aktarılmasına veya Şirket tarafından yönetilmesine karar verilenlerden,

c) Türkiye Varlık Fonu tarafından yurtiçi ve yurtdışı sermaye ve para piyasalarından ilgili mevzuat kapsamında yer alan izin ve onaylar aranmaksızın sağlanan finansman ve kaynaklardan,

ç) Para ve sermaye piyasaları dışında diğer yöntemlerle sağlanan finansman ve kaynaklardan, oluşur.

(2) Sermaye piyasası aracı ihraçlarında her bir ihraca özgü olarak Şirketin gerek duyması hâlinde 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu ve ilgili mevzuatta öngörülen yöntemler izlenebilir. Bu durumda 6362 sayılı Kanun çerçevesinde Kurul ücreti ödenmez.

(3) Finansman sağlanırken Türkiye Varlık Fonu portföyü üzerinde teminat, rehin, kefalet ve ipotek tesis edilebilir.

(4) Şirket tarafından gayrimenkuller, gayrimenkul projesi veya bir gayrimenkule bağlı hak ve faydaların belli bir tarihteki değeri, bu değeri etkileyen gayrimenkulün niteliği, piyasa ve çevre koşulları analiz edilerek uluslararası alanda kabul görmüş değerlendirme standartları çerçevesinde değerlemek üzere Sermaye Piyasası Kurulu listesinde yer alan gayrimenkul değerlendirme şirketleri ile anlaşılabilir.

Varlık ve hakların Türkiye Varlık Fonu adına tescili

MADDE 5 – (1) Türkiye Varlık Fonuna devredilen varlıklar ve haklar ile Şirket tarafından gerçekleştirilen faaliyetler neticesinde elde edilen tescile tabi olabilen diğer her türlü değer ilgili siciline veya kütüğüne Türkiye Varlık Fonu adına tescil edilir. Türkiye Varlık Fonu, bu madde kapsamındaki tescil işlemleri ile sınırlı olmak üzere tüzel kişiliği haiz addolunur.

Denetim

MADDE 6 – (1) Şirket, Şirket tarafından kurulacak diğer şirketler, Türkiye Varlık Fonu ve Türkiye Varlık Fonu bünyesinde kurulacak alt fonlar bağımsız denetime tabidir. Şirket, 6362 sayılı Kanun kapsamında kurumsal yönetim düzenlemelerine uyar.

(2) Şirket, Şirket tarafından kurulacak diğer şirketler, Türkiye Varlık Fonu ve Türkiye Varlık Fonu bünyesinde kurulacak alt fonların bağımsız denetimden geçmiş yıllık mali tabloları ile faaliyetleri, Başbakan tarafından görevlendirilecek sermaye piyasaları, finans, ekonomi, maliye, bankacılık, kalkınma alanlarında uzman en az üç merkezi denetim elemanı tarafından bağımsız denetim standartları çerçevesinde denetlenir. Denetim sonucunda hazırlanacak rapor her yıl haziran ayı sonuna kadar Bakanlar Kuruluna sunulur.

(3) Şirket, Şirket tarafından kurulacak diğer şirketler, Türkiye Varlık Fonu ve Türkiye Varlık Fonu bünyesinde kurulacak alt fonların bir önceki yıla ait mali tabloları ile faaliyetleri, her yıl ekim ayında Türkiye Büyük Millet Meclisi Plan ve Bütçe Komisyonu tarafından, birinci ve ikinci fıkralar kapsamında hazırlanan ve Başbakanlık tarafından gönderilen denetim raporları üzerinden görüşülerek denetlenir.

Türkiye Varlık Fonunun mal varlığının haczi ve rehni

MADDE 7 – (1) Türkiye Varlık Fonunun mal varlığı ile Şirkete yönetilmek üzere devredilen varlık ve haklar, Şirketin mal varlığından ayrıdır. Türkiye Varlık Fonunun mal varlığı, Türkiye Varlık Fonu hesabına olması şartıyla para ve sermaye piyasalarından finansman temin etmek dâhil Türkiye Varlık Fonu ve alt fonların yapmaya yetkili olduğu faaliyetlere ilişkin iş ve işlemler haricinde teminat gösterilemez ve rehnedilemez, başka bir amaçla tasarruf edilemez, kamu alacaklarının tahsili amacı da dâhil olmak üzere haczedilemez, üzerine ihtiyati tedbir konulamaz ve iflas masasına dâhil edilemez. Şirketin üçüncü kişilere olan borçları ve yükümlülükleri ile Türkiye Varlık Fonunun aynı üçüncü kişilerden olan alacakları birbirlerine karşı mahsup edilemez.

Muafiyet ve istisnalar

MADDE 8 – (1) Bu Kanuna göre kurulan Şirket ve Türkiye Varlık Fonu ile Şirket tarafından kurulacak şirketler ve alt fonlar gelir ve kurumlar vergisinden muaftır. Bu muafiyet, bunların kazanç ve iratları üzerinden 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılacak vergi kesintilerini de kapsar.

(2) Şirket ve Türkiye Varlık Fonu ile Şirket tarafından kurulacak şirketler ve alt fonlar, elektrik ve havagazı tüketim vergisi ve yangın sigortası vergisi hariç olmak üzere 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince alınan vergi, harç, katılma payı ile tasdik ücretlerinden, sahip olduğu taşınmazlar dolayısıyla emlak vergisinden, satın alınan ve satılan taşınmazlar ile ilgili olarak tapu ve kadastro döner sermaye bedellerinden ve her türlü dava ve icra işlemlerinde teminat yatırma mükellefiyetlerinden muaftır.

(3) Şirket ve Türkiye Varlık Fonu ile Şirket tarafından kurulacak şirketler ve alt fonların kuruluş ve tescil işlemleri ile esas sözleşmesinin tescil ve ilan işlemleri de dâhil olmak üzere faaliyetleri kapsamında gerçekleştirdikleri işlemlerle ilgili düzenlenen tüm kâğıtlar damga vergisinden, tüm iş ve işlemleri her türlü harçtan, her ne nam adı altında olursa olsun nakden veya hesaben banka ve sigorta muameleleri vergisi mükelleflerine ödedikleri tutarlar ile her ne nam adı altında olursa

olsun nakden veya hesaben lehe aldıkları paralar banka ve sigorta muameleleri vergisinden, her türlü kredi kullanım işlemleri kaynak kullanımını destekleme fonundan istisnadır.

(4) Şirket ve Türkiye Varlık Fonu ile Şirket tarafından kurulacak şirketler ve alt fonlar, kamu iktisadi teşebbüsleri de dâhil, sermayesinin yarısından fazlası kamuya ait olan veya özel kanunla kurulan kamu kurum, kuruluş ve ortaklıklarına uygulanan mevzuat, uygulama ve kısıtlamalara tabi değildir.

(5) 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, 6362 sayılı Kanun ile bu Kanun uyarınca yürürlüğe konulan ikincil mevzuat, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 18/5/1994 tarihli ve 527 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlileri ile İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu, 2/4/1987 tarihli ve 3346 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri ile Fonların Türkiye Büyük Millet Meclisince Denetlenmesinin Düzenlenmesi Hakkında Kanun, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu, 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanunu, 9/11/1983 tarihli ve 2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu, 2/1/1961 tarihli ve 195 sayılı Basın-İlân Kurumu Teşkiline Dair Kanun, 7/12/1994 tarihli ve 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun, 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun ile bunların ek ve değişikliklerine ilişkin hükümler Türkiye Varlık Fonu ve Şirket ile alt fonlar ve Şirket tarafından kurulan diğer şirketler hakkında uygulanmaz. Kamu kurum ve kuruluşlarına personel alınmasına dair ilgili mevzuat hükümleri Şirket tarafından istihdam edilecek personel hakkında uygulanmaz.

(6) Şirket tarafından kurulacak varlık kiralama şirketleri 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesi çerçevesinde

kurulan varlık kiralama şirketlerine tanınan tüm hak, istisna, indirim ve muafiyetlerden yararlanır. Bu madde uyarınca kurulan varlık kiralama şirketleri, ihraç etmiş oldukları menkul kıymetlere ilişkin, ihraççıların tabi olduğu Borsa İstanbul Anonim Şirketine ödenmesi gereken kayıt ücreti ve kotasyon ücretinden muafır.

MADDE 9 – 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin 4 numaralı fıkrasına (ı) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (i) bendi eklenmiştir.

“i) Varlık ve hakların, Türkiye Varlık Fonu ve alt fonlara devri ile bu varlık ve hakların Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketi tarafından yönetilmesi suretiyle yapılan teslim ve hizmetler, Bu bent kapsamında istisna edilen işlemler bakımından, 30 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.”

MADDE 10 – 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin onuncu fıkrasına “Kamu mevduat bankaları ile özel yatırım ve kalkınma bankaları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketi ve Türkiye Varlık Fonu ile bunların finansman temini amacı ile kuracakları fon ve şirketler” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 11 – 4749 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin dördüncü fıkrasının ikinci cümlesine “Kamu bankaları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Türkiye Varlık Fonu Yönetimi Anonim Şirketi ve Türkiye Varlık Fonu ile bunların finansman temini amacı ile kuracakları fon ve şirketler,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 12 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 13 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

